Lietas arhīva Nr. KA03-0073-17
ECLI:LV:LAAT:2017:1027.11903021215.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rēzeknē 2017.gada 27.oktobrī

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā
tiesas sēdes priekšsēdētājs J.Dimpers,
tiesneši I.Zalužinska un D.Skudra,
piedaloties prokuroram J.Pastaram,
aizstāvjiem L.Vinogradovai, V.Platpiram, V.Petrovskim, G.Makarovai,

sakarā ar apsūdzēto un viņu aizstāvju iesniegtajām apelācijas sūdzībām apelācijas kārtībā atklātā tiesas sēdē Latgales apgabaltiesas telpās izskatīja krimināllietu, kurā ar Rēzeknes tiesas 21.11.2016. spriedumu atzīti par vainīgiem un sodīti:

/pers. G/, personas kods /personas kods/,:

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 117.panta 5.un 10.punktā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 17 (septiņpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem;

saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgais sods /pers. G/ noteikts brīvības atņemšana uz 18 (astoņpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Noteikts brīvības atņemšanas soda izciešanas laiku skaitīt no 2016.gada 21.novembra.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīti aizturēšanas un apcietinājuma laiki no 2015.gada 11.maija līdz 2016.gada 20.novembrim.

/pers. G/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums atstāts negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā.

/pers. H/, personas kods /personas kods/,:

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 117.panta 5. un 10.punktā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 12 (divpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 8 (astoņiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu;

saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. H/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 13 (trīspadsmit) gadiem un probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem;

saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu un 52.panta nosacījumiem pēc spriedumu kopības ar šo spriedumu noteiktajam sodam pilnīgi pieskaitīts ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 17.marta spriedumu noteiktais sods, un galīgais sods /pers. H/ noteikts brīvības atņemšana uz 13 (trīspadsmit) gadiem un 11 (vienpadsmit) dienām un probācijas uzraudzība uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem.

Noteikts brīvības atņemšanas soda izciešanas laiku skaitīt no 2016.gada 21.novembra.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīti aizturēšanas un apcietinājuma laiki no 2015.gada 11.maija līdz 2016.gada 20.novembrim.

/pers. H/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums atstāts negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā. Viņš atzīts par vainīgu sevišķi smagu noziegumu izdarīšanā, par kuriem piespriests brīvības atņemšanas sods.

/pers. I/, personas kods /personas kods/,:

atzīta par vainīgu Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 117.panta 10.punktā, 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 5.punktā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 16 (sešpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem;

atzīta par vainīgu Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 185.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīta ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem, probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem;

saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgais sods /pers. I/ noteikts brīvības atņemšana uz 17 (septiņpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem.

Noteikts brīvības atņemšanas soda izciešanas laiku skaitīt no 2016.gada 21.novembra.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīti aizturēšanas un apcietinājuma laiki no 2016.gada 4.oktobra līdz 2016.gada 20.novembrim.

/pers. I/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums atstāts negrozīts līdz spriedums stāsies spēkā. Viņa atzīta par vainīgu sevišķi smagu noziegumu izdarīšanā, par kuriem piespriests brīvības atņemšanas sods.

/pers. J/, personas kods /personas kods/,

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 228.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un 6 (sešiem) mēnešiem;

atzīts par vainīgu Krimināllikuma 313.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanā un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu;

saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, sodīts ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem, ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu;

saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas un 52.panta nosacījumiem ar šo spriedumu noteiktajam sodam pilnīgi pieskaitīts sodu, kas piespriests ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 22.jūnija spriedumu, un galīgais sods /pers. J/ noteikts brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem, probācijas uzraudzība uz 1 (vienu) gadu un piespiedu darbs uz 200 (divsimt) stundām.

Soda laikā ieskaitīts pēc Rēzeknes tiesas 2016.gada 22.jūnija sprieduma pilnīgi izciestais sods - piespiedu darbi 200 (divsimt) stundas.

Brīvības atņemšanas soda izciešanas laikā ieskaitīti aizturēšanas un apcietinājuma laiki no 2015.gada 11.maija līdz 2015.gada 25.maijam.

/pers. J/ piemērotie drošības līdzekļi – nodošana policijas uzraudzībā un aizliegums izbraukt no valsts atstāti negrozīti līdz tiesas spriedums stāsies spēkā.

Apmierināts Latgales tiesas apgabala prokuratūras kompensācijas pieteikums un piedzīts no apsūdzētajiem /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ solidāri valsts labā cietušajam /pers. L/ izmaksātā valsts kompensācija 1800 *euro* (viens tūkstotis astoņi simti *euro*).

Apmierināts daļēji cietušā kaitējuma kompensācijas pieteikums un solidāri no apsūdzētajiem /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ cietušā /pers. L/, personas kods /personas kods/, labā piedzīta kaitējuma kompensācija par morālo aizskārumu 48 200 *euro* (četrdesmit astoņi tūkstoši divi simti *euro*).

Uzlikts arests apsūdzētās /pers. I/ nekustamajiem īpašumiem, lai nodrošinātu kaitējuma kompensācijas piedziņu par morālo aizskārumu cietušajam /pers. L/ 48 200 *euro* apmērā un izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu 1800 *euro*:

/Nosaukums A/adrese /adrese A/, kadastra Nr. /numurs A/;

/Nosaukums B/adrese /adrese B/, kadastra Nr. /numurs B/;

/Nosaukums C/adrese /adrese C/, kadastra Nr./numurs C/;

/Nosaukums D/adrese /adrese D/, kadastra Nr./numurs D/;

/Nosaukums E/adrese /adrese E/, kadastra Nr./numurs E/;

/Nosaukums F/adrese /adrese F/, kadastra Nr./numurs F/.

Uzlikts arests apsūdzētā /pers. G/ transportlīdzekļiem, lai nodrošinātu kaitējuma kompensācijas piedziņu par morālo aizskārumu cietušajam /pers. L/ 48 200 *euro* apmērā un izmaksātās valsts kompensācijas piedziņu 1800 *euro*:

Automašīnai Mazda *626*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/;

Automašīnai Audi 80, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/ (5.sējuma 213.-242.lapa).

Noklausījusies tiesneša, kuram uzdots referēt, ziņojumu un pārbaudījusi pierādījumus krimināllietā, apelācijas instances tiesa

konstatēja

Saskaņā ar pirmās instances tiesas spriedumu izdarīti šādi noziegumi.

1) /pers. I/ uzkūdīja, tas ir, pamudināja /pers. G/ un /pers. H/ izdarīt tīšu slepkavību, ko /pers. G/ un /pers. H/ veica personu grupā, kā arī /pers. I/ atbalstīja, dodot norādījumus un novēršot šķēršļus, bet /pers. G/ un /pers. H/ personu grupā veica līķa apgānīšanu. Noziegums izdarīts šādos apstākļos.

/pers. H/ 2015.gada 3.maijā ap plkst. 03.00 kopā ar /pers. I/ un /pers. N/ atradās savas mājas pagalmā /Nosaukums A/, ciems /adrese A/. Izcēlušās strīda laikā uz dusmu pamata pret /pers. N/ nolūkā nodarīt viņam miesas bojājumus, rīkojoties vienoti - sākotnēji /pers. I/ tīši iesita ne mazāk kā 2 reizes ar roku /pers. N/ pa seju. Pēc tam /pers. H/ tīši iesita ne mazāk kā 3 reizes ar dūri /pers. N/ pa galvu un seju, kā arī 2 reizes ar galvu /pers. N/ pa degunu, no kā viņš nokrita. Tad /pers. H/turpināja tīši spert uz zemes gulošajam /pers. N/ pa ķermeni.

Kad /pers. N/ izrāvās no /pers. H/ un, iesēžoties savā automašīnā *Mercedes Benz 300*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, vēlējās aizbraukt no /pers. I.,H/ mājas pagalma, /pers. I/ un /pers. H/ nolūkā nepieļaut /pers. N/ aizbraukšanu, rīkojoties vienoti, abi sekoja /pers. N/ un ar nenoskaidrotiem priekšmetiem sita pa automašīnas virsbūvi. /pers. N/, braucot atpakaļgaitā no /pers. I.,H/ mājas pagalma, iebrauca ceļa grāvī, kur automašīna iestrēga.

/pers. I/, iecerētā noziedzīgā nodoma īstenošanai, tas ir, miesas bojājumu nodarīšanai /pers. N/, laika posmā no plkst. 3.11 līdz 3.27 vairākkārt telefoniski sazinājās ar kaimiņos dzīvojošo savu otro dēlu /pers. G/ un, izskaidrojot notikušo, palūdza /pers. G/ ierasties notikuma vietā, lai palīdzētu izrēķināties ar /pers. N/. /pers. G/, paņemot no savām mājām koka nūju, ieradās mātes mājas pagalmā, kur personu grupā ar /pers. H/ tīšu smagu miesas bojājumu nodarīšanas nolūkā /pers. N/, abi, rīkojoties saskaņoti, pienāca pie /pers. N/ automašīnas un, pielietojot fizisku spēku un pārvarot /pers. N/ pretošanos, izvilka viņu no automašīnas salona un sāka vajāt pa mājas pagalmu no viņiem bēgošo prom /pers. N/ un tīši sist viņu. Kopumā /pers. H/tīši iesita ne mazāk kā 2 reizes /pers. N/ ar dūrēm pa seju, kā arī vismaz 1 reizi ar āmuru pa galvu. Savukārt /pers. G/tīši iesita /pers. N/ ar koka nūju ne mazāk kā 2 reizes pa kājām, ne mazāk kā 3 reizes pa krūšu kurvi, rokām un pleciem un ne mazāk kā 2 reizes pa galvu.

Atrodoties notikuma vietā un novērojot, kā viņas dēli piekauj /pers. N/, sitot cietušo ar dūrēm, āmuru un koka nūju pa galvu un citām ķermeņa daļām, /pers. I/, nolūkā panākt /pers. N/ nonāvēšanu, uzkūdīja, tas ir, pamudināja /pers. H/ un /pers. G/ piekaušanas laikā nogalināt /pers. N/. /pers. I/ dēliem pateica: "ja sitiet, tad sitiet līdz galam!". /pers. H/ un /pers. G/ to arī īstenoja, sitot /pers. N/, līdz viņš tika nonāvēts. Pēc /pers. N/piekaušanas, /pers. H/ vēl turpināja sist ar āmuru pa /pers. N/ automašīnu, piedraudot ar vardarbību arī automašīnas salonā atrodošam pasažierim.

Tādā veidā /pers. H/ personu grupā ar /pers. G/ un ar /pers. I/ līdzdalību, kas izpaudās savu dēlu uzkūdīšanā uz /pers. N/ nonāvēšanu cietušā piekaušanas laikā, minētās personas veica saskaņotas darbības, kas bija vērstas tieši uz /pers. N/ slepkavības izdarīšanu. /pers. H/ personu grupā ar /pers. G/ tīši nodarīja /pers. N/ smagus, dzīvībai bīstamus miesas bojājumus galvas apvidū, ņemot vērā piekaušanā izmantotos rīkus. Savukārt /pers. I/, novērojot notikušo un mudinot dēlus sist stiprāk, paredzēja cietušā nāves iestāšanos un visi trīs to vēlējās. Šo prettiesisko darbību rezultātā iestājās /pers. N/ nāve no iegūtās galvas traumas, kas attīstījās drīzumā pēc miesas bojājumu nodarīšanas. Tādējādi /pers. H/, /pers. G/ un /pers. I/, rīkojoties saskaņoti un ar tiešu nodomu, prettiesiski nonāvēja /pers. N/.

Pēc /pers. N/ slepkavības izdarīšanas 2015.gada 3.maijā pēc plkst.04.00, /pers. H/ un /pers. G/, nolūkā slēpt noslepkavotā /pers. N/ līķi un viņa automašīnu, nolēma nosliecināt tos dīķī. Šo darbību veikšanai viņi vienojās ar /pers. J/, kurš /pers. N/ noslepkavošanas laikā atradās /pers. I.,H/ mājas telpās un bija alkohola ietekmē. /pers. G/ un /pers. J/ iekrāva /pers. N/ līķi automašīnas *Mercedes Benz 300*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, bagāžas nodalījumā, automašīnu piekabināja traktoram, un /pers. G/ apsēdās pie automašīnas stūres, bet /pers. J/ - pasažiera sēdeklī. Savukārt /pers. H/, vadot traktoru, aizvilka automašīnu līdz Rēzeknes novadā, /adrese/ esošajam dīķim. Viņi trijatā automašīnu iestūma dīķī, taču dīķa sekluma dēļ automašīna ar tajā atrodošos /pers. N/ līķi nenoslīka. Tad viņi ar traktora palīdzību izvilka automašīnu no dīķa un aizvilka to līdz netālu izvietotajam /pers. I/ mežam, kur paslēpa automašīnu, apsedzot to ar zariem. Pēc tam visi trīs atstāja notikuma vietu.

/pers. H/, /pers. G/, /pers. I/ un /pers. J/ 2015.gada 3.maijā ap plkst.10.00, atrodoties /pers. I/ mājas telpās iepriekš norādītajā adresē, nozieguma pēdu slēpšanas nolūkā savstarpēji vienojās par turpmāku rīcību ar /pers. N/ līķi un viņa automašīnu. /pers. I/, neņemot tiešu dalību šīs automašīnas iznīcināšanā un līķa apgānīšanā, apzināti veicināja to īstenošanu. /pers. I/ uzkūdīja, tas ir, pamudināja minētās personas sadedzināt /pers. N/ automašīnu. Visi tam piekrita. /pers. G/, pievienojoties /pers. I/ priekšlikumam, piedāvāja kopā ar automašīnu sadedzināt arī /pers. N/ līķi. Šim priekšlikumam arī visi piekrita, tai skaitā /pers. I/. /pers. I/, atbalstot /pers. G/ piedāvājumu un apzināti veicinot iecerēto noziedzīgo darbību (/pers. N/ līķa un viņa automašīnas

dedzināšanas) izdarīšanu, lai novērstu iespējami radušos šķēršļus to izpildes gaitā, pirms šo darbību veikšanas, apsolīja novērot uz notikuma vietu garām /pers. I/ mājām vedošo vienīgo ceļu, lai telefoniski informētu /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ par jebkādu personu tuvošanos notikuma vietai. /pers. I/, atbalstot /pers. G/ piedāvājumu par /pers. N/ līķa apgānīšanu, pirms šo darbību veikšanas, deva norādījumus tā izpildītājiem nesadegušos kaulus sasmalcināt sīkos gabalos un šīs atliekas izbērt blakus esošā /pers. I/ meža grāvī ar ūdeni, lai pārpalikušās kaulu paliekas tiktu pilnībā iznīcinātas.

Īstenojot /pers. I/u n /pers. G/ ierosināto noziegumu izdarīšanu, /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās 2015.gada 3.maijā ap plkst.11.00 ieradās pie Rēzeknes novadā, /adrese/atstātās /pers. N/ automašīnas, kuras bagāžas nodalījumā atradās cietušā līķis. Viņi ar traktora palīdzību aizvilka šo automašīnu uz /pers. I/ turpat izvietoto mežu. /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/, rīkojoties kopīgi un ar vienotu nodomu, veica saskaņotas darbības, kuras bija vērstas uz /pers. N/ automašīnas bagāžas nodalījumā atrodošā cietušā līķa apgānīšanu. Viņi trijatā savāca mežā zarus un sausos kokus, ar kuriem aplika /pers. N/ automašīnu. /pers. H/ automašīnu un sagādāto malku aplēja ar degvielu, kas bija iegūta no automašīnas degvielas tvertnes, un aizdedzināja. Nolūkā pilnībā iznīcināt /pers. N/ līķi, /pers. J/, /pers. H/ un /pers. G/ ne mazāk kā četras stundas dedzināja /pers. N/ līķi, periodiski trijatā sagatavojot un liekot ugunskurā malku, kā arī augstas temperatūras uzturēšanai maisīja ugunskuru, kuru pieskatīja /pers. H/. Dedzināšanas rezultātā automašīnas bagāžas nodalījumā atrodošais /pers. N/ līķis pilnībā pārogļojās. No /pers. N/ līķa atlikušos nesadegušos kaulus /pers. G/ sasmalcināja sīkos gabalos, kā to iepriekš norādīja /pers. I/. No /pers. N/ līķa pārpalikušos pelnus un sasmalcināto kaulu fragmentus /pers. G/ un /pers. J/ izbēra ne tikai grāvī ar ūdeni, kā to bija norādījusi /pers. I/, bet arī daļu līķa atlieku izbēra zemē iebraukātā traktora sliedē, bet daļu pelnu izkaisīja blakus esošajā mežā.

Tādējādi /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/ personu grupā un ar /pers. I/ līdzdalību, ciniski ignorējot vispārpieņemtās morāles normas par attieksmi pret miruša cilvēka ķermeni, kurš ir pasargājams no necienīgas un nelikumīgas rīcības ar to, veica neapglabāta līķa apgānīšanu.

Tādas /pers. G/un /pers. H/ darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 117.panta 5. un 10.punktu. Kvalificējošās pazīmes ir slepkavība, kas izdarīta personu grupā un pēc tās izdarīta līķa apgānīšana.

Tādas /pers. I/darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 20.panta trešo daļu un 117.panta 10.punktu - kvalificējošā pazīme uzkūdīšana uz slepkavības izdarīšanu personu grupā, un Krimināllikuma 20.panta ceturto daļu un 117.panta 5.punktu - kvalificējošā pazīme ir līķa apgānīšanas atbalstīšana.

2) /pers. J/ izdarīja sevišķi smaga nozieguma pēdu iepriekš neapsolītu slēpšanu. Noziegums izdarīts šādos apstākļos.

/pers. J/ 2015.gada 3.maijā pēc plkst. 04.00, būdams alkohola ietekmē, atradās /pers. I/ dzīvesvietā /Nosaukums A/, ciems /adrese A/. Pēc /pers. N/slepkavības izdarīšanas, kuras izdarīšanā /pers. J/ nebija ņēmis dalību (līdzdalību), nolūkā slēpt /pers. H/ un /pers. G/ izdarītā sevišķi smaga nozieguma pēdas, vienojās ar /pers. H/ un /pers. G/ noslepkavotā /pers. N/ līķi un viņa automašīnu noslīcināt dīķī. /pers. G/ un /pers. J/ iekrāva /pers. N/ līķi automašīnas *Mercedes Benz 300*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, bagāžas nodalījumā un automašīnu piekabināja traktoram. /pers. G/ apsēdās pie automašīnas stūres, bet /pers. J/ - pasažiera sēdeklī. Savukārt /pers. H/, vadot traktoru, aizvilka automašīnu līdz Rēzeknes novadā, /adrese/ esošajam dīķim. Viņi trijatā automašīnu iestūma dīķī, taču dīķa sekluma dēļ automašīna ar tajā atrodošos /pers. N/ līķi nenoslīka. Tad viņi ar traktora palīdzību izvilka automašīnu no dīķa un aizvilka to līdz netālu izvietotajam /pers. I/ mežam, kur paslēpa automašīnu, apsedzot to ar zariem. Pēc tam visi trīs atstāja notikuma vietu.

Tādējādi /pers. J/veica apzinātas darbības, kas vērstas uz sevišķi smaga nozieguma pēdu iepriekš neapsolītu slēpšanu.

Tādas /pers. J/darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 313.panta otro daļu. Kvalificējošā pazīme ir sevišķi smaga nozieguma pēdu slēpšana.

3) /pers. H/, /pers. G/, /pers. I/ un /pers. J/ 2015.gada 3.maijā ap plkst.10.00, atrodoties /pers. I/ mājas telpās iepriekš norādītajā adresē, nozieguma pēdu slēpšanas nolūkā savstarpēji vienojās par turpmāku rīcību ar /pers. N/ līķi un viņa automašīnu. /pers. I/, neņemot tiešu dalību šīs automašīnas iznīcināšanā un līķa apgānīšanā, apzināti veicināja to īstenošanu. /pers. I/ uzkūdīja, tas ir, pamudināja minētās personas sadedzināt /pers. N/ automašīnu, kam visi piekrita. /pers. G/, pievienojoties /pers. I/ priekšlikumam, piedāvāja kopā ar automašīnu sadedzināt arī /pers. N/ līķi, kam arī visi piekrita, tai skaitā arī /pers. I/. /pers. I/, atbalstot /pers. G/ piedāvājumu un apzināti veicinot iecerēto noziedzīgo darbību (/pers. N/ līķa un viņa automašīnas dedzināšanas) izdarīšanu, lai novērstu iespējami radušos šķēršļus to izpildes gaitā, pirms šo darbību veikšanas, apsolīja novērot uz notikuma vietu garām /pers. I/ mājām vedošo vienīgo ceļu, lai telefoniski informētu /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ par jebkādu personu tuvošanos uz notikuma vietas pusi. /pers. I/, atbalstot /pers. G/ piedāvājumu par /pers. N/ līķa apgānīšanu, pirms šo darbību veikšanas, deva norādījumus tā izpildītājiem nesadegušus kaulus sasmalcināt sīkos gabalos un šīs atliekas izbērt blakus esošā /pers. I/ meža grāvī ar ūdeni, lai pārpalikušās kaulu paliekas tiktu pilnībā iznīcinātas.

Īstenojot /pers. I/u n /pers. G/ ierosināto noziegumu izdarīšanu, /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās 2015.gada 3.maijā ap plkst.11.00 ieradās pie Rēzeknes novadā, /adrese/atstātās /pers. N/ automašīnas ar tās bagāžas nodalījumā atrodošos /pers. N/ līķi. Viņi ar traktora palīdzību aizvilka šo automašīnu uz /pers. I/ turpat izvietoto mežu. /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/, rīkojoties kopīgi un ar vienotu nodomu, veica saskaņotas darbības, kuras bija vērstas uz /pers. N/ automašīnas bagāžas nodalījumā atrodošā /pers. N/ līķa apgānīšanu. Viņi trijatā savāca mežā zarus un sausos kokus, ar kuriem aplika /pers. N/ automašīnu. /pers. H/ aplēja automašīnu un sagādāto malku ar degvielu, kas bija iegūta no automašīnas degvielas tvertnes, un aizdedzināja to. Nolūkā pilnībā iznīcināt /pers. N/ līķi, /pers. J/, /pers. H/ un /pers. G/ ne mazāk kā četru stundu laikā turpināja dedzināt /pers. N/ līķi, periodiski trijatā sagatavojot un liekot ugunskurā malku, kā arī augstas temperatūras uzturēšanai maisīja ugunskuru, kuru pieskatīja /pers. H/. Dedzināšanas rezultātā automašīnas bagāžas nodalījumā atrodošais /pers. N/ līķis pilnībā pārogļojās. No /pers. N/ līķa atlikušos nesadegušos kaulus /pers. G/ sasmalcināja sīkos gabalos, kā to iepriekš norādīja /pers. I/. No /pers. N/ līķa pārpalikušos pelnus un sasmalcināto kaulu fragmentus /pers. G/ un /pers. J/ izbēra ne tikai grāvī ar ūdeni, kā to bija norādījusi /pers. I/, bet daļu līķa atlieku izbēra zemē iebraukātā traktora sliedē un daļu pelnu izkaisīja blakus esošajā mežā.

Tādējādi /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/ personu grupā un ar /pers. I/ līdzdalību, ciniski ignorējot vispārpieņemtās morālās normas par attieksmi pret miruša cilvēka ķermeni, kurš ir pasargājams no necienīgas un nelikumīgas rīcības ar to, veica neapglabāta līķa apgānīšanu.

Tādas /pers. J/darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 228.panta otro daļu. Kvalificējošā pazīme ir līķa apgānīšana, kas izdarīta personu grupā.

4) /pers. I/ uzkūdīja, tas ir, pamudināja citas personas izdarīt svešas mantas tīšu iznīcināšanu, saistītu ar dedzināšanu, kā arī apzināti atbalstīja šī nozieguma izdarīšanu, novēršot šķēršļus un dodot norādījumus, bet /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ izdarīja svešas mantas tīšu iznīcināšanu, kas izdarīta ar dedzināšanu. Noziegums izdarīts šādos apstākļos.

/pers. G/ kopā ar /pers. J/, /pers. H/ un /pers. I/ 2015.gada 3.maijā ap plkst. 10.00 atradās /pers. I/ mājas telpās iepriekš norādītajā adresē. /pers. I/ nozieguma pēdu slēpšanas nolūkā uzkūdīja, tas ir, piedāvāja sadedzināt noslepkavotajam /pers. N/ piederošo automašīnu *Mercedes Benz 300*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/. Šim piedāvājumam visi klātesošie piekrita. Tādējādi /pers. I/pamudināja šīs personas uz nozieguma

izdarīšanu. /pers. I/ turpmāk pati, neņemot tiešu dalību šā nozieguma izdarīšanā, taču apzināti veicināja tā izdarīšanu, tas ir, lai novērstu iespējami radušos šķēršļus nozieguma izpildes gaitā, pirms šī nozieguma izdarīšanas apsolīja pieskatīt uz notikuma vietu garām /pers. I/ mājām vedošo vienīgo ceļu, lai telefoniski informētu /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ par jebkādu personu tuvošanos notikuma vietai. Turklāt, /pers. I/ pirms šī nozieguma izdarīšanas deva norādījumus tā izpildītājiem par turpmāku rīcību ar nesadegušām automašīnas atliekām. Viņa piedāvāja nesadegušās automašīnas virsbūves daļas pārvest ar /pers. I/ piederošās zemnieku saimniecības traktortehniku, paslēpjot šīs automašīnas daļas zem saimniecībā izmantojamās plēves, uz Rēzeknes novadā, Nautrēnu pagastā, ciemā Bierziņiki izvietoto meliorācijas grāvi un tur tās noslīcināt, bet daļu no nesadegušās automašīnas noslīcināt Rēzeknes novadā, /adrese/izvietotajā dīķī.

Īstenojot līdzdalībnieces /pers. I/ ierosinātā nozieguma izdarīšanu, /pers. H/ grupā ar /pers. G/ un /pers. J/ 2015.gada 3.maijā ap plkst. 11.00 ieradās pie /pers. N/ automašīnas, kas atradās Rēzeknes novadā, /adrese/, un ar traktora palīdzību aizvilka šo automašīnu uz turpat blakus esošo /pers. I/ mežu. /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/, rīkojoties kopīgi un ar vienotu nodomu, veica saskaņotas darbības, kuras bija vērstas uz automašīnas iznīcināšanu. Viņi trijatā savāca mežā zarus un sausos kokus, ar kuriem aplika /pers. N/ automašīnu. /pers. H/ aplēja automašīnu un sagādāto malku ar degvielu, kas bija iegūta no automašīnas degvielas tvertnes, un aizdedzināja to. Turpmāk minētās personas ne mazāk kā četru stundu laikā periodiski sagatavoja un pielika ugunskurā malku, kā rezultātā automašīna sadega. Savukārt /pers. H/šajā laikā kontrolēja pievedceļu uz nozieguma vietu.

Pēc dedzināšanas atlikušo automašīnas virsbūvi, kā arī citas nedegošas daļas /pers. H/ 2015.gada laika posmā no 3.maija plkst.15.00 līdz 4.maija plkst.16.00 sagrieza ar autogēna aparātu, kas bija atvests uz nozieguma vietu no /pers. I/ saimniecības. /pers. H/, /pers. J/ un /pers. G/, rīkojoties kopīgi un izpildot līdzdalībnieces /pers. I/ iepriekš dotos norādījumus, nesadegušās automašīnas sagrieztās daļas - bagāžas nodalījuma vāku, aizmugurējo tiltu ar riteņiem, automašīnas grīdu ar sēdekļiem, priekšējo daļu ar riteņiem, durvis un citas daļas - sakrāva /pers. I/ zemnieku saimniecībai piederošā traktora piekabē un nogādāja uz šīs saimniecības siena šķūni. Pēc /pers. I/iepriekš dotiem norādījumiem /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/, apsedzot piekabē atrodošās automašīnas daļas ar plēvi, tās pašas dienas vakarā laika posmā no plkst.16.00 līdz plkst.21.00 pārveda uz Rēzeknes novadu, Nautrēnu pagastu, ciemu Bierziņiki, kur noslīcināja šīs automašīnas daļas meliorācijas grāvī. Notikuma vietā atlikušās smagākās automašīnas daļas - dzinēju ar ātrumkārbu, automašīnas aizmugurējo daļu ar numurzīmi - /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/, ievērojot /pers. I/ norādījumus, 2015.gada 5.maijā ap plkst.09.00-10.00, iekraujot /pers. I/ saimniecības traktora uzkaramā kastē, pārveda tās uz Rēzeknes novadā, /adrese/izvietoto dīķi, kurā noslīcināja šīs automašīnas daļas.

/pers. H/, /pers. J/ un /pers. G/ kopīgu darbību rezultātā un ar /pers. I/ līdzdalību šī nozieguma izdarīšanā, kas izpaudās uzkūdīšanā un nozieguma atbalstīšanā, veicot automašīnas dedzināšanu, kā arī sagriežot gabalos sadedzinātās automašīnas virsbūvi, tīši tika iznīcināta /pers. N/ piederošā automašīna *Mercedes Benz 300*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, 2000 *euro* vērtībā.

Tādas /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 185.panta otro daļu. Kvalificējošā pazīme ir svešas mantas tīša iznīcināšana, kas izdarīta ar dedzināšanu.

Tādas /pers. I/darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 20.panta trešo daļu un 185.panta otro daļu. Kvalificējošā pazīme ir svešas mantas tīša iznīcināšana, kas izdarīta ar dedzināšanu.

Spriedumu apelācijas kārtībā apstrīdēja:

apsūdzētais /pers. G/ un viņa aizstāvis zvērināts advokāts Artūrs Zvejsalnieks;

apsūdzētie /pers. H/, /pers. I/ un viņu aizstāvis zvērināts advokāts Guntars Sīmanis;

apsūdzētais /pers. J/ un viņa aizstāve zvērināta advokāte Gaļina Makarova.

Apsūdzētais **/pers. G/** apelācijas sūdzībā norāda, ka viņa vaina nav pierādīta. Noteikto sodu uzskata par nepamatoti bargu. Lūdz lietu iztiesāt slēgtā tiesas sēdē, piedaloties viņa advokātam un nepieciešamajiem lieciniekiem (6.sējuma 34.lapa).

Apsūdzētā **/pers. G/ aizstāvis A.Zvejsalnieks** pirmās instances tiesas spriedumu uzskata par nepamatotu un atceļamu daļā par /pers. G/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 117.panta, kā arī daļā par noteikto sodu.

Lietā nav pierādīts, ka /pers. G/ tīši noslepkavoja cietušo /pers. N/. Lietā nav noskaidroti cietušajam nodarītie miesas bojājumi un viņa nāves cēlonis. /pers. G/ ar cietušo bija strīds. Tā laikā /pers. G/ nodarīja /pers. N/ miesas bojājumus. Nav zināms, vai /pers. G/ darbības un /pers. N/ nodarītie miesas bojājumi atrodas tiešā cēloniskā sakarā ar cietušā nāvi. Uz nepieciešamību noskaidrot šo cēlonisko sakaru norāda arī Augstākā tiesa 12.12.2007. lēmumā lietā Nr. SKK- 638/2007. Izskatāmajā lietā ir saprātīgas šaubas par /pers. N/ nodarīto miesas bojājumu raksturu un cēloņsakaru starp apsūdzētā /pers. G/ darbībām un cietušā nāvi. Šīs šaubas, vismaz bez papildu informācijas iegūšanas, nav novēršamas. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 19.panta trešo daļu tās jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Pirmās instances tiesa spriedumā konstatēja, ka /pers. H/ un /pers. G/ personu grupā tīši nodarīja /pers. N/ miesas bojājumus galvas apvidū. (…) Šo prettiesisko darbību rezultātā iestājās /pers. N/ nāve no iegūtās galvas traumas, kas attīstījās drīzumā pēc miesas bojājumu nodarīšanas. Pretēji Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajai daļai un 527.panta otrās daļas 1.punktam tiesa nenorādīja nevienu pierādījumu, ka abi apsūdzētie nodarīja smagus miesas bojājumus tieši galvas apvidū, nav skaidrs, kādi tie bija un ka tieši tie izraisīja cietušā nāvi. Kriminālprocesa likuma 195.panta 1.punkts nosaka obligātu ekspertīzi, lai noteiktu nāves cēloni vai miesas bojājumu smagumu un raksturu. Lietā šādas ekspertīzes nav. Nav arī citu pārliecinošu ziņu par konkrētiem miesas bojājumiem cietušajam.

/pers. G/ nodoms nonāvēt cietušo arī nav pierādīts. Krimināltiesību teorijā neapšaubāma ir atziņa, ka par noziedzīga nodarījuma subjektīvo pusi izdara secinājumu, izvērtējot objektīvās puses pazīmju kopumu.

Notikuma apstākļi nenorāda uz nodoma esamību /pers. G/ rīcībā. Nav strīda par šādiem tiesas konstatētajiem lietas faktiskajiem apstākļiem: pēc ilgstošas alkohola lietošanas notikuma vietā cietušais /pers. N/ bez uzaicinājuma un iepriekšēja brīdinājuma ieradās 03.05.2015. ap plkst. 3 naktī. Pirms tam /pers. N/ bija attiecības ar /pers. I/. Pēc ierašanās pie /pers. I/ starp /pers. N/ un/pers. I/ un /pers. H/ izcēlās konflikts.

Neviens no apsūdzētajiem nebija plānojis kādu prettiesisku darbību veikšanu pret /pers. N/. Apsūdzētie nezināja, ka /pers. N/ te ieradīsies.

/pers. G/ notikuma vietā ieradās pēc mātes uzaicinājuma, lai atrisinātu konfliktu. Notikuma vietā bija vēl 3 liecinieki – /pers. J/, /pers. AG/ un /pers. AH/. Aizstāvis uzskata, ka /pers. G/ bija nodoms /pers. N/ piekaut, nevis nonāvēt. Saprotot, ka /pers. N/ gāja bojā, apsūdzētie rīkojās spontāni un haotiski, jo nebija iepriekš izstrādāta plāna.

Aizstāvis uzskata, ka noziegums nebija izdarīts personu grupā, jo /pers. H/ un /pers. G/ nebija nodoma cietušo nonāvēt.

Vienīgais liecinieks, kurš aptuveni liecina par notikuma apstākļiem ir /pers. AH/. Viņa liecības ir pretrunīgas un mainīgas. Viņš atzina, ka sniedza nepatiesas liecības. Atsaucoties uz /pers. AH/ liecībām, ka /pers. H/ un /pers. G/ kopā sita cietušo, tiesa pretēji Kriminālprocesa likuma 512.panta otrajai daļai un 527.panta otrās daļas 1.punktam nenorāda, tieši kad šis liecinieks tā liecināja un kāpēc tieši tās liecības atzīst par ticamām.

LR Augstākās tiesas plēnums 24.02.1992. lēmuma Nr. 1 22.punktā izskaidroja, ka par slepkavības izdarītājiem atzīstamas tikai tās personas, kas rīkojās kopīgi un ar vienotu nodomu, kas bija vērsts uz slepkavības izdarīšanu, un tieši piedalījās dzīvības atņemšanas procesā. Šajā krimināllietā šie apstākļi nav pierādīti.

Lietā nav strīda, ka /pers. H/ konflikta laikā pret /pers. N/ pielietoja vardarbību. Tas bija pirms tam, kad cietušais ar savu automašīnu iebrauca grāvī. Secināms, ka pēc šā konflikta /pers. N/ bija spējīgs pārvietoties un braukt ar automašīnu. Maz ticams, ka /pers. H/ viņam nodarīja dzīvībai bīstamus miesas bojājumus. Lietā nav pierādījumu, ka pēc tam /pers. H/ un /pers. G/ kopā cietušajam nodarītu miesas bojājumus.

Nepiekrīt tiesas norādei, ka /pers. I/ uzkūdīja /pers. H/un /pers. G/ izdarīt /pers. N/ slepkavību. Izņemot /pers. AH/ liecības, nav citu pierādījumu, ka /pers. I/ teiktu: "Ja sit, tad līdz galam". Nav skaidrs, kad šī frāze bija izteikta un ko tajā brīdī darīja /pers. H/un /pers. G/. Lietā nav pierādījumu, ka šo frāzi /pers. I/ teica brīdī, kad novēroja, ka viņas abi dēli piekauj cietušo, sitot ar dūrēm, āmuru un koka nūju. Šis faktiski ir tiesas pieņēmums.

Tiesas spriedumā par pierādītu atzītais nozieguma apraksts neliecina par uzkūdīšanu. Tiesa konstatēja, ka frāzi: "Ja sit, tad līdz galam", /pers. I/ teica brīdī, kad /pers. H/un /pers. G/ cietušo sita, tātad brīdī, kad noziegums jau tiek izdarīts. Lai konstatētu citas personas vainu nozieguma uzkūdīšanā, jākonstatē, ka šī persona vēlas, lai cita persona noziegumu izdara. Vienkārša atbalsta izteikšana nozieguma izdarīšanas laikā nevar tikt tulkota kā uzkūdīšana. Pieņemot, ka /pers. I/ šo frāzi izteica, lietā nav pierādījumu, ka tā kaut kādā veidā būtu ietekmējusi /pers. H/ un /pers. G/ darbības vai ka viņi vispār šo frāzi dzirdēja un kaut kā reaģēja.

Pirmās instances tiesas sēdē aizstāvis lūdza tiesai pieņemt lēmumu par liecinieka /pers. AH/ saukšanu pie kriminālatbildības par nepatiesu liecību došanu. Tiesa, pārkāpjot Kriminālprocesa likuma 6.pantu, nepamatoti tādu lēmumu nepieņēma. Liecinieks /pers. AH/ gan pirmstiesas izmeklēšanā, gan tiesas sēdē liecināja, ka sniedza nepatiesas liecības. Visas viņa liecības ir atšķirīgas. Liecinieks to izskaidroja ar bailēm no apsūdzētajiem. Krimināllikums neparedz liecinieka bailes kā kriminālatbildību izslēdzošu apstākli nepatiesu liecību došanas gadījumā. Kriminālprocesa likuma 11.pants neparedz iespēju lieciniekam tiesības baiļu gadījumā nepildīt savu pienākumu sniegt tikai patiesas ziņas un liecināt par visu, kas viņam zināms par konkrēto noziedzīgo nodarījumu.

Apšaubāms arī apgalvojums par /pers. AH/ bailēm. Visos gadījumos viņš sniedza apsūdzētajiem nelabvēlīgas liecības, atšķirās tikai to saturs. Lietā nopratinātiem vairākiem citiem lieciniekiem /pers. AH/ stāstīja dažādas versijas par notikušo, norādot uz apsūdzētajiem, kā uz vainīgajiem. Nav saprotams, kāpēc dot patiesas liecības policijā viņam bija bail, bet nebija bail to stāstīt paziņām, tajā skaitā apsūdzēto paziņām. 03.05.2015. pēc /pers. AH/ lūguma /pers. G/ viņu aizveda mājās.

/pers. AH/ par bailēm policijā nevērsās, nopratināšanas protokolos par to nenorādīja un viņu aizsargāt nelūdza. /pers. AH/ doto liecību laikā /pers. H/ un /pers. G/ atradās apcietinājumā un liecinieku neapdraudēja.

Tiesa īpaši uzsvēra, ka pēdējās liecības /pers. AH/ deva, kad /pers. I/ tika apcietināta. Nav pamata uzskatīt, ka /pers. AH/ baidījās no /pers. I/. Viņš norādīja, ka 2015.gada augustā pie /pers. I/ strādāja.

Pastāv šaubas par /pers. AH/ liecību ticamību.

Tikpat kritiski vērtējamas /pers. AH/ spējas atcerēties notikumus. Visu iepriekšējo dienu savā dzīves vietā viņš lietoja alkoholiskos dzērienus. Gulēt devās nevis savā mājā, bet gan cietušā /pers. N/ automašīnā. Pats norāda, ka pamodās tikai notikuma vietā, par notikumiem apsūdzēto mājas pagalmā secīgi izstāstīt nevar. Liecina, ka pat konflikta laikā vairākkārt iemiga. Aizstāvis uzskata, ka /pers. AH/ atradās stiprā alkohola ietekmē un tas rada šaubas par viņa spēju pilnvērtīgi uztvert apkārt notiekošo. Liecinieki tiesas sēdē liecināja, ka arī rītā /pers. AH/ bija manāmā reibumā un katram stāstīja savu versiju par nakts notikumiem. No liecinieku liecībām izriet, ka pirms un pēc 3.maija /pers. AH/ faktiski katru dienu lietoja alkoholu, un tas varēja ietekmē viņa atmiņu. Uzreiz pēc notikuma personas dotajiem paskaidrojumiem un liecībām ir lielāka ticamība, nekā vēlāk dotajiem.

Pirmās instances tiesa nemotivēja, kāpēc neticēja sākotnējām /pers. H/ un /pers. G/ dotajām detalizētajām liecībām. Tās apstiprinās ar viņu liecību pārbaudes uz vietas protokoliem, notikuma vietā izņemtajiem lietiskajiem pierādījumiem un citām ziņām lietā.

No /pers. H/ un /pers. G/ liecībām izriet, ka pēc automašīnas iebuksēšanas grāvī pret cietušo vardarbību pielietoja /pers. G/. /pers. H/ tajā laikā dauzīja cietušā automašīnu. Aizstāvis uzskata, ka šīs /pers. H/ un /pers. G/ liecības ir ticamas, jo savstarpēji apstiprinās. Tajā laikā viņi jau atradās ieslodzījumā un liecības saskaņot nevarēja. Ar apsūdzēto sākotnējām liecībām nesakrīt /pers. AH/ grozītās liecības, kuras atzīstamas par neticamām.

Pēc aizstāvja ieskata /pers. G/ piemērots pārāk bargs sods. Motivācija neatbilst Krimināllikuma 46.panta nosacījumiem. Panta otrā daļa nosaka, ka, nosakot soda veidu, jāņem vērā nozieguma raksturs, radītais kaitējums un vainīgā personība. Panta trešā daļa nosaka, ka, nosakot soda mēru, jāņem vērā atbildību ietekmējošie apstākļi. Tiesa arī, nosakot soda mēru, vērtēja apstākļus, kurus jāņem vērā, nosakot soda veidu. Pēc Krimināllikuma 117.panta /pers. G/ noteiktais sods tuvāks brīvības atņemšanas maksimālajai robežai, kaut gan atbildību pastiprinošu apstākļu nav. Nav saprotama tiesas motivācija, nosakot tik bargu sodu. /pers. H/ un /pers. G/ noteiktie sodi ievērojami atšķiras, lai gan abi apsūdzēti par vienu un to pašu noziegumu, agrāk nav sodīti un atbildību pastiprinošu apstākļu viņiem nav. Nav saprotams, kāpēc /pers. G/ sodīts ievērojami bargāk. Viņam noteiktais sods neatbilst tiesu praksei līdzīgās lietās.

Spriedumā tiesa neatreferēja un neatspēkoja aizstāvības argumentu, kāpēc noraidīja apsūdzēto pirmstiesas izmeklēšanas sākumā dotās liecības.

Aizstāvis lūdz pirmās instances tiesas spriedumu atcelt daļā par /pers. G/ notiesāšanu pēc Krimināllikuma 117.panta un šajā daļā viņu attaisnot. Pārējā daļā mīkstināt viņam noteikto sodu. Pieņemt blakus lēmumu par liecinieka /pers. AH/ saukšanu pie atbildības par apzināti nepamatotu liecību došanu.

/pers. G/ apelācijas instances tiesas sēdē nepieciešama aizstāvja palīdzība. Līdz šim vienošanās ar zvērinātu advokātu A.Zvejsalnieku nav noslēgta. Ja tāda tiks noslēgta, viņš informēs tiesu (6.sējuma 13.-21.lapa).

Apsūdzētais **/pers. H/** apelācijas sūdzībā lūdz viņu pēc Krimināllikuma 117.panta 5.un 10.punkta attaisnot. Piekrīt, ka viņam mājas pagalmā bija strīds ar /pers. N/. Strīda laikā aizsardzības nolūkā apsūdzētais /pers. N/ iesita. Tiklīdz /pers. N/ nokrita, apsūdzētais iegāja istabā un vairāk viņu neaiztika. Vēlas, lai apelācijas instances tiesā viņu aizstāv zvērināts advokāts G.Sīmanis (6.sējuma 27., 44., 52.lapa).

Apsūdzētā **/pers. I/** 09.01.2017. rakstītajā apelācijas sūdzībā pirmās instances tiesas spriedumu uzskata par nepamatotu un pārsūdz pilnā apjomā. Sevi par vainīgu neviena inkriminētā nozieguma izdarīšanā viņa neatzīst.

/pers. I/ nevarēja pamudināt un palīdzēt izdarīt Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 185.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu. Jāņem vērā Kriminālprocesa likuma 128.panta trešā daļa. Automašīna dega pie meža. Viņa nevarēja kontrolēt ceļu līdz nozieguma vietai. Neviens neliecina, ka viņa zvanīja un brīdināja par kādiem sarežģījumiem. 03.05.2015. ap plkst. 10, kad /pers. J/ zvanīja pa telefonu, neviens vēl mežā pie /pers. N/ automašīnas neatradās.

/pers. I/ neizdarīja Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 117.panta 10.punktā, 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 5.punktā paredzēto noziegumu.

Pret /pers. I/ liecina tikai /pers. AH/. Pēc apsūdzētās ieskata viņš, sēžot automašīnā, plkst. 3 naktī tumšā laikā nevarēja redzēt šīs automašīnas priekšpusē notiekošo kautiņu. Apsūdzētās izskatu šis liecinieks nevarēja aprakstīt tāpēc, ka viņas tur vienkārši nebija. /pers. AH/ nepatiesi liecina, ka no /pers. I/ baidījās. Lūdz izprasīt no Tele-2 /pers. AH/ zvanu izdruku uz apsūdzētās mobilo telefonu Nr. /numurs 1/. Viņš apsūdzētajai zvanīja pat vēlu vakaros. /pers. AH/ telefons bija ar 2 kartēm – O karti un Zelta zivtiņu. Telefonu numurus apsūdzētā nezina. Parasti zvanīja no Zelta zivtiņas kartes. Apsūdzētās telefonu policija noklausījās, tāpēc lūdz tiesu atskaņot viņas un /pers. AH/ vakara sarunas 2015.gadā no 1.jūnija līdz 10.oktobrim. No sarunām izriet, ka /pers. AH/ no /pers. I/ nebaidījās, bet vairākas naktis palika pie viņas mājās.

/pers. AG/ liecina, ka /pers. AH/ bija pēdējais, kurš laukā atradās kopā ar /pers. N/: "Istabā ienāca /pers. H/, /pers. G/ un /pers. I/. Vēlāk istabā ienāca arī /pers. AH/". /pers. I/ balsi ārā viņš nedzirdēja. /pers. I/ uzskata, ka /pers. AG/ nevarēja redzēt, no kurienes /pers. I/ šajā istabā iegāja. Pats /pers. AG/ visu laiku atradās istabā gultā, tāpēc nezina, kas notika mājas pagalmā.

/pers. J/ liecina par /pers. I/ lūgumu izstāstīt policijas darbiniekiem, ka /pers. N/ mēģināja viņu izvarot. Tas tika pateikts, kad /pers. AH/ un /pers. AG/ brauca prom. /pers. J/ arī liecina - kad atbrauca /pers. G/, /pers. N/ jau bija miris.

Tas pierāda, ka /pers. I/ nevēlējās /pers. N/ nāvi. /pers. I/ neteica: "Ja sitat, tad sitiet līdz galam", jo tad nevajadzētu saukt policiju un sniegt liecības par ielaušanos. Dēli /pers. G/ un /pers. H/ arī pret viņu neliecina. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta trešajai daļai viņa ir nevainīga.

Vēlas, lai policijas darbinieki paskaidro, kāpēc netika izņemts āmurs (kuvalda), lai pierādītu, ka uz tā nav /pers. N/ DNS un asinis. Videoierakstā āmurs pagalmā redzams.

/pers. AM/ iesniegtais audioieraksts ir nelikumīgi iegūts, tāpēc saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 130.panta nosacījumiem nav pieļaujams pierādījums.

/pers. I/ lūdz apelācijas instances tiesu:

pārbaudīt un vēlreiz nopratināt /pers. AH/. Lai viņš paskaidro, kā /pers. N/ no pagalma atkal nokļuva grāvī pie savas automašīnas. Pārbaudīt /pers. AH/ un /pers. I/ ierakstītās telefonsarunas;

pārbaudīt telefonsarunas starp /pers. H/ un /pers. I/;

pārbaudīt, kā automašīnas Mercedes-Benz atvērtajās durvīs varēja stāvēt un darboties divi vīrieši;

kā liecinieku nopratināt /pers. AN/, jo tiesas sēdes audioierakstā viņa liecībās dzirdamas pretrunas;

kā liecinieku nopratināt /pers. AG/, jo, atrodoties gultā, viņš nevarēja redzēt, kā atnāca /pers. G/ un ka /pers. G/ rokās bija beisbola nūja. No gultas viņš nevarēja redzēt arī ārdurvis, tāpēc nepatiesas viņa liecības, ka apsūdzētā šajā istabā iegāja no āra;

Lūdz izprasīt no Tele 2 viņas un /pers. AH/ noklausītās telefonsarunas 2015.gadā laikā no 1.jūnija līdz 10.oktobrim;

lūdz pārbaudīt /pers. AH/ pie ārsta narkologa, jo lietā ir ziņas, ka viņš pastāvīgi lieto alkoholu. Arī 03.05.2015.naktī viņš atradās stiprā alkohola reibumā.

Piemēroto drošības līdzekli apcietinājumu lūdz grozīt uz citu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu. Kopš apsūdzētajai pirmās instances tiesa lietas iztiesāšanas laikā piemēroja drošības līdzekli - apcietinājumu viņas īpašumus aprūpē un apsargā /Nosaukums/ pagasta pašvaldība. Šajā laikā notika /pers. I/ mantas zādzība lielos apmēros, zaudējums apmēram EUR 70000. Par šo faktu uzsākts kriminālprocess. Atrodoties brīvībā, vēlas sakārtot savus saimnieciskos jautājumus, tas ir, atrast un iecelt zemnieku saimniecībai /Nosaukums A/ sertificētu pārvaldnieku, grāmatvedi un viņus apstiprināt Uzņēmumu reģistrā. Tāpat jāsakārto attiecības ar Valsts ieņēmumu dienestu un banku, veikt pārkreditāciju. Vēlas iznomāt personīgo māju, lai tā netiktu izdemolēta un apzagta, un dēls /pers. BF/ pēc 18 gadu sasniegšanas tur varētu dzīvot. Tuvu radinieku apsūdzētajai nav. Precējusies viņa arī nav. Nepieciešams sazināties ar brālēniem un māsīcām. Nepieciešams sakārtot viņas trīs nepilngadīgo bērnu dzīvi. Tagad viņi izšķirti un dzīvo divās ģimenēs.

Aizstāvja /pers. I/ tagad nav, jo līgums ar zvērinātu advokātu G.Sīmani par aizstāvību beidzās ar sprieduma pasludināšanu pirmās instances tiesā.

/pers. I/ inkriminētajā apsūdzībā lūdz viņu atzīt par nevainīgu un attaisnot. Lūdz lietu iztiesāt viņas un līdztiesājamo/pers. H/un /pers. G/ klātbūtnē (6.sējuma 31.-32., 40.-41.lapa).

Apsūdzēto /pers. H/ **un /pers. I/ aizstāvis G.Sīmanis** pirmās instances tiesas spriedumu par viņu atzīšanu par vainīgiem attiecīgi Krimināllikuma 117.panta 5.un 10.punktā, kā arī Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 117.panta 10.punktā, 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 5.punktā paredzēto noziegumu izdarīšanā uzskata par nelikumīgu, nepamatotu un pretrunīgu. Šajā daļā pirmās instances tiesas spriedumu lūdz atcelt un/pers. H/un /pers. I/ attaisnot.

Par /pers. I/norāda: nepamatots tiesas atzinums, ka /pers. I/, novērojot notiekošo un mudinot dēlus sist stiprāk, paredzēja cietušā nāves iestāšanos un to vēlējās. /pers. AH/ neliecina, ka apsūdzētā mudināja dēlus sist stiprāk. Patvaļīgs tiesas secinājums, ka /pers. I/ vēroja /pers. N/ sišanu visu laiku. Tiesa ignorēja /pers. AH/ tiesas sēdē dotās atbildes uz aizstāvības jautājumiem. /pers. AH/ liecināja, ka saucienu: "Ja sitat, tad sitat līdz galam" laikā /pers. I/ un citas personas neredzēja. Pati /pers. I/ šīs frāzes teikšanu noliedz. To nedzirdēja arī istabā esošie /pers. J/ un /pers. AG/, kaut gan automašīnas rūkoņu un citas skaņas viņi dzirdēja. Tādu teicienu dzirdēja tikai /pers. AH/. Tā liecināt viņš sāka vairākus mēnešus pēc kriminālprocesa uzsākšanas. Jāņem vērā, ka tajā naktī /pers. AH/ bija stiprā alkohola reibuma stāvoklī, viņa liecības ir dažādas, to skaitā arī tādas, ka /pers. N/ sita arī /pers. J/. Tādas liecinieka /pers. AH/ liecības ir nepietiekošas apsūdzības celšanai.

Tiesa bez vērības atstāja /pers. I/ liecības par incidenta sākumu, ka 03.05.2015. ap plkst.3 naktī /pers. N/ prettiesiski iekļuva viņas mājā un pret viņas gribu mēģināja stāties dzimumsakaros. Tādas apsūdzētās liecības apstiprina apsūdzētais /pers. J/ un liecinieks /pers. AG/. Tādā situācijā nav pamata atzīt, ka /pers. I/ bija nodoms /pers. N/ noslepkavot. /pers. I/ un /pers. H/ darbības pret /pers. N/ bija likumīgas un nepārkāpa nepieciešamās aizstāvēšanās robežas. No /pers. J/ un /pers. AG/ liecībām izriet, ka tūlīt pēc tam/pers. I/un /pers. H/ iegāja mājā, nevis metās pakaļ /pers. N/.

Par /pers. H/norāda: /pers. H/ viņam inkriminētos 3 sitienus ar dūri pa seju un 2 sitienus ar galvu pa degunu /pers. N/ nodarīja, nepārkāpjot nepieciešamās aizstāvēšanās robežas. Tādā veidā viņš aizstāvējās pret /pers. N/ prettiesisko iekļūšanu mājā un mēģinājumu stāties ar /pers. I/ dzimumsakaros.

Turpmākā konflikta gaitā /pers. H/ inkriminēto ne mazāk kā 2 sitienu izdarīšana ar dūrēm /pers. N/ pa seju un 1 sitienu ar āmuru pa galvu nav pierādīta. Šajā daļā apsūdzība arī pamatojas tikai uz viena piedzēruša cilvēka – /pers. AH/ liecībām. Citi pierādījumi viņa liecības neapstiprina. Par pastāvīgiem pierādījumiem nevar atzīt liecinieku liecības, kuri atstāstīja /pers. AH/ teikto.

Nepiekrīt tiesas izdarītajai nozieguma kvalifikācijai pēc Krimināllikuma 117.panta, bet nevis pēc šā likuma 125.panta. Piekrīt atsaucei pirmās instances tiesas spriedumā uz Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 12.12.2007. lēmumā Nr. SKK-683/2007 norādīto, kas slepkavības norobežo no tīša smaga miesas bojājuma nodarīšanas, kas vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei. Tomēr konkrētajā krimināllietā ne pirms konflikta, ne konflikta laikā nav iegūti pierādījumi, ka /pers. H/, /pers. G/ un /pers. I/ draudētu vai apņemtos /pers. N/ noslepkavot. Notikušā kautiņa cēlonis ir /pers. N/ prettiesiska iekļūšana apsūdzētās mājā un uzmākšanās viņai, traucējot mājā esošo naktsmieru. No /pers. I/ telefoniskas vēršanās pie /pers. G/ pēc palīdzības neizriet nodoms /pers. N/ noslepkavot. Lietā nav neviena pierādījuma par āmura pielietošanu, lai /pers. N/ nodarītu miesas bojājumus. Objektīvi tāds priekšmets lietā neeksistē. Lietā nav izdevies noskaidrot /pers. N/ nodarīto miesas bojājumu raksturu, lokalizāciju, nodarīšanas mehānismu, smaguma pakāpi, nāves iestāšanās cēloni un laiku. Līdz ar to nav iespējams izvērtēt miesas bojājumu nodarītāja nodomu. Pirmās instances tiesa nav pārliecināta par nāves iestāšanās laiku /pers. N/.

Apelācijas instances tiesā apsūdzētie /pers. H/ un /pers. I/ sevi aizstāvēs paši, ja nenoslēgs vienošanos ar advokātiem par viņu aizstāvību (6.sējuma 7.-9.lapā).

Apsūdzētais **/pers. J/** neapstrīd pirmās instances tiesas spriedumā konstatētos lietas faktiskos apstākļus, nodarījumu kvalifikāciju un savu vainu. Noteiktos sodus viņš uzskata par ļoti bargiem. Cietumā viņš tik ilgi neizturēs, jo sadarbojās ar procesa virzītājiem, bet sods jāizcieš kopā ar personām, pret kurām deva liecības. Lūdz fizisku aizsardzību, jo baidās par savu dzīvību. Pateicoties viņa liecībām, noskaidroti lietas faktiskie apstākļi. Viņš strādā zemnieku saimniecībā un lūdz noteikt nosacītu sodu. Viņš ir vienīgais apgādnieks savai mātei – invalīdei. Cietušajam pret viņu pretenziju nav. Lūdz sodu

mīkstināt un noteikt to nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.pantu. Apelācijas instances tiesas sēdē vēlas izmantot advokātes G.Makarovas palīdzību (6.sējuma 12.lapa).

Apsūdzētā **/pers. J/ aizstāve G.Makarova** pārsūdz pirmās instances tiesas spriedumu tikai daļā par viņam noteikto sodu, jo to uzskata par pārāk bargu. Mīkstāku sodu viņam var noteikt un piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus, jo konstatēti Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1., 2. un 4.punktā paredzētie atbildību mīkstinošie apstākļi. Cietušajai pusei pretenziju pret /pers. J/ nav (6.sējuma 11.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē:

Apsūdzētais/pers. G/ atteicās no lūguma lietu iztiesāt slēgtā tiesas sēdē. Pārējā daļā savu un aizstāvja A.Zvejsalnieka iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā (7.sējuma 9.-10.lapa).

Apsūdzētais/pers. H/ savu un aizstāvja G.Sīmaņa iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā (7.sējuma 9.lapa).

Apsūdzētā/pers. I/ atteicās no lūgumiem: par liecinieku /pers. AN/ un /pers. AG/ atkārtotu nopratināšanu apelācijas instances tiesas sēdē; par policijas darbinieku kā liecinieku nopratināšanu apelācijas instances tiesas sēdē; par viņas un /pers. AH/, viņas un /pers. H/ telefonsarunu noklausīšanos; par pārbaudes izdarīšanu, vai pie vieglās automašīnas Mercedes Benz šofera durvīm vienlaicīgi var darboties divi vīrieši; par nepieciešamību /pers. AH/ pārbaudīt pie ārsta narkologa. Pārējā daļā savu un aizstāvja G.Sīmaņa iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā (7.sējuma 9.lapa).

Apsūdzētais/pers. J/ savu un aizstāves G.Makarovas iesniegto apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apjomā (7.sējuma 9.lapa).

Apsūdzētā/pers. G/ aizstāvis V.Petrovskis, apsūdzētā /pers. H/ aizstāvis V.Platpirs, apsūdzētās /pers. I/ aizstāve L.Vinogradova un apsūdzētā /pers. J/ aizstāve G.Makarova apsūdzēto un viņu aizstāvju A.Zvejsalnieka un G.Sīmaņa iesniegtās apelācijas sūdzības uzturēja tādā apjomā, kādā tās apelācijas instances tiesas sēdē uzturēja apsūdzētie (7.sējuma 9.lapa).

Cietušais/pers. L/ iesniegtajām apelācijas sūdzībām nepiekrita. Cietušais piekrita prokurora tiesas debatēs paustajam viedoklim.

Prokurors pirmās instances tiesas spriedumu kā likumīgu un pamatotu lūdza atstāt negrozītu.

Noklausījušies apelācijas instances tiesas pārbaudītos pierādījumus, apsūdzētie /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. J/ tāpat kā pirmās instances tiesā izmantoja tiesības liecības nedot un uz procesa dalībnieku jautājumiem neatbildēt. Apelācijas instances tiesa tāpat kā pirmās instances tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu nolasīja visu apsūdzēto iepriekš dotās liecības, kad viņi liecināja kā personas, kurām ir tiesības uz aizstāvību.

Novērtējusi apsūdzēto un viņu aizstāvju apelācijas sūdzībās norādītos argumentus un lūgumus, pārbaudījusi pierādījumus lietā, ņemot vērā cietušā, apsūdzēto aizstāvju un prokurora paustos viedokļus, apelācijas instances tiesa iesniegtās apelācijas sūdzības atzīst par daļēji pamatotām. Pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā:

par /pers. G/ noteikto sodu par Krimināllikuma 117.panta 5. un 10.punktā paredzētā nozieguma izdarīšanu un par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu;

par /pers. I/ noteikto sodu par Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 117.panta 10.punktā un 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 5.punktā paredzētā nozieguma izdarīšanu, par /pers. I/ noteikto sodu par Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 185.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu un par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu.

Taisot atceltajā daļā jaunu spriedumu, /pers. G/ un /pers. I/ noteiktie sodi mīkstināmi.

Pārējā daļā iesniegtās apelācijas sūdzības atzīstamas par nepamatotām, tāpēc pirmās instances tiesas spriedums atstājams negrozīts.

Apelācijas instances tiesa no pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem pierādījumiem izslēdz policijas darbinieces V.Kločko ziņojumu. Tas nav rakstveida pierādījums. Pirmās instances tiesas sēdē V.Kločko kā lieciniece netika pratināta.

Neskatoties uz šā pierādījuma izslēgšanu, apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. G/ un /pers. H/ vaina Krimināllikuma 117.panta 5.un 10.punktā un 185.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu izdarīšanā, /pers. I/ vaina Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 117.panta 10.punktā, 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 5.punktā un 20.panta trešajā daļā un 185.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu izdarīšanā, /pers. J/ vaina Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā, 228.panta otrajā daļā un 313.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu izdarīšanā pilnībā pierādīta ar pārējiem pirmās instances tiesas spriedumā norādītajiem un vērtētajiem pierādījumiem. Pirmās instances tiesas atzinumi atbilst pierādījumiem lietā. Pirmās instances tiesa vērtēja arī apsūdzēto /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ izvirzītās versijas un pamatoti tās atzina par neticamām.

Lietā nav strīda par šādiem apstākļiem, kuri attiecas uz iztiesājamo lietu:

apsūdzētā /pers. I/ ar /pers. N/ pazīstami kopš 2013.gada Ziemassvētkiem. No 2014.gada pavasara starp viņiem sākās intīmas attiecības. 2014.gadā no 23.jūnija līdz 23.oktobrim viņi kopā dzīvoja /pers. I/ mājās. Tad /pers. N/ pārcēlās dzīvot uz sava tēva mājām. Līdz 03.05.2015. abi bieži sazvanījās un satikās apsūdzētās mājās. Dažreiz /pers. N/ bez iepriekšēja brīdinājuma ieradās arī naktī. Ja ieradās dzērumā, /pers. I/ viņu dzina projām, ja ieradās nedzēris, ļāva palikt. 30.04.2015. /pers. N/ apsūdzētās mājās ieradās ap plkst. 4 no rīta un abi kopā draudzīgi pavadīja laiku līdz pēcpusdienai. Pēc tam 1.vai 2.maija vakarā /pers. N/ apsūdzētās mājās kopā ar /pers. G/, /pers. J/ un /pers. BA/ dzēra alu. Tad pagalmā /pers. N/ sakāvās ar /pers. G/ un /pers. BA/. Pēc kautiņa /pers. N/ aizbrauca projām. /pers. BA/ stāstīja, kā /pers. N/ sita, bet /pers. G/ pateica, lai /pers. N/ vairāk šeit vispār nerādās. 02.05.2015. vēlu vakarā uz /pers. N/ zvaniem /pers. I/ neatbildēja;

02.05.2015. /pers. AH/ savās mājās svinēja dzimšanas dienu. Kopš plkst.12 pie viņa ciemojās brālis /pers. BB/ un paziņas /pers. BC/, /pers. BD/ un citi. Visi dzēra veikalā pirkto alu "Apinītis". Vēlāk ieradās /pers. CI/. Apmēram plkst.17-18 ar melnas krāsas automašīnu Mercedes Benz 300, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, atbrauca /pers. N/. Laikā no plkst.21.-24 /pers. AH/ devās gulēt. Nedaudzās guļas vietas viņa mājās jau bija aizņemtas, tāpēc iekāpa pagalmā stāvošās /pers. N/ automašīnas priekšējā pasažiera sēdeklī un aizmiga. /pers. AH/ pamodās plkst. 3 naktī, kad /pers. N/ bija iebraucis /pers. I/ mājas pagalmā un iegāja mājā. /pers. N/ un viņa automašīnas sišanas laikā /pers. AH/ visu laiku atradās automašīnas priekšējā sēdeklī;

02.05.2015. vakarā un naktī apsūdzētās mājās atradās /pers. I/, /pers. H/. /pers. J/, /pers. AG/ un apsūdzētās nepilngadīgais dēls /pers. BF/. Vēl mājās atradās divas /pers. I/ nepilngadīgās meitas, bet viņas gulēja, tāpēc par šīs nakts notikumiem neko nezina;

/pers. N/ tika piekauts /pers. I/ mājas pagalmā 03.05.2015. naktī. Šajā paša naktī un vietā iestājās viņa nāve;

šajā naktī pēc /pers. AH/ lūguma /pers. G/ ar savu automašīnu /pers AH/ un /pers. AG/ aizveda mājās;

03.05.2015. ap plkst. 04.00 /pers. G/ un /pers. J/ iekrāva /pers. N/ līķi automašīnas Mercedes Benz bagāžniekā, pie šīs automašīnas stūres apsēdās /pers. G/, viņam blakus /pers. J/, automašīnu piekabināja pie traktora, kuru vadīja /pers. H/, un aizvilka pie /Nosaukums/ ciemā esošā dīķa. Visi trijatā automašīnu iestūma dīķī, taču dīķa seklums dēļ automašīna ar tajā atrodošos /pers. N/ līķi nenoslīka. Tad apsūdzētie ar traktoru izvilka automašīnu no dīķa un aizvilka līdz netālu izvietotajam /pers. I/ mežam. Te automašīnu paslēpa, apsedzot ar koku zariem. Pēc tam visi trīs notikuma vietu atstāja;

03.05.2015. ap plkst.11.00 /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ ar traktoru atbrauca pie /Nosaukums/ciemā atstātās automašīnas Mercedes Benz,

kuras bagāžas nodalījumā atradās /pers. N/ līķis. Automašīnu ar līķi viņi pārvilka uz /pers. I/ tepat izvietoto mežu. /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/ savāca mežā zarus un sausos kokus, ar kuriem aplika /pers. N/ automašīnu un aizdedzināja. Nolūkā pilnībā iznīcināt /pers. N/ līķi, /pers. J/, /pers. H/ un /pers. G/ ne mazāk kā četras stundas to dedzināja, periodiski sagatavojot un liekot ugunskurā malku, kā arī augstas temperatūras uzturēšanai maisīja ugunskuru. Rezultātā automašīnas bagāžas nodalījumā esošais /pers. N/ līķis pilnībā pārogļojās. No /pers. N/ līķa atlikušos nesadegušos kaulus /pers. G/ sasmalcināja sīkos gabalos. No līķa pārpalikušos pelnus un sasmalcināto kaulu fragmentus /pers. G/ un /pers. J/ izbēra gan grāvī ar ūdeni, gan zemē iebraukātajā traktora sliedē, daļu pelnu izkaisīja blakus esošajā mežā;

automašīnas Mercedes Benz nesadegušo virsbūvi un citas daļas /pers. H/ 2015.gadā laika posmā no 3.maija plkst.15.00 līdz 4.maija plkst.16.00 sagrieza ar autogēna aparātu. 04.05.2015. pēc plkst. 16.00 /pers. H/, /pers. J/ un /pers. G/, nesadegušās automašīnas sagrieztās daļas - bagāžas nodalījuma vāku, aizmugurējo tiltu ar riteņiem, automašīnas grīdu ar sēdekļiem, priekšējo daļu ar riteņiem, durvis un citas daļas sakrāva /pers. I/ zemnieku saimniecībai piederošajā traktora piekabē, apklāja ar plēvi un ar traktoru aizveda uz šīs saimniecības siena šķūni. Šīs dienas vakarā līdz plkst.21.00 šīs daļas ar traktoru pārveda uz Rēzeknes novada Nautrēnu pagasta Bierzinīku ciemu un noslīcināja meliorācijas grāvī. Notikuma vietā atlikušās smagākās automašīnas daļas - dzinēju ar ātrumkārbu, automašīnas aizmugurējo daļu ar numurzīmi /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/ iekrāva /pers. I/ saimniecības traktora uzkaramajā kastē, aizveda uz Rēzeknes novada /Nosaukums/ciemu un noslīcināja dīķī;

/pers. I/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ sarunāja, ka visām personām, kuras /pers. N/ meklēs, stāstīs, ka: 03.05.2015. naktī cietušais ar automašīnu Mercedes Benz te bija atbraucis, starp viņu un mājiniekiem izcēlās skandāls; atpakaļgaitā braucot no pagalma ārā, /pers. N/ iebrauca ceļmalas grāvī; /pers. H/ ar traktoru cietušā automašīnu izvilka ārā, tad /pers. N/ aizbrauca prom; viņa atrašanās vietu /pers.G., H., I/ nezina. Līdz sadedzinātās automašīnas atliekas un dažas cietušā /pers. N/ mantas policija atrada, /pers. G., H., I/visiem interesentiem to arī stāstīja.

Pārbaudot apsūdzētājiem inkriminētās apsūdzības daļā par to, ka /pers. I/ uzkūdīja dēlus /pers. G/ un /pers. H/ personu grupā izdarīt /pers. N/ tīšu slepkavību un /pers. G/ un /pers. H//pers. N/tīšu slepkavību personu grupā arī izdarīja, apelācijas instances tiesa ņem vērā lietā iegūtās ziņas par šiem apstākļiem.

No cietušā /pers. L/ pirmās un apelācijas instances tiesā dotajām liecībām, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītajām viņa pirmstiesas izmeklēšanā dotajām liecībām, kuras cietušais pilnībā apstiprināja, izriet, ka viņš dzīvoja kopā ar dēlu /pers. N/. Dēlam bija laba veselība. Slimnīcā ārstējies viņš nebija, medicīnas iestādēs uzskaitēs neatradās. Dēlam augums bija apmēram 1,70 metri, vidējas miesas uzbūves, fiziski spēcīgs. Dēls /pers. N/ 2015.gada 2.maijā plkst.8.00 ar automašīnu *Mercedez Benz 300*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, aizbrauca uz darbu. Vairāk tēvs viņu neredzēja.

2015.gada 4.maijā ap plkst.21.00 /pers. L/ uz mobilo telefonu no numura /numurs/ piezvanīja nepazīstama meitene un pateica, ka viņa dēls ir sasists /pers. I/ mājās. Izmeklēšanas laikā policija atrada dedzināšanas vietu, apkārt tai atrada cilvēka kaulu fragmentus. Turpat dīķī atrada dēlam piederošās mantas – telefonu, cepuri un cimdu un dēlam piederošās automašīnas sadedzinātās un ar autogēnu sagrieztās daļas – motoru, automašīnas aizmugurējo daļu, vēlāk atrada automašīnas valsts reģistrācijas numura zīmi. Sadedzinātās automašīnas vērtība 2000 *euro*. Dedzināšanas vieta atrodas 1,5-2 km attālumā no /pers. I., H/ dzīvesvietas pie ceļa, kas ved uz /pers. I., H/ mājām. Par dēla attiecībām ar /pers. I/ neko nezināja (1.sējuma 144.-145., 4.sējuma 191., 7.sējuma 10, 11.lapa).

Apsūdzētie pirmās un apelācijas instances tiesā izmantoja tiesības neliecināt, tāpēc kā pierādījumi izmantojamas viņu pirmstiesas izmeklēšanā dotās liecības, kuras abu instanču tiesu sēdēs tika nolasītas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu.

11.05.2015. /pers. H/ iesniegumā policijai par izdarīto noziegumu pret /pers. N/ norādīja, ka 03.05.2015. ap plkst. 3 naktī ar automašīnu Mercedes Benz atbrauca /pers. N/ un /pers. AH/. /pers. N/ uzmācās /pers. H/ mātei /pers. I/. /pers. H/ sāka māti aizstāvēt. Pagalmā viņš vairākas reizes ar dūri un galvu iesita /pers. N/ pa seju, nodarot viņam uz galvas miesas bojājumus. Māte piezvanīja brālim/pers. G/, lai atnāk palīgā. /pers. G/ ieradās, rokā nesot koka pagali. Ar šo pagali /pers. G/sita /pers. N/ pa rokām, kājām un vēderu. Pēdējais /pers. N/ sita /pers. G/un pēc viņa sitieniem cietušais vairāk necēlās. /pers. H/ un /pers. G/, kā arī /pers. AH/ un /pers. J/ saprata, ka /pers. N/ ir miris, jo neelpoja un no viņa galvas tecēja asinis. Par notikušo viņi pateica /pers. I/. Visi nolēma par /pers. N/ noslepkavošanu policijai neziņot, bet viņa līķi un automašīnu noslēpt. /pers. H/ sevi par vainīgu /pers. N/ slepkavībā un līķa slēpšanā pilnīgi atzīst (1.sējuma 146.-147.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. H/ apstiprināja, ka tādas liecības sniedza. No /pers. H/sitieniem /pers. N/ bija pārsists deguns un zila acs. Māte /pers. I/zvanīja /pers. G/, lūdza atnākt un palīdzēt padzīt /pers. N/ no mājas teritorijas. /pers. H/ rakstīja, ka sevi par vainīgu /pers. N/ slepkavībā un līķa slēpšanā pilnīgi atzīst, jo to lika policijas darbinieki (7.sējuma 82.lapa).

12.05.2015. /pers. H/, pratināts kā aizturētais, liecināja, ka 03.05.2015. ap plkst.3 naktī atbrauca /pers. N/ un /pers. AH/. Abi bija piedzērušies. /pers. AH/ gulēja automašīnas priekšējā pasažiera sēdeklī./pers. H/pamodās no mātes kliedzieniem pēc palīdzības un izskrēja ārā. Redzēja, ka /pers. N/ nes māti uz savu automašīnu./pers. H/māti atbrīvoja. /pers. N/ ar dūri iesita/pers. H/pa krūtīm. /pers. H/ arī vairākas reizes ar dūri sita cietušajam pa galvu un seju, divas reizes ar savu galvu iesita /pers. N/ pa degunu. Cietušais nokrita zemē, /pers. H/ viņu vairāk nesita un iegāja mājā saģērbties. /pers. N/ gribēja braukt prom, bet nevarēja, jo iebrauca grāvī. Māte /pers. I/, zvanot pa telefonu, atsauca kaimiņos dzīvojošo dēlu /pers. G/, kurš ieradās, rokā turot koka pagali. /pers. G/ /pers. N/ ar rokām izrāva no automašīnas un ar koka pagali daudzas reizes viņam sita pa rokām, kājām un ribām. /pers. N/ palika grāvī guļot.

No automašīnas izkāpa /pers. AH/, prasīja, lai aizved mājās, un /pers. G/ viņu aizveda.

Kad /pers. G/ atbrauca atpakaļ, abi brāļi un /pers. J/ saprata, ka būs problēmas un jātiek vaļā no /pers. N/ līķa un automašīnas. /pers. H/ un /pers. G/ un /pers. J/ /pers. N/ līķi ielika viņa automašīnas bagāžniekā, ar traktoru aizvilka pie dīķa un mēģināja noslīcināt. Dīķa sekluma pēc tas neizdevās. Tad automašīnu ar līķi aizvilka uz mežu un dienā sadedzināja.

Norunāja, ka viss jāaizmirst un tad neviens neko nesaķers. Lai noslēptu slepkavības pēdas, /pers. H/ izdomāja, ka mātei policijā jāvēršas ar iesniegumu, ka /pers. N/ skandalēja un viņai uzmācās, bet tad aizbrauca prom. (1.sējuma 163.-165.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. H/ šīs liecības apstiprināja (7.sējuma 82.lapa).

12.05.2015. protokolā par liecību pārbaudi uz vietas /pers. H/ parādīja vietu savas mājas pagalmā, kur viņš /pers. N/ sita, kā /pers. G/ ar /pers. J/ cietušā līķi ielika automašīnas bagāžniekā un ar traktoru aizvilka pie dīķa, bet automašīnu noslīcināt neizdevās. Parādīja automašīnas un /pers. N/ līķa sadedzināšanas vietu, automašīnas atlieku sagriešanu gabalos un to noslīcināšanu divos dīķos, parādīja autogēnu, lāpstu un traktora piekabi, ko izmantoja pēdu slēpšanā, liecināja, ka mājas krāsnī sadedzināja koka nūju, ar kuru /pers. G/ cietušo sita (1.sējuma 166.-167.lapa, pielikumā CD ar videoierakstu).

19.09.2015. /pers. H/, pratināts papildus kā aizdomās turētais, aizstāves klātbūtnē atkārtoja iepriekš dotās liecības. Papildus liecināja, ka pēc

/pers. N/ iebraukšanas grāvī /pers. H/ mājā saģērbās, drīz izgāja laukā un apstājās apmēram 3,5 metru attālumā no Mercedes Benz. Kas sēdēja automašīnā, neredzēja. Tad atnāca brālis /pers. G/ un pa durvīm izvilka /pers. N/ no automašīnas. /pers. H/ paņēma pie mājas stūra esošo lielu āmuru "kuvaldu", ar to 2 reizes iesita pa automašīnas motora pārsegu, vienu reizi pa vējstiklu, sita pa atpakaļskata spoguli un vadītāja durvju loga stiklu. Šajā laikā no priekšējā labā sēdekļa izkāpa /pers. AH/. Viņš bija stipri piedzēries, jo ar grūtībām stāvēja kājās. /pers. AH/ teica, ka viņš ne pie kā nav vainīgs. Šajā laikā /pers. N/ jau gulēja grāvī.

/pers. H/nezina konflikta iemeslus starp /pers. I/ un /pers. N/. Nezina, kāpēc pēc /pers. N/ iebraukšanas grāvī viņi nepalīdzēja automašīnu uzvilkt ārā, bet cietušo tālāk sita. Nebija vienošanās ar /pers. G/ kopā piekaut cietušo (2.sējuma 195.-197.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. H/ apstiprināja, ka tādas liecības sniedza, bet ne visas tās pierakstītas pareizi. Liecības nepārlasīja, jo uzticējās aizstāvim. Atzīst, ka bojāja cietušā automašīnu. Kopā ar/pers. G/cietušo nesita (7.sējuma 82.lapa).

11.05.2015. /pers. G/ pieteicās par vainīgu nozieguma izdarīšanā. Pašrocīgi rakstītajā iesniegumā viņš norādīja, ka 03.05.2015. ap plkst. 03.00 piezvanīja māte /pers. I/ un pastāstīja, ka pie viņas ielauzās /pers. N/. Viņš atrodas dzērumā un uzsāka strīdu. Iepriekš /pers. N/ periodiski pie mātes dzīvoja. Pēc 15 minūtēm /pers. G/, paņēmis līdzi pašaizsardzībai sagatavotu mietu, ieradās pie mātes mājas. Viņam pretī iznāca brālis /pers. H/. /pers. G/ piegāja pie grāvī iebraukušās automašīnas. Tajā pie stūres sēdēja /pers. N/, viņam blakus /pers. AH/. Uz jautājumu, ko tas nozīme, /pers. N/ atbildēja, ka nav tava daļa, un draudēja piekaut. Dusmās /pers. G/ izrāva /pers. N/ no automašīnas un sāka ar līdzi paņemto koka mietu sist. Vairākas reizes trāpīja pa kāju, roku, ribām, vienu reizi pa galvu un cietušais zaudēja samaņu. Sita tik ilgi, kamēr /pers. N/ pārstāja kustēties. Domāja, ka viņš ir bezsamaņā. Kad beidza cietušā sišanu, no mājas iznāca māte un jautāja, vai cietušais vispār ir dzīvs. /pers. G/atbildēja, ka nezina.

Laikā, kad /pers. G/ sita cietušo, brālis/pers. H/ar āmuru sita /pers. N/ automašīnu.

Pēc /pers. N/ piekaušanas no automašīnas izkāpa /pers. AH/ un lūdza, lai viņu aizved mājās. /pers. G/ aizveda. Kad atbrauca atpakaļ, /pers. N/ nekustīgi gulēja tajā pašā vietā. /pers. G/ saprata, ka viņš ir miris.

/pers. G/iegāja mājā. Te sēdēja brālis /pers. H/ un brālēns /pers. J/. Viņi visi izdomāja, ka no miruša /pers. N/ un viņa automašīnas jātiek vaļā. /pers. G/ un /pers. J/ līķi ielika automašīnas bagāžniekā, /pers. H/ piebrauca ar traktoru, trijatā automašīnu ar līķi aizvilka līdz mežam un mēģināja noslīcināt dīķī. Tas izrādījās pārāk sekls. Tad automašīnu ar līķi aizvilka uz mazāk redzamu vietu mežā un sadedzināja (1.sējuma 132-133.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. G/ apstiprināja, ka tādas liecības sniedza. Ir dažas neprecizitātes, bet par tām neizteiksies (7.sējuma 54.lapa).

11.05.2015. /pers. G/, nopratināts kā aizturētais, liecināja, ka 03.05.2013. ap plkst. 03.00 piezvanīja māte /pers. I/ un pastāstīja, ka mājās piedzēries ielauzās viņas bijušais mīļākais /pers. N/. Māte lūdza palīdzēt, jo /pers. N/ gribēja stāties seksuālās attiecībās, bet māte atteicās, tāpēc cietušais izraisīja skandālu. /pers. I/ lūdza izdzīt /pers. N/ no mājas.

/pers. G/ par tādu /pers. N/ rīcību stipri sadusmojās, paņēma koka mietu un pēc 5 minūtēm ieradās mātes mājās. Redzēja grāvī iebraukušo automašīnu. Pie tās stūres sēdēja /pers. N/, viņam blakus /pers. AH/. Viņi abi atradās alkohola reibumā. To saprata, jo viņi abi runāja un mēles pinās. Uz jautājumu, ko tas nozīme, /pers. N/ atbildēja, ka nav tava daļa, un piedraudēja, ka viņa draugi /pers. G/ nositīs par to, ka /pers. G/ jau iepriekš vairākas reizes /pers. N/ padzina, kad viņš konfliktēja ar māti.

/pers. G/dusmās aiz krāgas izrāva /pers. N/ no automašīnas un ar kreisajā rokā esošo mietu vairākas reizes viņam iesita pa galvu un pleciem, konkrēti cik reizes – neatceras. Cietušais nedaudz pretojās, spārdoties ar kājām. Tas/pers. G/saniknoja vēl vairāk un viņš ar mietu zemē gulošajam /pers. N/ iesita 2-3 reizes pa kājām./pers. G/vēl ar mietu vairākas reizes sita cietušajam pa ķermeņi, krūšu rajonā, rokām, pleciem un vienu reizi pa galvu. /pers. N/ zaudēja samaņu, jo saļima un nekustējās.

Vai cietušā sišanu redzēja /pers. AH/, nezina, jo uz viņu neskatījās. Pēc /pers. AH/ lūguma/pers. G/ar savu automašīnu aizveda viņu mājās. Atpakaļ atbrauca pēc 20 minūtēm. Cietušais nekustīgs gulēja sišanas vietā. Viņa galvas apkārtnē bija iztecējis daudz asiņu. /pers. G/ iegāja mātes mājā. Te bija brālis /pers. H/ un /pers. J/. /pers. G/ pateica, ka /pers. N/ nav labi, izskatās, ka viņš ir miris, kaut kas jādara - jāziņo policijai vai cietušā līķi un viņa automašīnu jānoslēpj. /pers. G/ un /pers. H/ un /pers. J/ sākumā cietušā līķi un automašīnu mēģināja noslīcināt dīķī. Kad tas neizdevās, dienā ar traktoru aizvilka uz mežu, kur 3-4 stundas dedzināja. No /pers. N/ līķa pāri palika pelni, bet no automašīnas virsbūve un motors. Automašīnas virsbūves atliekas ar autogēnu sagrieza daudz daļās un tās noslīcināja dīķos. /pers. N/ līķa pelnus izkaisīja tuvākā apkārtnē.

Izdomāja versiju, ka pēc strīda /pers. N/ iebrauca grāvī, tad aizbrauca nezināmā virzienā (1.sējuma 138.-140.lapa).

11.05.2015. protokolā par liecību pārbaudi uz vietas /pers. G/ parādīja vietu, kur viņš /pers. N/ sita, kā cietušā līķi ielika automašīnas bagāžniekā un ar traktoru aizvilka pie dīķa, bet automašīnu noslīcināt neizdevās, parādīja automašīnas un līķa sadedzināšanas vietu, automašīnas atlieku sagriešanu gabalos un to noslīcināšanu 2 dīķos, parādīja autogēnu, lāpstu un traktora piekabi, ko izmantoja pēdu slēpšanā, liecināja, ka mājās krāsnī sadedzināja koka nūju, ar kuru sita cietušo (1.sējuma 154.-155.lapa, pielikumā CD ar videoierakstu).

15.05.2015. /pers. G/, nopratināts kā aizdomās turētais, aizstāvja klātbūtnē liecināja, ka iepriekšējās liecībās un liecību pārbaudē uz vietas visu izstāstīja un parādīja. Šīs liecības uztur, papildināt nav ko (2.sējuma 14.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. G/ šīs liecības apstiprināja (7.sējuma 54.lapa).

12.05.2015. /pers. I/ pašrocīgi rakstītajā iesniegumā policijai norādīja, ka ar /pers. N/ pazīstama kopš 18.12.2013. Kādu laiku viņi dzīvoja kopā. Attiecības uzturēja līdz pat /pers. N/ nāves dienai. Gadījās, ka cietušais/pers. I/mājā ieradās arī nakts vidū. Ja viņš bija skaidrā prātā, attiecības bija normālas, bet ja bija dzērumā, viņi konfliktēja un /pers. I/ dzina /pers. N/ no savām mājām prom.

Kārtējo reizi /pers. N/ atbrauca 2015.gada 1.vai 2.maija vakarā. Viņš kopā ar /pers. G/, /pers. BA/ un /pers. J/ dzēra alu, saķīvējās un aizbrauca projām. /pers. BA/, ienācis istabā, lielījās un rādīja, kā sita /pers. N/. /pers. G/, ienācis istabā, pateica, lai /pers. N/ te vairāk vispār nerādās.

03.05.2015. ap plkst. 3 naktī /pers. I/ pamodās, jo virsū uzgūlās /pers. N/. Viņš bija stiprā alkohola reibumā un seksuāli uzmācās. /pers. I/ lūgumam braukt prom, neklausīja. Tad /pers. I/ piezvanīja dēlam /pers. G/ un pastāstīja, ka /pers. N/ atkal atrodas viņas guļamistabā. /pers. G/apsolījās atnākt. /pers. I/ cietušo izgrūda no gultas un no guļamistabas. /pers. N/ satvēra /pers. I/ aiz vidukļa, vilka uz savu automašīnu , teica, ka atbrauca divatā ar draugu un /pers. I/ būs jāapmierina viņu abu seksuālās vajadzības. /pers. I/ sāka kliegt pēc palīdzības. Atskrēja dēls /pers. H/ un /pers. I/ no /pers. N/ tvēriena atbrīvoja. Cietušais/pers. H/ sita un teica, lai nemaisās viņu attiecībās. /pers. N/ un /pers. H/ sakāvās. Pēc kautiņa /pers. I/ un /pers. H/iegāja mājā, pamodināja /pers. J/ un stāstīja par notikušo. /pers. N/ iesēdās savā automašīnā, bet, atpakaļgaitā braucot no pagalma ārā, iebrauca ceļmalas grāvī./pers. I/vēlreiz piezvanīja /pers. G/ un pastāstīja par notikušo. /pers. G/ atbildēja, ka atnāks, lai parunātos ar /pers. N/.

Apmēram pēc 10 minūtēm /pers. I/ ārā dzirdēja troksni. Tur klaigāja /pers. G/un /pers. N/.

/pers. H/ un /pers. J/ izgāja laukā, bet/pers. I/laukā izgāja nedaudz vēlāk, kad uzvilka siltāku halātu. Viņa redzēja, ka /pers. N/, sarāvies čokurā, gulēja grāvī un vaidēja. Tepat pie cietušā automašīnas stāvēja /pers. AH/, /pers. J/ un viņas dēli /pers. G/ un /pers. H/. Saprata, ka /pers. G/ /pers. N/ sita. /pers. AH/ klaigāja, ka viņam auksti. Pēc /pers. I/ lūguma /pers. G/ /pers. AH/ ar automašīnu aizveda mājās. Visi pārējie sagāja istabā. /pers. N/ palika guļam grāvī. /pers. I/ iegāja savā guļamistabā un sāka dzert pašbrūvēto alu. Atbrauca /pers. G/ un pateica, ka /pers. N/ miris. /pers. I/ tajā laikā jau

bija stiprā alkohola reibumā. Viņa dēliem pateica, lai paši tiek galā ar šo ķezu un devās gulēt. Pirms iemigšanas dzirdēja, ka rūc traktors.

Pēc tam /pers. I/,/pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/ vienojās teikt, ka /pers. N/ naktī bija atbraucis, iebrauca grāvī, ar traktoru viņa automašīnu izvilka un viņš aizbrauca prom (1.sējuma 191.-194.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. I/ šajā iesniegumā norādīto ziņu pareizību apstiprināja (7.sējuma 82.lapa).

27.11.2015. /pers. I/, pratināta kā aizdomās turētā pēc Krimināllikuma 20.panta trešās daļas un 117.panta 10.punkta, sevi par vainīgu neatzina. Paskaidroja, ka /pers. N/ sišanas laikā viņa mājas 2.stāva guļamistabā ģērbās. Paliek pie iepriekš dotajām liecībām (3.sējuma 126.lapa).

12.05.2015. /pers. J/ kā aizturētā persona liecināja, ka 2015.gada maija sākumā palīdzēja radiniecei /pers. I/ saimniecības darbos un uzturējās viņas mājās. Vēl šajā laikā te uzturējās /pers. AG/.

03.05.2015. ap plkst.3 naktī /pers. J/ pamodās no kliedzieniem. Istabā iegāja /pers. H/ un pastāstīja, ka /pers. N/ gribēja izvarot viņa māti /pers. I/, bet tagad sēž savā automašīnā un ir iebraucis grāvī. Tad istabā iegāja /pers. G/ un pateica, ka vedīs mājās /pers. AH/. /pers. G/ teica, lai /pers. J/ paliek, jo cietušais pagalmā atrodas savā automašīnā un vēl /pers. I/ var uzbrukt. /pers. G/ prom aizveda /pers. AH/ un /pers. AG/. /pers. J/ dzēra alu un klausījās/pers. I/stāstīto, kā /pers. N/ gribēja viņu izvarot. /pers. H/ ik pa brīdim gāja ārā.

Pēc atgriešanās/pers. G/bija ļoti uztraucies, izsauca /pers. J/ ārā un lika palīdzēt iekraut /pers. N/ automašīnā. /pers. J/ redzēja, ka /pers. N/ automašīna ar aizmuguri iebraukusi ceļmalas grāvī. Pie automašīnas grāvī ar sasistu, asiņainu galvu gulēja /pers. N/. Viņš neelpoja, izskatījās kā nomiris. /pers. G/ un /pers. J/ divatā /pers. N/ ielika automašīnas Mercedes Benz bagāžniekā. /pers. H/ atbrauca ar traktoru. Automašīnu aizvilka un atstāja mežā pie dīķa. Virsū sameta zarus. Atbrauca pie /pers. I., H/ un devās gulēt.

03.05.2015. ap plkst. 10 /pers. G/un /pers. H/ un /pers. J/ vienojās automašīnu ar līķi sadedzināt. Notikuma vietā automašīnu viņi trijatā aplika ar zariem un 3-4 stundas dedzināja. Automašīnas atliekas /pers. H/ sagrieza ar autogēnu. Tās sameta divos dīķos. Šajā laikā /pers. J/ atradās dzērumā, jo lietoja degvīnu un alu.

Policijai /pers. J/ neziņoja, jo /pers. G/ un /pers. H/ teica, ka neviens neko neuzzinās (1.sējuma 176.-178.lapa).

22.05.2015. /pers. J/, pratināts kā aizdomās turētais, apstiprināja un papildināja iepriekš dotās liecības.

Liecināja, ka 29. vai 30.04.2015. /pers. I un H/ mājā viņš kopā ar /pers. G/ un /pers. H/, /pers. BA/ dzēra alu. Ap plkst. 21 atbrauca /pers. N/. /pers. G/ centās ar /pers. N/ saķildoties. Kad cietušais bija izgājis, /pers. G/ teica, lai /pers. BA/ izraisa konfliktu ar /pers. N/. /pers. BA/ baidījās, ka /pers. N/ tādā gadījumā viņu piekaus./pers. G/mierināja, ka aizstāvēs. Vienā brīdī, izejot ārā, /pers. J/ redzēja, ka pie cietušā automašīnas /pers. BA/ un /pers. N/ cīnoties vārtās pa zemi. Blakus, turēdamies pie muguras, stāvēja /pers. G/. /pers. J/ ķildniekus izšķīra un /pers. N/ aizbrauca prom. /pers. G/ teica, ka mēģināja /pers. N/ iespert, bet netrāpīja, un krītot sasita muguru.

02.03.2015. pie /pers. I un H/ atnāca /pers. AG/. /pers. J/ ar /pers. AG/ apmēram līdz plkst. 01 naktī dzēra alu, tad abi devās gulēt. Pamodās ap plkst. 3, jo istabā iegāja /pers. I/ un klaigāja, ka /pers. N/ mēģināja viņu izvarot. Viņa izskatījās ļoti sašutusi, teica, ka vērsīsies policijā. Tad šajā istabā iegāja /pers. H/, saģērbās un izgāja ārā. /pers. J/ pēc skaņas saprata, ka kaut kur ārā iebuksējusi automašīna. Ienācis istabā, /pers. H/ paskaidroja, ka ceļmalas grāvī ar automašīnu iebrauca un nevar izbraukt /pers. N/. /pers. I/ teica, ka tūlīt atnāks /pers. G/, kuram viņa piezvanīja un izstāstīja par izvarošanas mēģinājumu. /pers. J/ ierosināja, lai/pers. H/ar traktoru iebuksējošo automašīnu izvelk. /pers. H/atbildēja, ka jāsagaida /pers. G/. Kārtējo reizi ienācis mājā iekšā, /pers. H/ pateica, ka redzēja, kā pa pļavu šurp nāk/pers. G/, un atkal izgāja ārā. Istabā skaļi skanēja mūzika.

Apmēram pēc 15 minūtēm istabā iegāja /pers. G/ un pateica, ka vedīs /pers. AH/ mājās. Kopā ar viņiem aizbrauca arī /pers. AG/. /pers. H/ periodiski gāja no mājas ārā.

Apmēram pēc 15 minūtēm/pers. G/atgriezās. /pers. J/ ārā dzirdēja traktora rūkoņu. /pers. G/ pasauca viņu palīgā. /pers. I/ arī teica, lai /pers. J/ palīdz /pers. G/ un /pers. H/. /pers. J/ redzēja, ka /pers. N/ automašīna no grāvja jau izvilkta. Pats /pers. N/ gulēja grāvī. /pers. J/ saprata, ka viņš miris. /pers. N/ neelpoja, no galvas kreisās un labās puses tecēja asinis. /pers. G/ satvēra cietušā līķi aiz padusēm, /pers. J/ aiz kājām un ielika Mercedes Benz bagāžniekā. Cietušā automašīnā pie stūres apsēdās /pers. G/, /pers. J/ blakus sēdeklī, šo automašīnu ar trosi piesēja pie traktora, kuru vadīja /pers. H/. Tādā veidā automašīnu aizvilka uz /pers. I/ mežu. /pers. J/ par notikušo bija šokēts. /pers. G/teica, lai nomierinās, jo /pers. J/ neko sliktu nav izdarījis. /pers. G/uz jautājumu, vai ir traks, atbildēja, ka atpakaļ ceļa vairs nav. Automašīnu ar līķi mēģināja noslīcināt dīķī, bet nevarēja. Tad to atstāja mežā, bet paši devās mājās. Pa ceļam/pers. G/teica, ja kāds būtu atteicies viņam palīdzēt slēpt /pers. N/ līķi un automašīnu, vai mēģinātu bēgt, tad dabūtu ar mietu pa galvu un atrastos automašīnas bagāžniekā kopā ar /pers. N/.

Dienā /pers. G/ un /pers. H/ un /pers. J/ mežā atstāto automašīnu ar bagāžniekā esošo cietušā līķi apmēram 3-4 stundās sadedzināja. /pers. H/ ar autogēnu sagrieza automašīnas lielās nesadegušās daļas, visi tās sakrāva traktora piekabē, apsedza ar plēvi, aizveda un sameta divās ūdens tilpnēs.

/pers. J/ policijai par notikušo nepaziņoja, jo baidījās, ka tādā gadījumā/pers. G/viņu nositīs. /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ pateica, ko stāstīt policijai – bija piedzēries un gulēja, pamodās no /pers. I/ kliedzieniem, kuru /pers. N/ gribēja izvarot. Tad cietušais ar automašīnu iebrauca grāvī. /pers. H/ar traktoru automašīnu izvilka un /pers. N/ aizbrauca prom (2.sējuma 38.-41.lapa).

25.03.2015. /pers. J/ savas iepriekš dotās liecības atkārtoja liecību pārbaudē uz vietas un parādīja vietas, kur tas viss norisinājās (2.sējuma 58.-59.lapa, pielikumā CD ar videoierakstu).

02.06.2015. /pers. J/, pratināts papildus kā aizdomās turētais, aizstāves klātbūtnē apstiprināja visu iepriekš doto liecību pareizību. Bez tam liecināja, ka 01.05.2015. redzēja pie /pers. G/ paštaisītu koka mietu apmēram 50-60 cm garu. Tā rokturis bija aptīts ar zilu izolācijas lentu. Pēc cietušā automašīnas un līķa atstāšanas mežā /pers. G/ šo mietu nesa mājās. Pēc dažām dienām /pers. I/ pateica, lai /pers. G/ šo mietu sadedzina krāsnī. /pers. G/ krāsnī sadedzināja gan šo koka mietu, gan no grāvja atnesto dēli ar /pers. N/ asins traipiem (2.sējuma 78.-79.lapa).

09.07.2015. /pers. J/, pratināts aizstāves klātbūtnē papildus kā aizdomās turētais, liecināja, ka 04.05.2015. viņš atradās /pers. I/ mājā. Ap plkst. 20 /pers. I/ sarunā pa telefonu kaut kam teica, ka viņai vajag puišus, kuriem jāpieskata viens vīrietis, lai nebūtu nepatikšanu. /pers. J/ saprata, ka viņš ir tas pieskatāmais. Tad /pers. I/ teica /pers. J/, ja viņš kaut kur ies un teiks par /pers. N/ slepkavību, atbrauks četri puiši no Kārsavas un viņu piekaus. Piebilda, lai /pers. J/ sēž tepat un klusē.

2015. gada jūlija sākumā kādu laiku /pers. J/ dzīvoja pie māsas /adrese G/. 01.07.2015. ap plkst. 21 vakarā, kad viņš ārā pīpēja, klāt pienāca divi nepazīstami vīrieši. Noskaidrojuši, ka viņš ir /pers. J/, vīrieši latgaliešu valodā paskaidroja, ka viņus atsūtīja /pers. I/ sakarā ar slepkavību. Svešie teica, lai neko vairāk par slepkavību nestāsta, tāpat par daudz ir pateicis. Paziņoja, ka pretējā gadījumā /pers. J/ un viņa ģimenei būs nepatikšanas. Svešie vairākkārt noprasīja, vai /pers. J/ to ir sapratis. Par apmeklējumu svešie aizliedza ziņot arī policijai. Svešo vīriešu apmeklējumu un pateikto /pers. J/ uztvēra kā reālus draudus sev un ģimenei (2.sējuma 141.-143.lapa).

15.09.2015. /pers. J/, pratināts aizstāves klātbūtnē papildus kā aizdomās turētais, liecināja, ka apstiprina iepriekš dotās liecības. Vēlas detalizētāk liecināt par /pers. N/ slepkavību.

03.05.2015. ap plkst. 3 naktī pamodies, /pers. J/ dzirdēja, ka /pers. I/, ejot no otrā uz pirmo stāvu, telefonsarunā dēlam /pers. G/ teica, ka atbrauca /pers. N/ un ielīda pie viņas gultā, bet viņa izmeta /pers. N/ no mājas laukā./pers. I/lūdza, lai /pers. G/ ātri atnāk palīgā, jo viņai ar /pers. N/ jāatrisina viena lieta. /pers. I/ bija ģērbta sarkanā nakts kreklā. /pers. J/ un /pers. AG//pers. I/ pateica, ka sazvanījās ar /pers. G/, kurš tūlīt atnāks. /pers.

I/ stāstīja, ka /pers. N/ laikam bija dzēris, jo ielīda pie viņas gultā, nevar saprast, kā viņš vispār iekļuva mājā.

Tūlīt pēc tam istabā iegāja /pers. H/. Viņš bija ģērbies apakšbiksēs, piekliboja un izstāstīja, ka, kaujoties ar /pers. N/, sasita kājas pirkstu. /pers. H/ saģērbās un abi ar /pers. I/ izgāja ārā. /pers. I/ drīz atgriezās. /pers. J/ dzirdēja, ka ārā darbojas automašīnas motors. Tad istabā ienāca /pers. H/ un pateica, ka /pers. N/ iebrauca ceļmalas grāvī un nevar tikt ārā. Tad istabā ienāca /pers. G/. /pers. I/ viņam sāka stāstīt par /pers. N/ iekļūšanu mājā.

Tad /pers. G/ un /pers. H/, bet pēc viņiem arī /pers. I/ izgāja ārā. Pēc brīža /pers. J/ dzirdēja divus metāliskus sitienus. Tie varēja būt sitieni pa automašīnu. Visi /pers. G., H., I/ ārā bija ne mazāk par 5 minūtēm. Sākumā istabā iegāja /pers. I/, tad /pers. H/ un pēdējais/pers. G/. /pers. I/ kaut ko teica par /pers. AH/. /pers. I/ teica, lai /pers. G/ aizved mājās /pers. AH/. Solījās saukt policiju, jo /pers. N/ mēģināja viņu izvarot. /pers. J/ un /pers. AG/ arī gribēja braukt projām. /pers. I/ atļāva /pers. AG/ braukt projām, /pers. J/ teica palikt, jo viņš būs liecinieks izvarošanas mēģinājumā. /pers. G/ aizveda prom /pers. AH/ un /pers. AG/. /pers. H/ stāstīja, ka /pers. N/ guļ grāvī.

Kad/pers. G/atbrauca atpakaļ un kopā ar/pers. H/iegāja istabā, /pers. G/ teica, ka /pers. N/ stipri piekāva un viņš beigts guļ grāvī. /pers. H/ arī teica, ka cietušais guļ grāvī, bet nezina – dzīvs vai miris. /pers. I/ noteica, ka /pers. N/ pats vainīgs, jo viņam bija teikts te nerādīties.

/pers. J/ dzirdēja, ka tiek iedarbināts traktors. /pers. G/ liecinieku izsauca ārā palīdzēt izvilkt no grāvja cietušā automašīnu. /pers. J/ redzēja, ka /pers. N/ automašīnai izsists vadītāja durvju loga stikls un salocītas vadītāja durvis. Ar traktoru piebrauca /pers. H/ un viņi automašīnu izvilka uz ceļa. Tad /pers. J/ pamanīja, ka grāvī uz kreisā sāna ar asiņainu galvu bez dzīvības pazīmēm guļ /pers. N/. Saprata, ka /pers. N/ nogalināts. /pers. G/ uzvedās agresīvi, rokās viņam bija koka miets, tāpēc /pers. J/ baidījās izrādīt pretošanos un palīdzēja cietušā līķi iecelt automašīnas bagāžniekā.

Dienā ap plkst. 10 /pers. I/ un /pers. G/ runāja, ko darīt ar /pers. AH/, jo viņš var izstāstīt par redzēto. /pers. I/ ieteica /pers. AH/ piezvanīt un neuzkrītoši noskaidrot, vai viņš ko atceras. /pers. G/ atbildēja, ka dabūs arī /pers. AH/, ja kaut ko stāstīs, bet diez vai ko atceras, jo bija piedzēries (3.sējuma 5.-9.lapa).

04.01.2016. /pers. J/, pratināts kā apsūdzētais, aizstāves klātbūtnē liecināja, ka apstiprina visas iepriekš dotās liecības. Inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā sevi par vainīgu pilnībā atzīst. Tos izdarīja /pers. G/ draudu ietekmē. Nepaklausīšanas gadījumā /pers. G/ draudēja /pers. J/ ar koka mietu nonāvēt tāpat kā to bija izdarījis ar /pers. N/.

03.05.2015. naktī pamodies, /pers. J/ dzirdēja, ka /pers. I un H/ mājas pagalmā tiek iedarbināta automašīna un izbrauc no pagalma. Tad dzirdēja vairākas skaņas, kuras atgādināja sitienus pa automašīnas virsbūvi. Tad no āra trokšņiem saprata, ka šī automašīna kaut kur iebuksēja.

/pers. H/, paskatoties pa logu ārā, redzēja, ka atnāk /pers. G/. /pers. H/ izgāja ārā un tur atradās apmēram 15 minūtes. Pa šo laiku /pers. I/ kādas 3 reizes no istabas gāja uz izejas durvju pusi, bet, vai izgāja ārā, neredzēja. Katru reizi liecinieks /pers. I/neredzēja ne mazāk par 3 minūtēm. Istabā skanēja mūzika, tāpēc āra trokšņus /pers. J/ nedzirdēja.

Tad /pers. G/ un /pers. H/ iegāja istabā. /pers. G/ aizveda mājās /pers. AH/ un /pers. AG/. Kad/pers. G/atbrauca atpakaļ, viņš un /pers. I/ palūdza /pers. J//pers. G/ palīdzēt. /pers. J/ redzēja, ka grāvī guļošais /pers. N/ ir miris. Viņš neelpoja, galva abās pusēs deniņu rajonā bija stipri sasista. Liecinieks asinis redzēja arī uz ceļa tuvāk mājai, tāpēc domā, ka /pers. N/tika sists arī šajā vietā. Šīs asinis kāds no /pers. G., H/ noslaucīja (3.sējuma 200.-204.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. J/ apstiprināja, ka nolasītās liecības viņš iepriekš sniedza un tās ir pareizas (7.sējuma 83.lapa).

Liecinieks/pers. AH/ pirmās instances tiesā liecināja, ka 03.05.2015. naktī pamodās /pers. N/ automašīnas Mercedes Benz priekšējā pasažiera sēdeklī, kad /pers. N/ apstājās /pers. I/ mājas pagalmā un aizgāja uz mājas pusi. Viņš zina, ka /pers. N/ un /pers. I/ draudzējās. Liecinieks iemiga. Pamodās no trokšņa. Pagalmā /pers. H/un /pers. I/ lamājās uz /pers. N/. /pers. I/ iesita /pers. N/ pa seju pļauku. Starp apsūdzēto /pers. H/ un /pers. N/ pagalmā sākās kautiņš. Tā laikā /pers. H/ sita zemē gulošo /pers. N/ ar dūri, pāris reizes iespēra ar kāju. Pēc piekaušanas /pers. N/ piecēlās, iemuka automašīnā un sāka to darbināt. /pers. H/ un /pers. I/ ar kaut kādiem priekšmetiem sita pa /pers. N/ automašīnas priekšējo daļu. /pers. N/ iedarbināja automašīnu un atpakaļgaitā sāka izbraukt no pagalma, bet ar automašīnas aizmugurējo daļu iebrauca grāvī un iebuksēja.

Tad pie automašīnas pieskrēja /pers. H/ un /pers. G/, ar spēku izvilka /pers. N/ no automašīnas un sāka sist. /pers. N/ mēģināja aizmukt, bet /pers. G/ un /pers. H/ viņu panāca un turpināja sist. /pers. I/ atradās pagalmā, visu redzēja un kliedza dēliem: "Ja sitat, tad nositat līdz galam". /pers. AH/ atkal iemiga. Pamodās, kad /pers. H/ izsita automašīnas loga stiklu un uzprasīja: "Varbūt tev arī vajag". Šos draudus lieciniekus uztvēra kā reālus, tāpēc no automašīnas ārā nekāpa un neko neuzsāka.

/pers. AH/ atkal iemiga. Pamodās no auksturna. /pers. G/ ar savu automašīnu viņu un /pers. AG/ aizveda mājās. Izbraucot no pagalma, /pers. AH/ pie grāvī iebuksējušās /pers. N/ automašīnas redzēja zemē gulošu cilvēku un piedāvāja izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību. /pers. G/ pateica, ka viss ir kārtībā.

Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. AH/ sniedza daļēji nepatiesas liecības, jo baidījās, ka /pers. G., H., I/ ar viņu izrēķināsies.

04.10.2016. pirmās instances tiesas sēdē liecinieks /pers. AH/ liecināja, ka pēc /pers. I/ apcietināšanas, dodot liecības, viņam ir drošības sajūta. /pers. AH/ liecināja, ka, braucot prom no /pers. I., H/ mājas pagalma, redzēja, ka pie automašīnas Mercedes Benz gulēja /pers. N/. Cietušā sišanas laikā tieši /pers. I/ kliedza: "Ja sitat, tad nositat līdz galam" (4.sējuma 192.lapa, 5.sējuma 46.lapa).

Pēc prokurora lūguma pirmās instances tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasīja /pers. AH/ pirmstiesas izmeklēšanas laikā dotās liecības.

13.05.2015. /pers. AH/, pratināts kā aizturētais, liecināja, ka pamodās, kad /pers. N/ iebrauca /pers. I/ mājas pagalmā. Bija tumšs. /pers. N/ devās mājas virzienā. Liecinieks iemiga. Pamodās, kad /pers. N/ atkal iesēdās automašīnā, atpakaļgaitā brauca no pagalma ārā, bet iebrauca grāvī. Ārā izbraukt nevarēja. /pers. N/ teica, ka meklēs, kas viņu izvilks ārā, un aizgāja /pers. I., H/ mājas virzienā.

/pers. AH/ atkal iemiga. Pamodās, kad /pers. H/ izsita /pers. N/ automašīnas šofera durvju stiklu un jautāja – varbūt viņam arī vajag. Tad /pers. H/vismaz 3 reizes ar kaut kādu priekšmetu iesita pa automašīnas vējstiklu. /pers. AH/ nobijās, nesaprata, kas notiek, bet atbildēja, ka viņu nav par ko sist, jo neko sliktu nav izdarījis. Citas personas tuvumā neredzēja. Tad /pers. H/aizgāja uz pagalma pusi. Pēc pāris minūtēm dzirdēja pie mājas vairāku cilvēku klaigāšanu. /pers. I/ kliedza: "Kur tu līdi, kāpēc tu tur līdi".

/pers. AH/ atkal iemiga. Pamodās no auksturna un devās uz /pers. I., H/ māju. Pagalmā atradās /pers. I/, /pers. G/ un /pers. H/. /pers. G/ ar savu automašīnu aizveda viņu mājās. Redzēja pie Mercedes Benz automašīnas grāvī guļam cilvēku. /pers. AH/ jautāja, vai nevajag izsaukt policiju vai medicīnisko palīdzību. /pers. G/ atbildēja, ka viss kārtībā un nevienu saukt nevajag (1.sējuma 189.-190.lapa).

13.05.2015. pašrocīgi rakstītajā ziņojumā /pers. AH/ atkārtoja iepriekšējās liecībās sniegtās ziņas (2.sējuma 12.lapa).

17.05.2015., pratināts kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess, /pers. AH/ liecināja, ka 03.05.2015. naktī, kad /pers. N/, atpakaļgaitā braucot no /pers. I., H/ mājas pagalma, iebrauca ceļmalas grāvī un nevarēja izbraukt ārā, pie viņa automašīnas šofera puses durvīm pieskrēja /pers. H/un /pers. G/. Viņi atvēra automašīnas durvis un divatā /pers. N/ izvilka no automašīnas ārā. Automašīnas motors nedarbojās, lukturi nedega. /pers. AH/ lamājās – kas te notiek. /pers. AH/ redzēja, ka /pers. H/ un /pers. G/ ar rokām vairākas reizes iesita /pers. N/. Sišanas laikā viņi /pers. N/ lamāja. /pers. N/ lamāja arī /pers. H/ un /pers. G/. Sišanas laikā /pers. N/ netālu no automašīnas gulēja uz zemes. Viens no /pers. G., H/ atradās viņam virsū. Neredzēja, ka /pers. N/ sistu ar kaut kādiem priekšmetiem.

Tad viss noklusa. Kaut kas aizgāja uz mājas pagalma pusi. /pers. AH/ atkal iemiga. Pamodās, kad /pers. H/ ar kaut kādu priekšmetu izsita automašīnas vadītāja durvju loga stiklu un noprasīja vai /pers. AH/ arī nevajag. /pers. H/ 3 reizes sita pa automašīnas vējstiklu, kurš saplaisāja. /pers. H/ aizgāja uz mājas pagalmu. Dzirdēja, ka pie mājas kaut kas lamājas.

/pers. AH/ pēc kārtējās iemigšanas pamodās no auksturna un devās uz /pers. I., H/ māju. Pagalmā stāvēja /pers. I/, /pers. H/, /pers. G/, /pers. BF/ un vēl kaut kas. Pēc /pers. AH/ lūguma /pers. G/ ar savu automašīnu liecinieku aizveda mājās. Kopā ar viņiem brauca /pers. AG/. Braucot garām cietušā piekaušanas vietai, redzēja te guļam cilvēku. /pers. AH/ saprata, ka tas ir /pers. N/.

Savās mājās par notikušo /pers. AH/ stāstīja te esošajiem paziņām, kuri piedalījās viņa dzimšanas dienas svinībās (3.sējuma 12.-14.lapa).

14.10.2015. pašrocīgi rakstītajā iesniegumā /pers. AH/ liecināja, ka 03.05.2015. naktī /pers. N/ un viņš atbrauca pie /pers. I/, jo /pers. N/ teica, ka /pers. I/ ir parādā naudu. /pers. N/ iegāja mājā, bet liecinieks palika automašīnā. /pers. AH/ redzēja, ka pagalmā /pers. H/ un /pers. I/ sita /pers. N/. Ticis vaļā, /pers. N/ iemuka automašīnā un sāka iedarbināt motoru. Šajā laikā /pers. H/ un /pers. I/ ar lielu āmuru sita pa /pers. N/ automašīnu. Prombraucot /pers. N/ iebrauca ceļmalas grāvī, iebuksēja un nevarēja izbraukt ārā.

Tad pie cietušā automašīnas parādījās /pers. H/un /pers. G/. Viņi abi ar spēku sāka raut /pers. N/ no automašīnas laukā. Tas viņiem arī izdevās. Abi /pers. G., H/ cietušo sāka vajāt pa pagalmu. /pers. AH/ redzēja, ka /pers. H/ zemē gulošo cietušo sāka sist. Kad /pers. N/ bija sasists līdz bezsamaņai, /pers. I/ pateica saviem dēliem, lai nosit līdz galam, ko viņi arī darīja. Tad /pers. I/ar saviem dēliem piedraudēja noslepkavot /pers. AH/ tāpat kā /pers. N/. /pers. AH//pers. G., H., I/ izteiktos draudus uztvēra kā reālus un baidījās par savu veselību un dzīvību. Šā iemesla dēļ līdz šim brīdim viņš baidījās visu stāstīt. Liecinieks sāka pastiprināti lietot alkoholu, jo /pers. N/ viņam bija draugs. Sirdsapziņas pārmetumi neļauj ilgāk klusēt, tāpēc nolēma izstāstīt visu patiesību (3.sējuma 64.lapa).

14.10.2015. /pers. AH/, pratināts papildus kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess, liecināja, ka 02.05.2015. viņa dzimšanas dienas svinībās ap plkst. 17 /pers. N/ teica, ka /pers. I/ viņam parādā naudu.

Naktī /pers. AH/ cietušā automašīnā pamodās /pers. I/ pagalmā, kad /pers. N/ devās uz māju. Kārtējo reizi liecinieks pamodās un redzēja, ka /pers. N/ un /pers. H/ savā starpā lamājas un kaujas. /pers. I/ stāvēja viņiem blakus un cietušajam teica: "Kam tu līdi istabā". Redzēja, ka /pers. I/ vienu reizi ar roku atvēzējās un /pers. N/ iesita. Vienā brīdī /pers. N/ nokrita zemē. Tad viņš iemuka automašīnā un sāka darbināt motoru. Šajā laikā /pers. I/ ar kaut kādu priekšmetu sita pa automašīnas priekšpusi. Pēc motora iedarbināšanas /pers. N/, braucot atpakaļgaitā no pagalma ārā, iebrauca grāvī un nevarēja izbraukt ārā.

Tad pie automašīnas pieskrēja /pers. H/ un /pers. G/. Abi kopā viņi mēģināja cietušo izvilkt ārā. /pers. N/ pretojās, mēģinot viņus atgrūst un aiztaisīt durvis. /pers. H/ un /pers. G/ izvilka /pers. N/ no automašīnas ārā un abi sāka sist. Cietušais bēga no viņiem projām. /pers. H/ un /pers. G/ /pers. N/ panāca un turpināja sist. Kas un kur tieši sita, liecinieks neredzēja. Redzēja, ka netālu no automašīnas zemē gulošo cietušo /pers. H/ sita ar rokām. Šajā brīdī dzirdēja, ka/pers. I/saviem dēliem saka: " Ja sit, tad lai sit līdz galam". /pers. H/ un /pers. G/ to arī darīja.

/pers. AH/ atkal iemiga. Pamodās, kad /pers. H/ ar kaut kādu priekšmetu daļēji izsita automašīnas vadītāja durvju loga stiklu un piedraudēja /pers. AH/ – vai viņam arī nevajag. Tad /pers. H/aizgāja prom, bet /pers. AH/ atkal iemiga. Pamodās no auksturna. Pēc viņa lūguma /pers. G/ viņu un /pers. AG/ aizveda mājās. Garāmbraucot redzēja, ka /pers. N/ guļ grāvī, tāpēc teica, ka jāizsauc medicīniskā palīdzība./pers. G/atbildēja, ka viss ir kārtībā, neko saukt nevajag.

/pers. AH/ no/pers. G., H., I/izteiktajiem draudiem baidās par savu veselību un dzīvību. Taisnību nolēma izstāstīt, lai nemocītu sirdsapziņa, jo /pers. N/ bija viņa draugs (3.sējuma 67.-69.lapa).

29.10.2015. /pers. AH/ nopratināts kā liecinieks. Viņa liecība fiksēta videoierakstā. No šiem dokumentiem, kā arī /pers. AH/ doto liecību pilna rakstveida atreferējuma izriet, ka 02.05.2015. pēcpusdienā viņš savās mājās svinēja dzimšanas dienu. Nosauc viesus, to skaitā arī /pers. N/, kurš atbrauca ar automašīnu Mercedes Benz. Sarunas laikā cietušais teica, ka /pers. I/ ir viņam parādā naudu.

Vakarā /pers. AH/ aizmiga cietušā automašīnā. Pamodās, kad /pers. N/ bija iebraucis /pers. I/ mājas pagalmā. Redzēja, kā cietušais ieiet mājā. Pēc kāda laika no mājas ārā izskrēja /pers. N/,/pers. I/un /pers. H/. /pers. I/ vienu vai divas reizes /pers. N/ iesita ar roku. Tad savā starpā kāvās /pers. H/ un /pers. N/. Cietušais izrāvās, iebēga savā automašīnā, to iedarbināja un atpakaļgaitā sāka no pagalma braukt ārā. Šajā laikā /pers. H/ no ārpuses ar kaut ko sita pa automašīnu. Cietušais iebrauca ceļmalas grāvī, kur automašīna iebuksēja. /pers. N/ teica, ka bez traktora ārā netikt.

Drīz pie grāvī iebuksējušās automašīnas pieskrēja /pers. H/ un /pers. G/ un sāka cietušo vilkt ārā. /pers. N/ pretojās, tomēr abi /pers. G., H/ viņu izvilka ārā un sāka sist. Liecinieks redzēja, ka /pers. H/ sēdēja cietušajam virsū un ar rokām sita pa ķermeņa augšdaļu. /pers. N/ arī nebija nekāds vārgulis, tāpēc izrāvās, un visi aizskrēja uz pagalma pusi. Cietušā piekaušanas laikā ārā bija arī /pers. I/. Liecinieks dzirdēja, ka viņa saviem dēliem saka: "Ja sitiet, tad sitiet līdz galam". Domā, ka viņa to dēliem saka par /pers. N/. Cietušā sišanas laikā visi lamājās, tāpēc visu runāto nevarēja saprast. /pers. I/ vēl teica: "Kāpēc tu tur līdi". Nezina, ko viņa ar to domāja.

/pers. AH/ atkal iemiga. Pamodās no trokšņa, kad /pers. H/ ar kaut kādu priekšmetu izsita automašīnas vadītāja durvju loga stiklu un /pers. AH/ noprasīja: "Varbūt tev arī vajag". /pers. AH/ atbildēja, ka neko nav izdarījis. Tad /pers. H/ar kaut kādu priekšmetu apmēram 3 reizes iesita pa automašīnas vējstiklu, kurš saplaisāja. Šajā brīdī /pers. G/ bija pagalmā.

/pers. AH/ mājās aizveda /pers. G/. Liecinieks pamodās dienā ap plkst. 11-12. Neviena iepriekšējās dienas viesa jau nebija.

Ar /pers. I/ par notikušo liecinieks vairāk nerunāja.

Sākumā /pers. AH/ par šiem notikumiem policijā visu neizstāstīja, jo baidījās, ka /pers. G., H., I/ var izrēķināties. /pers. AH/ visu laiku mocīja sirdsapziņa, jo ar /pers. N/ bija labi draugi. Šā iemesla dēļ /pers. AH/ ieradās policijā, lai dotu patiesas liecības.

Pēc kāda laika /pers. AH/ piedalījās kaimiņa /pers. CE/ bērēs. Iespējams, ka bēru laikā /pers. CF/ viņš varēja stāstīt par notikumiem ar /pers. N/ (3.sējuma 100.lapa, liecības rakstveida pilnīgs atreferējums 3.sējuma 130.-136.lapa).

03.11.2015. liecinieks /pers. AH/ papildus nopratināšanas protokolā liecināja, ka 03.05.2015. naktī, kad /pers. H/ un /pers. G/ sita /pers. N/, /pers. I/ teikto: "Ja sitiet, tad sitiet līdz galam", /pers. AH/ saprata, ka viņa vēlas, lai cietušo nosit. /pers. AH/ baidījās par savu veselību un dzīvību, baidījās tikt piekauts, tāpēc no automašīnas ārā neizkāpa. /pers. AH/ neredzēja, kā tajā brīdī /pers. H/ un /pers. G/ sita /pers. N/, jo bija tumšs un sišana notika mājas pagalmā (3.sējuma 111.lapa).

11.01.2016**.** liecinieks /pers. AH/ papildus nopratināšanas protokolā liecināja, ka liecības, ko iepriekš deva kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess, un kā liecinieks, pilnībā uztur. Turpmāk /pers. AH/ pie /pers. I/ strādāja par traktoristu, jo abi viņas dēli bija apcietināti. Par 3.maija nakts notikumiem viņi nesarunājās (4.sējuma 1.-3.lapa).

Noklausījies tiesas nolasītās liecības, /pers. AH/ liecināja, ka iepriekš viņš tā liecināja. Sākumā notikumus atcerējās slikti. Laika gaitā sāka atcerēties labāk. Pēdējās liecības ir patiesas, tās uztur (4.sējuma 192.-193.lapa).

No liecinieka /pers. AG/ pirmās instances tiesā dotajām liecībām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasītajām viņa pirmstiesas izmeklēšanā dotajām liecībām, kuras liecinieks pilnībā apstiprināja, izriet, ka 02.05.2015. vakarā viņš ieradās /pers. I., H/ mājās un kopā ar brālēnu /pers. J/ apmēram līdz plkst. 24 dzēra alu. Tad abi mājas 1.stāva istabā devās gulēt. /pers. AG/ pamodās plkst. 3 naktī un dzirdēja, ka /pers. I/,

ejot pa kāpnēm, telefonsarunā stāsta /pers. G/, ka ir parādā naudu /pers. N/, /pers. N/ atbrauca, lai /pers. G/ atnāk. Sarunas turpinājumu nedzirdēja, jo /pers. I/ iegāja citā istabā. Tad /pers. I/ izskrēja ārā. Liecinieks dzirdēja, ka viņa un /pers. N/ kaut ko klaigāja. Pēc dažām minūtēm piecēlās /pers. H/ un arī izskrēja ārā. Ārā visi klaigāja. No /pers. I/ kliedzieniem saprata, ka /pers. N/ ir viņai parādā naudu. Ārā apmēram 5 minūtes bija saklausāmi sitienu trokšņi. Tad istabā ienāca /pers. H/ un apģērbās. Pēc viņa istabā ienāca /pers. I/ un stāstīja, ka /pers. N/ kaut kādā veidā iekļuva viņas guļamistabā un mēģināja izvarot. Tagad /pers. N/ ar automašīnu iebrauca ceļmalas grāvī. /pers. I/ otru reizi piezvanīja /pers. G/, lūdza atnākt un nokārtot parāda problēmas ar /pers. N/. /pers. AG/ šajā laikā ārā dzirdēja iebuksējušas automašīnas motora rūkoņu.

/pers. G/ ienāca istabā, rokā turot paštaisītu koka beisbola nūju, kuras kāts bija aptīts ar zilas izolācijas lentu. /pers. I/ pateica, ka jāiet ārā un jāatrisina ar parādu saistītā problēma. Ārā izgāja /pers. G/, /pers. H/un /pers. I/. /pers. AG/ dzirdēja, ka ar kaut kādu priekšmetu tiek sists pa automašīnas virsbūvi un stikliem. Dzirdēja /pers. N/kliedzienus, lai nesit. /pers. AG/ saprata, ka /pers. G., H., I/ trijatā sit /pers. N/. Apmēram pēc 10-15 minūtēm /pers. N/ balss apklusa. Tad istabā iegāja /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/. Drīz pēc viņiem istabā iegāja /pers. AH/, kurš atradās alkohola reibumā, bet kājās stāvēja labi un pats pārvietojās. Istabā /pers. AH/ prasīja, kāpēc viņi sita /pers. N/, un lūdza aizvest viņu mājās. /pers. G/ atbildēja, ka varbūt /pers. AH/ arī vajag kā /pers. N/. Pēc/pers. I/norādījuma /pers. G/ /pers. AG/ un /pers. AH/ aizveda uz /pers. AH/ mājām. Izbraucot no pagalma, redzēja ceļmalas grāvī iebraukušo /pers. N/ automašīnu. /pers. AH/ piedāvāja /pers. N/ izsaukt neatliekamo medicīnas palīdzību, bet /pers. G/ atbildēja, ka neko saukt nevajag. Ceļā /pers. AH/ stāstīja, ka /pers. I/ ar lielu āmuru (kuvaldu) cietušā automašīnai izsita logu, /pers. H/ar kuvaldu sasita automašīnas radiatoru, bet /pers. G/ ar koka mietu sita pa automašīnas logiem. Stāstīja, ka /pers. N/ /pers. H/ sita ar kuvaldu, bet /pers. G/ ar koka mietu.

/pers. AH/ mājās atradās /pers. BD/, /pers. CI/, /pers. BC/, /pers. CJ/. /pers. AH/ arī viņiem pastāstīja, ka /pers. G/ un /pers. H/ sita /pers. N/, bet /pers. I/ teica: "Ja sitat, tad sitat līdz galam". /pers. AG/ /pers. AH/ stāstītajam ticēja.

04.05.2015. /pers. AG/ par notikušo pastāstīja /pers. CK/ un /pers. CF/. /pers. CF/ piezvanīja un to pastāstīja /pers. N/ tēvam.

06.05.2015. /pers. AG/, /pers. CL/ un /pers. BD/ atradās pie Nautrēju vidusskolas. Pie viņiem pienāca /pers. H/. Uz /pers. CL/ jautājumu, kas notika ar /pers. N/, /pers. H/ pastāstīja, ka: viņš divas reizes ar kuvaldu iesita /pers. N/; sākumā /pers. H/ no mājas izskrēja basām kājām un noskrāpēja kāju; /pers. G., H., I/ar iesniegumu vērsās policijā, jo /pers. N/ bija ielauzies viņu privātīpašumā.

Līdz /pers. AG/ kā liecinieka nopratināšanai, tas ir līdz 25.05.2015., Rogovkas ciemā viņš satika /pers. AH/. Sarunas laikā /pers. AH/ teica, lai /pers. AG/ policijā neraksta, ka notikumu naktī redzēja /pers. AH/, un vispār neko nestāsta. Teica, ka viņš policijā par /pers. AG/ arī neko neteiks. /pers. AG/ saprata, ka /pers. AH/ un /pers. I/ vienojās, ko katrs policijā drīkst teikt (2.sējuma 56., 57., 187.-190, 4.sējuma 212.-213.lapa).

No liecinieka /pers. CI/ pirmās instances tiesā dotajām liecībām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasītajām viņa pirmstiesas izmeklēšanā dotajām liecībām, kuras liecinieks tiesas sēdē apstiprināja, izriet, ka pēc /pers. AH/ dzimšanas dienas svinībām viņš pamodās 03.05.2015. no rīta. /pers. AH/ un /pers. AG/ stāstīja, ka /pers. N/ kopā ar /pers. AH/ naktī aizbrauca pie /pers. I/. /pers. I/ ar kuvaldu sita /pers. N/ automašīnas stiklus, bet /pers. H/ un /pers. G/ ar rokām un kājām sita /pers. N/. Konflikta iemeslus neviens nezināja. /pers. AH/ teica, ka tajā laikā viņš atradās /pers. N/ automašīnā un pamodās no automašīnas logu stiklu izsišanas.

/pers. CI/ zina, ka /pers. N/ un /pers. I/ draudzējās un pusgadu dzīvoja kopā. /pers. I/ bija /pers. N/ parādā naudu, bet summu nezina. Par šo parādu 2015.gada ziemā viņam teica pats /pers. N/. Ar /pers. I/ dēliem /pers. H/ un /pers. G/ /pers. N/ attiecības bija sliktas. 01.05.2015. ap plkst.22 vakarā/pers. N/iebrauca liecinieka mājās un izstāstīja, ka bija iebraucis pie /pers. I/. Te esošie /pers. G/ un /pers. BA/ viņu sita, ar kāju ielieca automašīnas virsbūvi. Kāpēc viņi tā darīja, /pers. N/nezināja. Liecinieks zina, ka arī iepriekš /pers. N/ bija konflikti ar /pers. G/. Iemeslus nezina (2.sējuma 68.-69., 3.sējuma 59.-60., lapa).

No liecinieka /pers. CJ/ pirmās instances tiesā dotajām liecībām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu nolasītajām viņa pirmstiesas izmeklēšanā dotajām liecībām, kuras liecinieks tiesas sēdē apstiprināja, izriet, ka pēc /pers. AH/ dzimšanas dienas svinībām viņš pamodās 03.05.2015. rītā. /pers. AH/ stāstīja, ka naktī kopā ar /pers. N/ aizbrauca pie /pers. I/, kur viņš /pers. N/ automašīnā aizmiga. Pamodās kad /pers. I/ ar kuvaldu izsita automašīnas stiklu. Pēc tam/pers. H/un /pers. G/ sita /pers. N/, tajā skaitā ar kuvaldu pa galvu. Šī konflikta cēloņus /pers. AH/ nezināja.

/pers. N/pa telefonu nebija sazvanāmas, viņa atrašanās vietu neviens nezināja, tāpēc /pers. CJ/ kopā ar paziņām /pers. CI/ un citiem sāka viņu meklēt. Iebrauca arī /pers. I., H/ mājā. Te bija /pers. I/, /pers. G/ un /pers. H/ un /pers. J/. Pēc jautājuma, kur ir /pers. N/, /pers. I/ sadusmojās, kliedza, ka pie viņas nav, iepriekšējā naktī bija iebraucis un mēģināja izvarot, tāpēc /pers. H/ un /pers. G/ /pers. N/ aizdzina projām. /pers. G/ skaidroja, ka /pers. N/aizbrauca pie savas draudzenes uz Rīgu vai kaut kur citur.

Liecinieks zina, ka /pers. N/un /pers. I/ draudzējās. /pers. N/stāstīja, ka ir aizdevis /pers. I/ naudu. Sīkāk par šiem apstākļiem nezina.

01.05.2015. vakarā /pers. CJ/ atradās pie /pers. CI/. Ap plkst.22 te iebrauca /pers. N/un izstāstīja, ka bija iebraucis pie /pers. I/. Te esošie /pers. G/ un /pers. BA/ viņu sita, ar kāju ielieca automašīnas labās puses aizmugurējo spārnu. Kāpēc viņi tā darīja, /pers. N/nezināja (2.sējuma 185.-186., 5.sējuma 43.lapa).

Lieciniece/pers. CK/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada maija sākumā viņai piezvanīja /pers. AG/ un izstāstīja, ka /pers. N/ piekāva /pers. G/ un /pers. H/. /pers. CK/ par to telefonsarunā pastāstīja māsai /pers. CF/, kura savukārt piezvanīja /pers. L/ un pateica, ka viņa dēls /pers. N//pers. I., H/ mājā smagi piekauts. Tikšanās laikā /pers. AG/ pateica, ka viņš tajā naktī atradās /pers. I., H/ mājā, bet par cietušā piekaušanas apstākļiem zina no aculiecinieka /pers. AH/ stāstītā - /pers. N/ ar beisbola nūju sita /pers. G/, bet ar āmuru /pers. H/.

2015.gada maijā lieciniecei piezvanīja /pers. AH/. Viņš atradās stiprā alkohola ietekmē un pastāstīja, ka /pers. N/ piekaušanas laikā atradās cietušā automašīnā. /pers. N/ sita /pers. H/ un /pers. G/, bet /pers. I/ kliedza, lai /pers. N/ nosit. /pers. I/ /pers. AH/ izteica draudus (4.sējuma 213.lapa).

Lieciniece/pers. CF/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2015.gada maija sākumā no māsas /pers. CK/ uzzināja, ka /pers. I., H/ mājā smagi piekauts /pers. N/, kurš pēc tam pazuda un kuru meklē tēvs. Tikšanās laikā /pers. AG/ pastāstīja, ka /pers. N/ sita /pers. H/ un /pers. G/ ar beisbola nūju. /pers. CF/ piezvanīja /pers. L/ un to pateica. /pers. CP/ bērēs /pers. AH/ lieciniecei stāstīja, ka notikumu naktī viņš gulēja /pers. N/ automašīnā. Pamodās no trokšņa /pers. I., H/ mājas pagalmā. Redzēja, ka brāļi /pers. G., H/ kāvās ar /pers. N/. Kad /pers. G., H/ sita /pers. N/, /pers. I/ kliedza: "Ja sitat, tad nositat līdz galam" (4.sējuma 193.lapa).

Lieciniece/pers. CS/ pirmās instances tiesas sēdē atteicās dot liecības, jo apsūdzētais /pers. J/ ir viņas dēls. Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. CS/ dotās liecības pirmās instances tiesa nolasīja saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punktu.

No /pers. CS/ liecībām par 2015.gada notikumiem izriet, ka maija sākumā piezvanīja /pers. I/ un pastāstīja, ka nezināmā virzienā pazuda /pers. N/. No maija sākuma liecinieces dēls /pers. J/ mājās nedzīvoja. 8.maijā dēlu ar automašīnu atveda /pers. H/, /pers. G/ un /pers. I/, dēls pārģērbās un tūlīt kopā ar viņiem aizbrauca atpakaļ. Apmēram 11.maijā /pers. I/ atkal piezvanīja un pastāstīja, ka atbrauca policija un viņai nezināmu iemeslu dēļ aizveda prom dēlus /pers. H/un /pers. G/ un /pers. J/. Piedāvāja 12.maijā kopā ar viņu braukt uz Rēzekni un policijā to noskaidrot. Viņas abas ieradās policijā, kur pavadīja pusi dienas.

/pers. I/, iznākusi no policijas darbinieka kabineta pateica, ka jāgaida, kamēr ieradīsies advokāts. Abām sēžot koridorā, /pers. I/ pastāstīja, ka tajā vakarā viņa piezvanīja /pers. N/ un uzaicināja atbraukt ciemos, lai aprunātos par naudu 10000. Šīs sarunas laikā /pers. I/ uzsāka ar /pers. N/ skandālu, tad kautiņu, kurā iesaistīja dēlu/pers. H/. /pers. I/ teica, ka /pers. H/ cietušo piekāva, bet viņa /pers. N/ automašīnai izsita loga stiklus. Pēc piekaušanas

/pers. N/ no mutes un deguna tecēja asinis un viņa stāvoklis bija smags. Cietušais gribēja braukt mājās, bet /pers. I/ nevarēja pieļaut, ka viņš aizbrauc prom ne dzīvs, ne miris. /pers. I/ nekas cits neatlika, kā aicināt /pers. G/, lai cietušo nogalina. /pers. G/iegāja azartā un /pers. N/ stipri sita. Cietušā automašīna atradās grāvī, turpat bija arī /pers. N/ līķis. Tas notika ap plkst. 3 naktī. Tad /pers. I/ izdomāja, kā atbrīvoties no /pers. N/ līķa un no viņa automašīnas. Šajā pasākumā viņa iesaistīja dēlus /pers. H/ un /pers. G/, kuri viņu klausīja. To visu /pers. I/ stāstīja bez jebkādiem sirdsapziņas pārmetumiem. Beigās piebilda, ka nesaprot, kur kļūdījās, jo visu bija labi izdomājusi. Sīkāk par šo notikumu nestāstīja.

Četras vai piecas dienas vēlāk liecinieces mājās ieradās /pers. I/ un pateica, lai aizmirst visu viņas stāstīto. /pers. I/ izteica draudus, pasakot, ka /pers. CS/ ir mājlopi, māja un mazbērni.

Apmēram ap 28.jūniju /pers. I/ atkal ieradās liecinieces mājās, atkārtoti lika aizmirst viņas stāstīto un atkārtoja iepriekšējos draudus.

01.07.2015., kad lieciniece gāja no Rogovkas veikala, pie viņas piegāja /pers. I/ un prasīja, vai viņa ir turējusi savu muti, vai ir kādam izstāstījusi. Lieciniece atteica, ka nevēlas ar viņu runāt un devās prom.

/pers. CS/ /pers. I/ draudus uztvēra kā reālus, no viņas stipri baidījās, tāpēc policijā nevērsās. Par šo situāciju izstāstīja savai paziņai, kura ieteica vērsties policijā. To /pers. CS/ arī izdarīja.

Noklausījusies nolasītās liecības, lieciniece /pers. CS/ tās pilnībā apstiprināja (2.sējuma 135., 143.-145., 4.sējuma 212.lapa).

No liecinieka /pers. CL/ pirmās instances tiesā dotajām liecībām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītajām viņa pirmstiesas izmeklēšanā dotajām liecībām izriet, ka par /pers. N/ slepkavības apstākļiem viņš neko nezina.

Dažas dienas līdz slepkavībai liecinieks kopā ar citām personām /pers. I/ mājā lietoja alkoholiskos dzērienus. Te atradās arī /pers. N/. /pers. I/, ģērbta izaicinošās drēbēs, sēdēja /pers. N/ klēpī. /pers. I/ /pers. N/ noskūpstīja un teica, lai naktī pie viņas nebrauc. Skandālu nebija.

Pēc /pers. N/ slepkavības bija gadījums, kad pie /Nosaukums/vidusskolas /pers. H/ lieciniekam stāstīja, kā /pers. N/ piekāva - sākumā viņš ar savu galvu iesita pa /pers. N/ galvu, tad sita ar dūri, pēc tam cietušā galvu sita pret automašīnas stiklu. Beigās /pers. N/gulēja uz zemes un spļaudījās ar asinīm. /pers. CL/ /pers. H/ stāstītajam neticēja, domāja, ka viņš vienkārši lielās (2.sējuma 66.-67., 5.sējuma 43.lapa).

Liecinieks/pers. BA/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 29.04.2015. ap plkst. 18 viņš ieradās pie /pers. I., H/, kur lietoja alkoholu. Vēlāk ar automašīnu pie /pers. I/ atbrauca /pers. N/. /pers. G/ tas nepatika. Viņš piedāvāja /pers. BA/ izraisīt ar /pers. N/ konfliktu. Liecinieks atteicās. Kad /pers. N/izgāja ārā, viņam sekoja /pers. G/ un /pers. BA/. /pers. G/ sāka lamāties, grūstīties un izcēlās kautiņš. Iespējams bija bojāta /pers. N/ automašīna, jo /pers. G/ pa tās sānu pāris reizes iespēra. Pēc konflikta /pers. N/aizbrauca projām, bet pārējie turpināja lietot alkoholu (4.sējuma 213.-214.lapa).

No liecinieka /pers. BC/ pirmās instances tiesā dotajām liecībām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītajām viņa pirmstiesas izmeklēšanā dotajām liecībām, kuras liecinieks tiesas sēdē apstiprināja, izriet, ka pēc /pers. AH/ dzimšanas dienas svinībām šajā mājā viņš pavadīja nakti. Pamodās 03.05.2015. ap plkst. 6. Te esošais /pers. AG/ stāstīja, ka naktī viņu un /pers. AH/ no /pers. I/ mājas atveda /pers. G/. Stāstīja, ka /pers. N/ pēc /pers. I/ norādījuma /pers. G/ stipri piekāva. /pers. N/bezsamaņā palika gulēt ceļmalā. /pers. I/ ar lielu āmuru 3 reizes sita pa /pers. N/ automašīnas stiklu. /pers. AH/ klaigāja, lai /pers. AG/ klusē un neko nestāsta. /pers. AH/ teica, ka /pers. I/ mājas pagalmā /pers. N/ automašīnā viņš pamodās, jo /pers. I/ ar lielu āmuru sita pa automašīnas stikliem. Izkāpis no automašīnas, /pers. AH/ redzēja /pers. N/ guļošu grāvī bez dzīvības pazīmēm. /pers. AH/ gribēja saukt neatliekamo medicīnisko palīdzību, bet /pers. G/ pateica, ka paši tiks galā (2.sējuma 183.-184., 4.sējuma 194.lapa).

No liecinieka /pers. BB/ pirmās instances tiesā dotajām liecībām un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu nolasītajām viņa pirmstiesas izmeklēšanā dotajām liecībām, kuras liecinieks tiesas sēdē apstiprināja, izriet, ka pēc brāļa /pers. AH/ dzimšanas dienas svinībām šajā mājā viņš pavadīja nakti. Prom devās 03.05.2015. ap plkst. 7. Par šīs nakts notikumiem /pers. I/ mājās neko konkrētu nezina. No /pers. AH/ turpmākās uzvedības saprata, ka viņš no kaut kā baidās un par notikušo ar /pers. N/ negrib runāt (2.sējuma 18., 20.-21., 4.sējuma 17.-19., 214.lapa).

Liecinieks/pers. BD/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka viņš pēc /pers. AH/ dzimšanas dienas svinībām pamodās 03.05.2015. ap plkst. 7. /pers. AH/ pastāstīja, ka naktī ar /pers. N/ bija aizbraukuši pie /pers. I/. Izcēlušās konflikta laikā /pers. I/ ar dēli vai lielu āmuru sasita /pers. N/ automašīnai stiklus./pers. N/palika pie /pers. I., H/. /pers. G/ /pers. AH/ un /pers. AG/ atveda uz /pers. AH/ mājām (4.sējuma 194.lapa).

Liecinieks/pers. AN/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka internetā uzzināja, ka pazuda viņa paziņa /pers. N/. Sarunas laikā liecinieka otrs paziņa /pers. AH/, kurš atradās alkohola ietekmē, teica, ka visu zina, bet nevienam neko nestāstīs. Tajā laikā /pers. AH/ bija uztraukts, sāka daudz smēķēt un lietot alkoholu. Varēja saprast, ka viņš kaut ko pārdzīvo (4.sējuma 193.lapa).

Liecinieks/pers. D0/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka /pers. N/ bija viņa kaimiņš. 2015.gada maijā /pers. N/ tēvs /pers. L/ pateica, ka viņam piezvanīja nepazīstama sieviete un izstāstīja, ka dēls /pers. N/ piekauts pie /pers. I., H/. Teica, ka dēlu nevar sazvanīt un viņa atrašanās vieta nav zināma.

/pers. BC/ lieciniekam stāstīja, ka: 02.05.2015. svinēja /pers. AH/ dzimšanas dienu; sarunu laikā /pers. N/teica, ka /pers. I/ ir viņam parādā; naktī /pers. N/un /pers. AH/ aizbrauca pie /pers. I/; atpakaļ /pers. N/neatbrauca; /pers. AH/ teica, ka brāļi /pers. G un H/ /pers. N/ piekāva.

Pēc/pers. L/lūguma, pamatojoties uz šo informāciju, /pers. DO/ sāka /pers. N/ meklēt. 4.maija vakarā viņš atbrauca pie /pers. I., H/ un runāja ar /pers. I/ un /pers. H/. Viņi pastāstīja, ka /pers. N/bija atbraucis. /pers. H/ un /pers. N/ starpā /pers. I/ dēļ izcēlās konflikts. /pers. H/ pāris reizes ar dūri iesita /pers. N/ pa seju un vienu reizi gulošam iespēra ar kāju. /pers. N/piecēlās, aprunājās ar /pers. I/ un aizbrauca projām. Izbraucot no pagalma, iebrauca grāvī. /pers. H/automašīnu palīdzēja izstumt ārā. Grāvī liecinieks redzēja stiklus. /pers. H/ paskaidroja, ka šajā vietā viņš /pers. N/ automašīnai sasita stiklu vadītāja pusē. Liecinieks/pers. I/ un /pers. H/ uzvedībā neko aizdomīgu nesaskatīja, viņu stāstījums izklausījās ticams.

09.05.2015., pārbaudot /pers. I., H/ mājas apkārtni, netālu no /pers. I., H/ mājām un netālu no viņu mājām garām vedošā vecā ceļa liecinieks atrada ar zariem nomaskēta svaiga ugunskura vietu. Noskaidroja, ka te bija dedzināta automašīna. Iesaistoties policijai, ugunskura apkārtnē atrada izmētātus sadegušu kaulu nelielus fragmentus. Apmēram 200 metrus no ugunskura vietas esošā dīķī atrada dedzinātus automašīnas motoru, valsts reģistrācijas numura zīmi un /pers. N/ piederošās mantas - cepuri, cimdu un mobilo telefonu (4.sējuma 192.lapa).

Liecinieks/pers. DD/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 06.08.2016. viņš vizinājās kopā ar /pers. AM/. Līdz tam nepazīstamā /pers. I/ lūdza vakarā atbraukt. /pers. AM/ un /pers. DD/ vakarā arī atbrauca uz šīs sievietes mājām Rogovkas tuvumā. /pers. I/ pastāstīja, ka viņas divi dēli apsūdzēti par /pers. N/ noslepkavošanu un atrodas cietumā. Stāstīja, ka dēli un /pers. N/alkohola lietošanas laikā sastrīdējās par parādu. Rezultātā dēli ar āmuru iesita cietušajam pa galvu un viņš nomira. Vēlāk dēli līķi sadalīja un kaulus izmētāja pa lauku. /pers. I/ lūdza 23.09.2016. tiesas sēdē sniegt nepatiesas liecības. Par to solīja samaksāt 5000 *euro*. Pie /pers. I/ viņi brauca 3 reizes. Otrajā un trešajā reizē /pers. DD/ sarunā nepiedalījās. Pēc otrās sarunas /pers. AM/ stāstīja, ka saskaņā ar /pers. I/ norādījumu tiesā viņiem vajadzēja liecināt, ka, atpūšoties pie ezera, ieraudzīja ugunsgrēku. Atnākot pie tā, redzēja, ka tiek dedzināta automašīna, kurai blakus stāvēja /pers. N/un /pers. J/. /pers. I/ teica, ka nodedzinās viena dēla māju, par to saņems apdrošināšanas naudu un samaksās par šo liecību došanu. Trešo sarunu ar /pers. I/ /pers. AM/ ierakstīja savā mobilajā telefonā, lai fiksētu viņas stāstu par slepkavības apstākļiem un solījumu samaksāt par nepatiesu liecību došanu (5.sējuma 44.-45.lapa).

Liecinieks/pers. AM/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka ar /pers. J/ iepazinās Daugavgrīvas cietumā 2015.gada maijā, ar /pers. I/ iepazīstināja abu paziņa /pers. DG/. 2016.gada vasarā /pers. DG/ pateica, ka vajag palīdzēt /pers. I/. /pers. AM/ un /pers. DD/ uz /pers. I/ mājām Rogovkas tuvumā brauca 3 reizes. Otrajā reizē /pers. I/ pastāstīja, ka par slepkavības izdarīšanu apcietināti viņas divi dēli, tāpēc vajadzīgi trīs cilvēki, kas tiesā dos nepatiesas liecības. Pēc /pers. I/ norādījuma viņiem vajadzēja liecināt, ka, 2015.gada maija sākumā, atpūšoties pie ezera, ieraudzīja dūmus un

ziņkārības pēc aizgāja paskatīties. Pie degošas automašīnas redzēja /pers. J/ un /pers. N/. Vēlāk /pers. N/kaut kur aizbēga. Pēc tādām liecībām visi domātu, ka /pers. N/ir dzīvs. Par šo liecību došanu /pers. I/ solīja samaksāt 5000 *euro*. Viņa uzreiz pateica, ka naudas nav. Solīto summu dabūs kā apdrošināšanas naudu pēc dēla /pers. G/ mājas nodedzināšanas. /pers. I/ parādīja vietu mežā, no kuras viņi varēja redzēt dūmus. Mājas nodedzināšanā par vainīgu /pers. I/ gribēja padarīt /pers. J/. /pers. I/ izplānoja, ka /pers. J/ viņas paziņa stipri piedzirdīs. /pers. AM/ /pers. J/ ar automašīnu jāatved un jāatstāj pie degošās mājas, kur viņu atradīs ugunsdzēsēji.

Trešo sarunu ar /pers. I/ /pers. AM/ ierakstīja savā mobilajā telefonā. Šajā sarunā piedalījās /pers. I/ jaunākais dēls /pers. BF/. Sarunas audioierakstu /pers. AM/ iesniedza policijā, lai nebūtu līdzvainīgs nozieguma izdarīšanā.

15.08.2916. /pers. I/ sava dēla /pers. G/ māju liecinieka /pers. AM/ klātbutnē patiešām arī nodedzināja. /pers. J/ arī bija stipri piedzirdīts.

No /pers. AM/ veiktā audioieraksta izriet:

/pers. I/ norāda, kas lieciniekiem tiesā jāliecina - degošo automašīnu Mercedes Benz viņi redzēja 05.05.2015. ap plkst. 17. Pie tās esošais /pers. N/bija ģērbies aizsargkrāsas biksēs un jakā, kājās gumijas zābaki, zem acs zilums. Viņš bija mazrunīgs un turējās malā. Tad paņēma motorzāģi, iegāja mežā un sāka graizīt kokus. Džinsu biksēs ģērbtais /pers. J/ augumā bija lielāks. /pers. J/ pastāstīja, ka automašīnu izdedzina, lai varētu nodot metāllūžņos. Tepat atradās zilas krāsas traktors ar piekabi, kurai bija koka borti. Zālē mētājās zils skābekļa balons. /pers. I/ saka, ka nezina, vai dedzināšanas laikā automašīna bija uz riteņiem vai jumta. Dzirdams, ka šīs ziņas apstiprina sarunā klātesošais /pers. BF/.

/pers. I/ saka, ka naudu samaksās, kad būs izdarīta otrā lieta. Uz /pers. AM/ jautājumu, kas jāizdara, /pers. I/ paskaidro, ka jānodedzina māja un jādabū apdrošināšanas atlīdzība. Naudu viņai ļoti vajag, jo jāpagarina kredīti. Pēc mājas nodedzināšanas apdrošinātāji naudu varētu atmaksāt pēc 2 nedēļām. Ar mājām /pers. I/ to nav darījusi, bet ar lopiem tādus trikus ir taisījusi. Pēc lopu krišanas apdrošināšanas nauda tiek izmaksāta 2 nedēļu laikā. /pers. I/ stāsta, ka māja jānodedzina tā, lai aizdomas par tās dedzināšanu kristu uz /pers. J/. Saka, ka /pers. J/ uz ugunsgrēka vietu jāatved /pers. AM/. Tam cilvēkam, kas /pers. J/ piedzirdīs vai iedos miega zāles, automašīnas nav. Dzirdams, ka /pers. AM/ izsaka apbrīnu par šo /pers. I/ izdomāto plānu. /pers. I/ stāsta, ka mājas nodegšanu par nelaimes gadījumu iztēlot nevar, jo pēc šķūņa nodegšanas elektriķi visu pārbaudīja. Tāpēc tagad mājas nodegšana jāsaista ar baisāku lietu.

/pers. I/ brīdina, ka jāsargās no /pers. DO/ ar iesauku /iesauka/. No šā cilvēka /pers. I/ baidās. 04.05.2015. /pers. DO/, meklējot /pers. N/, iebrauca viņas mājās. /pers. I/ un abi viņas dēli uzvedās mierīgi un vēsi. /pers. DO//pers. AH/ piespieda liecināt pret /pers. I/. Stāsta, ka /pers. J/ bija klāt slepkavībā, bet apmēram pēc divām nedēļām /pers. DO/ viņu no cietuma izdabūja ārā. /pers. I/ interesējas, cik maksā narkotikas. Skaidro, ja /pers. J/ pieķers tikai mājas nodedzināšanā, tad /pers. DO/ kārtējo reizi viņu izvilks ārā. Ja /pers. J/ un pie viņa atradīs narkotikas, no cietuma izvilkt nevarēs.

Atbildot uz /pers. AM/ jautājumu par /pers. N/ nogalināšanas vietu, /pers. I/ stāsta, ka/pers. G/un/pers. H/ar /pers. N/ bija sakāvušies jau iepriekš – aprīļa beigās. /pers. J/ liecina un puiši piekrīt, ka /pers. N/noasiņoja viņas mājas pagalmā. Kautiņa laikā /pers. N/draudēja /pers. G/ un /pers. H/ likvidēt. /pers. N/ bija pārāk daudz lūzumu – lauzta kāja, roka, ribas un nav zināms, vai viņš izdzīvotu, tāpēc neatliekamo medicīnisko palīdzību nesauca. Turklāt, ja /pers. N/paliktu dzīvs, patiešām /pers. G un H/sāktu sist nost. /pers. N/bija kluss, bet ietiepīgs. Faktiski /pers. N/noslīka, kad automašīnu ar bagāžniekā esošo cietušo iegrūda dīķī. Tad automašīnu izvilka ārā, jo dīķis izrādījās pārāk sekls./pers. G/vainu uzņēmās uz sevi, ka viņš nosita, lai/pers. H/tiek ārā, bet /pers. H/ārā nelaiž.

Atbildot uz /pers. AM/ jautājumu, vai viņa ieteica sadedzināt, /pers. I/ sarunā vairākas reizes atkārto teicienu – ja nav ķermeņa, nav arī lietas. Viņa skaidro, ka līdz galam viss netika izdarīts. Nedaudz kaulu palika, bet tie sadega tik stipri, ka DNS neatrada. Palikušos kaulus ar āmuru sasmalcināja un sabēra ūdens grāvī. Automašīnas Mercedes Benz bāka bija pilna ar dīzeļdegvielu – 120 litri. /pers. H/dega bagāžniekā, turpat pie degvielas bākas. /pers. I/ bija pateikusi visus kaulus sasmalcināt pulverī, bet viņi nedaudz paslinkoja un pelnus sabēra ūdenī traktora riteņu sliedē. Pavasarī viss kalta un kauli palika augšā. Viss sākās ar to, ka /pers. J/ parādīja šo vietu. /pers. I/ saka – kas atdots ugunij, nav pierādījums, jo tā iznīcina visu. /pers. I/ paskaidro, ja līķis kaut kur būtu apraksts, agri vai vēlu viņš tiktu atrasts.

/pers. I/ stāsta, ka /pers. N/pieprasīja, lai /pers. I/ ar viņu apprecas un pārraksta visu mantu. Pretējā gadījumā draudēja, ka samaksās 300 *euro /Nosaukums/*ciemā dzīvojošajam /pers. B/, kurš jau 2 reizes sēdēja cietumā par slepkavībām, un viņš likvidēs abus /pers. I/dēlus. /pers. I/ sapsihojās un izgrūda /pers. N/ no istabas.

/pers. I/ stāsta, ja viņu ieliek cietumā kaut uz mēnesi, bērni uzreiz tiks ievietoti bērnu namā. Tuvu radinieku viņai nav. Māja arī tiks izvalkāta. /pers. I/ stipri riskē, /pers. AM/ uzticēdama šo informāciju. Viņas liktenis tagad atkarīgs no /pers. AM/ liecībām un darbībām.

/pers. I/ norāda, ka ar liecinieku nepatiesajām liecībām vēlas pierādīt, ka /pers. N/tajā naktī pie viņas bija, bet tad kaut kur noslēpās. Nav ņemta vērā /pers. N/ viņai pirms divām nedēļām atsūtītā īsziņa, ka viņam ir 10000. Šīs naudas pietiek, lai noslēptos. /pers. I/ stāsta, ka ar /pers. N/ viņa 4 mēnešus dzīvoja kopā, no Līgo svētkiem līdz 23.oktobrim. Tad /pers. N/ beidzās darbs, sabojājās automašīna un viņš pārcēlās atpakaļ uz mājām.

/pers. AM/ noklausījās pirmās instances tiesas sēdē atskaņoto ierakstu, liecināja, ka tā ir viņa un /pers. I/ trešā saruna (4.sējuma 46.-47.lapa, CD aploksnē 34.lapā).

Apsūdzētā/pers. I/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka liecinieka /pers. AM/ un viņas sarunas audioieraksts nav izmantojams kā pierādījums, jo iegūts, pielietojot fizisku iespaidošanu. Pirms tam /pers. AM/ viņai iesita, ievadīja vēnā injekciju, iedeva lapu ar tekstu, kuru viņai vajadzēja nolasīt, pretējā gadījumā nedos pretindi un viņa nomirs (4.sējuma 44.lapa).

To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, Latgales apgabaltiesa izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 128.panta otro daļu.

Apsūdzēto versija, ka inkriminētā nodarījuma laikā tumsas pēc nekas nebija redzams, atspēkota ar šādiem pierādījumiem lietā.

Liecinieks /pers. AH/ liecināja, ka viņš redzēja, kā /pers. N/aizgāja uz /pers. I/ mājas pusi. Pēc brīža redzēja, kā pagalmā /pers. I/ iesita cietušajam pa seju pļauku, redzēja kā kautiņa laikā /pers. H/ sita zemē gulošo /pers. N/ ar dūri un pāris reizes iespēra ar kāju. Redzēja, kā /pers. G/un /pers. H/ izvilka /pers. N/ no automašīnas salona un abi sita. Brīdī, kad /pers. G/ liecinieku un /pers. AG/ veda prom, redzēja pie grāvī iebraukušās automašīnas bez dzīvības pazīmēm zemē gulošo /pers. N/, tāpēc piedāvāja izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību.

Apsūdzētais /pers. J/ liecināja, ka pirms otrās cietušā piekaušanas epizodes /pers. H/, ienācis istabā, pateica, ka redzēja, kā pa pļavu šurp nāk /pers. G/. Kad pēc /pers. G/ un /pers. I/ lūguma palīdzēt /pers. J/ izgāja laukā, viņš redzēja blakus ceļmalas grāvī iebraukušajai automašīnai /pers. N/ līķi, kuram no galvas kreisās un labās puses tecēja asinis.

Apsūdzētā/pers. I/ liecināja, ka drīz pēc dēla /pers. G/ atnākšanas viņa uzvilka halātu, izgāja laukā un redzēja, ka/pers. N/, sarāvies čokurā, gulēja grāvī un vaidēja. Tepat pie cietušā automašīnas stāvēja /pers. AH/, /pers. J/ un viņas dēli /pers. G/ un /pers. H/.

Apsūdzētais/pers. G/ liecināja, ka viņš pēc mātes /pers. I/ pa telefonu izteikta lūguma ieradās notikuma vietā, redzēja grāvī iebraukušo automašīnu. Redzēja, ka pie tās stūres sēdēja /pers. N/, bet viņam blakus atradās /pers. AH/.

Apsūdzētais/pers. H/ liecināja, ka pēc pagalmā izdarītajiem viņa sitieniem /pers. N/ bija pārsists deguns un zila acs. /pers. G/ ieradās, rokā nesot koka pagali. /pers. G/izvilka cietušo no automašīnas un ar šo pagali sita /pers. N/ pa rokām, kājām un vēderu, kamēr cietušais vairāk necēlās.

No iepriekš minētajām liecībām izriet, ka šīs personas redzēja ne tikai notikumu vispārīgi, bet uztvēra arī tā detaļas. Tas nozīmē, ka viņu aprakstīto detaļu uztveršanai gaismas bija pietiekoši.

Apsūdzēto/pers. I/, /pers. H/ un /pers. G/ versija, ka /pers. I/neuzkūdīja savus dēlus /pers. G/ un /pers. H/ personu grupā izdarīt cietušā /pers. N/ slepkavību un/pers. G/un /pers. H/ personu grupā /pers. N/ slepkavību neizdarīja, atspēkota ar šādiem pierādījumiem lietā.

/pers. I/ zināja, ka dēlam /pers. G/ pret /pers. N/ ir naidīgas attiecības. Pēc 2015.gada 1.vai 2.maija vakarā viņas mājā notikušā skandāla, kad /pers. G/ un /pers. BA/ saķīvējās ar /pers. N/, /pers. BA//pers. I/ stāstīja, ka cietušo piekāva, bet /pers. G/ pateica, lai /pers. N/te vairāk nerādās.

03.05.2015. naktī /pers. I/ zvanīja kaimiņos dzīvojošajam dēlam /pers. G/ un lūdza atnākt, lai izskaidrotos ar /pers. N/ par naudas parādu gan pirms cietušā iebraukšanas grāvī, gan arī tad, kad viņai nekādas nepatikšanas nedraudēja, jo/pers. N/, mūkot prom no /pers. I., H/ mājas, ar automašīnu bija iebraucis un iebuksējis ceļmalas grāvī. Ziņas par /pers. I/ dēlam /pers. G/ notikumu laikā izdarītajiem telefona zvaniem apstiprina apsūdzētais /pers. J/, liecinieks /pers. AG/ un mobilo sakaru komersanta izziņa, ka 03.05.2015. naktī /pers. I/ no telefona Nr. /numurs 1/ /pers. G/ uz telefonu Nr. /numurs 2/ zvanīja: plkst.03.11.25 - saruna ilga 71 sekundi; plkst.03.17.35 – saruna ilga 205 sekundes, plkst. 03.27.17 – saruna ilga 15 sekundes (4.sējuma 52.-54.lapa).

Apsūdzētais/pers. H/ liecināja, ka pēc /pers. N/ iebraukšanas ceļmalas grāvī, māte /pers. I/ zvanīja /pers. G/ un lūdza atnākt. /pers. H/redzēja, kā ar koka mietu atnāca brālis /pers. G/, redzēja, kā /pers. G/ ar spēku izvilka /pers. N/ no automašīnas, un redzēja, kā /pers. G/ar koka mietu sita cietušajam pa kājām, rokām un ribām līdz viņš palika guļam. /pers. H/ paņēma pie mājas stūra esošo lielu āmuru "kuvaldu" un ar to vairākas reizes sita pa automašīnas motora pārsegu, vējstiklu, atpakaļskata spoguli un vadītāja durvju loga stiklu.

Apsūdzētais/pers. G/ liecināja, ka pēc mātes /pers. I/pa telefonu izteikta lūguma tūlīt ierasties, lai izskaidrotos ar /pers. N/, paņēma paštaisītu koka mietu un ieradās mātes mājās. Viņš izrāva /pers. N/ no ceļmalas grāvī iebraukušās automašīnas un sāka ar atnesto koka mietu sist. Vairākas reizes trāpīja pa kāju, roku, ribām, vienu reizi pa galvu un cietušais zaudēja samaņu. Sita, kamēr /pers. N/pārstāja kustēties. Laikā, kad /pers. G/ sita cietušo, brālis /pers. H/ar āmuru sita /pers. N/ automašīnu.

Vērtējot atreferētās apsūdzēto un lecinieku liecības kopumā un savstarpējā sakarībā atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128.panta otrās daļas nosacījumiem, apelācijas instances tiesa atzīst:

no apsūdzēto/pers. G/un /pers. H/ liecībām izriet, ka /pers. N/ piekaušanas laikā viņi atradās blakus viens otram un redzēja, ko katrs dara;

liecinieka /pers. AH/ liecības, ka /pers. N/ no automašīnas izvilka un /pers. I/ klātbūtnē reizē sita /pers. G/ un /pers. H/, bet /pers. I/ dēliem teica: " Ja sit, tad lai sit līdz galam", ko viņi arī darīja, apelācijas instances tiesa tāpat kā pirmās instances tiesa atzīst par ticamām. Tūlīt pēc cietušā piekaušanas /pers. AH/, iegājis istabā, jautāja, kāpēc /pers. G., H/ cietušo sita. Kad /pers. G/ /pers. AH/ un /pers. AG/ ar automašīnu veda mājās, /pers. AH/ stāstīja /pers. AG/, kā /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ sita /pers. N/ automašīnu un ka /pers. H/ cietušo sita ar lielu āmuru (kuvaldu), bet /pers. G/ cietušo sita ar koka nūju. Par cietušā nonāvēšanas apstākļiem /pers. AH/ to pašu stāstīja arī mājās esošajiem paziņām, piebilzdams, ka cietušā piekaušanas laikā /pers. I/ dēliem teica: " Ja sit, tad lai sit līdz galam". Vēlāk /pers. CK/ un /pers. CF/ /pers. AH/ arī stāstīja, ka /pers. N/ sita /pers. G/ un /pers. H/, bet /pers. I/ tajā laikā kliedza: "Ja sitat, tad nositat līdz galam". Tieši šādu liecību patiesumu pirmās instances tiesas sēdē apstiprināja liecinieks /pers. AH/. Šīs /pers. AH/ liecības apstiprina citi liecinieki un apsūdzētais /pers. J/:

liecinieks /pers. AG/ liecināja, ka redzēja, kā /pers. G/, turot rokā paštaisītu koka beisbola nūju, iegāja istabā. Pēc /pers. I/ norādījuma /pers. G/ ar beisbola nūju, /pers. H/ un /pers. I/ visi reizē izgāja laukā. Tūlīt pēc tam /pers. AG/ dzirdēja sitienus pa automašīnas virsbūvi un /pers. N/ kliedzienus, lai nesit. Apmēram pēc 10-15 minūtēm cietušā balss apklusa. /pers. G/, /pers. H/un /pers. I/ iegāja istabā. Tūlīt pēc tam istabā iegāja /pers. AH/ un prasīja, kāpēc /pers. G., H/ sita /pers. N/. Kad /pers. G/ar automašīnu /pers. AH/ un /pers. AG/ veda mājās, /pers. AH/ stāstīja, ka /pers. I/ ar lielu āmuru (kuvaldu) cietušā automašīnai izsita logu, /pers. H/ ar kuvaldu sasita automašīnas radiatoru, bet /pers. G/ ar koka mietu sita pa automašīnas logiem. /pers. AH/ stāstīja, ka /pers. N//pers. H/ sita ar kuvaldu, bet /pers. G/ sita ar koka mietu. Atbraucis mājās, /pers. AH/ te esošajiem cilvēkiem stāstīja, ka /pers. G/ un /pers. H/ sita /pers. N/, bet /pers. I/ viņiem teica: "Ja sitat, tad sitat līdz galam";

liecinieks /pers. CI/ liecināja, ka 03.05.2015. no rīta /pers. AH/ un /pers. AG/ stāstīja, ka /pers. I/ ar kuvaldu sita /pers. N/ automašīnas stiklus, bet /pers. H/ un /pers. G/ ar rokām un kājām sita /pers. N/;

liecinieks /pers. CJ/ liecināja, ka 03.05.2015. rītā /pers. AH/ stāstīja, ka /pers. I/ ar kuvaldu izsita automašīnas stiklu. Pēc tam /pers. H/ un /pers. G/ sita /pers. N/, tajā skaitā ar kuvaldu pa galvu;

liecinieks /pers. BC/ liecināja, ka 03.05.2015. rītā /pers. AG/ stāstīja, ka naktī /pers. N/ pēc /pers. I/ norādījuma /pers. G/ stipri piekāva. /pers. N/bezsamaņā palika gulēt ceļmalā. /pers. I/ ar lielu āmuru 3 reizes sita pa /pers. N/ automašīnas stiklu. /pers. AH/ klaigāja, lai /pers. AG/ klusē un neko nestāsta. /pers. AH/ teica, ka /pers. I/ mājas pagalmā /pers. N/ automašīnā viņš pamodās, jo /pers. I/ ar lielu āmuru sita pa automašīnas stikliem. Izkāpis no automašīnas, /pers. AH/ redzēja /pers. N/ guļošu grāvī bez dzīvības pazīmēm;

liecinieks /pers. BD/ liecināja, ka 03.05.2015. rītā /pers. AH/ pastāstīja, ka naktī izcēlušās konflikta laikā /pers. I/ ar dēli vai lielu āmuru sasita /pers. N/ automašīnai stiklus;

apsūdzētais /pers. J/ liecināja, ka pēc /pers. G/ atnākšanas /pers. G/un /pers. H/, bet pēc viņiem arī /pers. I/ izgāja ārā. Pēc brīža /pers. J/ dzirdēja divus metāliskus sitienus. Tie varēja būt sitieni pa automašīnu. Visi /pers. G., H., I/ ārā bija ne mazāk par 5 minūtēm. Tad visi /pers. G., H., I/ sanāca istabā - sākumā/pers. I/, tad/pers. H/un pēdējais/pers. G/;

lieciniece /pers. CK/ liecināja, ka 2015.gada maijā telefonsarunā /pers. AH/ viņai pastāstīja, ka /pers. N/ piekaušanas laikā atradās cietušā automašīnā. /pers. N/ sita /pers. H/un /pers. G/, bet /pers. I/ kliedza, lai /pers. N/ nosit;

lieciniece /pers. CF/ liecināja, ka /pers. AH/ viņai pastāstīja, ka notikumu naktī viņš gulēja /pers. N/ automašīnā. Pamodās no trokšņa /pers. I., H/ mājas pagalmā. Redzēja, ka brāļi /pers. G., H/ kāvās ar /pers. N/. Kad /pers. G., H/ sita /pers. N/, /pers. I/ kliedza: "Ja sitat, tad nositat līdz galam";

lieciniecei /pers. CS//pers. I/izstāstīja, ka viņa uzsāka skandālu ar /pers. N/ un tajā iesaistīja dēlu /pers. H/. /pers. I/ cietušā automašīnai izsita stiklus, bet dēls /pers. H/ /pers. N/ piekāva tik stipri, ka /pers. G., H., I/ nevarēja pieļaut, ka viņš brauc mājās ne dzīvs, ne miris. /pers. I/ nekas cits neatlika kā aicināt /pers. G/, lai cietušo nogalina. /pers. G/ iegāja azartā un /pers. N/ stipri sita;

lieciniekam /pers. DD//pers. I/ vēl pēc gada stāstīja, ka strīda laikā viņas dēli ar āmuru iesita cietušajam pa galvu un viņš nomira;

lieciniekam /pers. AM/ /pers. I/ teica, ka par slepkavības izdarīšanu apcietināti viņas divi dēli. /pers. G/ vainu uzņēmās uz sevi, ka viņš nosita, lai /pers. H/ no cietuma tiek ārā, bet /pers. H/ ārā nelaiž.

Aizstāvības versiju, ka ticamas ir sākotnējās /pers. G/ un /pers. H/ liecības, ka pēc /pers. G/ atnākšanas cietušā piekaušanā /pers. H/nepiedalījās, apelācijas instances tiesa atzīst par neticamu. Šī versija ir pretrunā ar /pers. AH/ par ticamām atzītajām liecībām un /pers. I/ stāstīto lieciniekam /pers. AM/, ka/pers. G/vainu uzņēmās uz sevi, ka viņš nosita, lai/pers. H/tiek ārā.

Aizstāvības versiju, ka 03.05.2015. naktī /pers. I/ un /pers. H/ aizstāvējās no /pers. N/ prettiesiskas iekļūšanas mājā un mēģinājuma /pers. I/

izvarot, apelācijas instances tiesa atzīst par neticamu.

/pers. I/ liecina, ka ar /pers. N/ pazīstama kopš 18.12.2013. Kādu laiku viņi dzīvoja kopā. Attiecības uzturēja līdz pat /pers. N/ nāves dienai. Gadījās, ka cietušais /pers. I/ mājā ieradās arī nakts vidū. Ja viņš bija skaidrā prātā, attiecības bija normālas, bet ja bija dzērumā, viņi konfliktēja un /pers. I/ dzina /pers. N/ no savām mājām prom.

Par 03.05.2015. nakts notikumiem /pers. I/ lieciniecei /pers. CS/ stāstīja, ka tieši viņa uzsāka skandālu ar /pers. N/ un tajā iesaistīja dēlu /pers. H/.

Apsūdzētais /pers. J/ un liecinieks /pers. AG/ nekad neliecināja, ka redzēja kā /pers. N/mēģina izvarot /pers. I/. Par tādu /pers. N/ nodomu /pers. I/ viņiem tikai stāstīja.

Šādos apstākļos nav pamata atzīt, ka/pers. N/apsūdzētās mājā iekļuva prettiesiski un mēģināja viņu izvarot. Līdz ar to /pers. I/ un /pers. H/ neatradās nepieciešamās aizstāvēšanās stāvoklī.

Pierādījumi lietā apstiprina, ka /pers. N/ nāve iestājās notikuma vietā un atrodas tiešā cēloniskā sakarā ar /pers. I/ izdarīto uzkūdīšanu un/pers. G/un /pers. H/ personu grupā cietušajam nodarītajiem miesas bojājumiem.

No notikuma vietas 2015.gada 9.un 10.maija un 4.jūnija apskates protokoliem, tiem pievienotajām shēmām un fototabulām izriet, ka Rēzeknes novada /Nosaukums/ apskatīta ugunskura vieta, kura apkārtnē izņemti apdegušiem kauliem līdzīgi fragmenti, apdegusi metāla poga, izsmēķis, apdeguši automašīnas fragmenti, mobilais telefons "Samsung" un citi priekšmeti. Netālu esošajā dīķī, izsūknējot ūdeni, atrasts automašīnas dzinējs ar ātrumkārbu, automašīnas reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, cimds, vasaras cepure, pagrieziena rādītāja lukturis (1.sējuma 24.-63., 65.-126., 2.sējuma 96.-107.lapa).

07.07.2015. ekspertu atzinumā par komisijas bioloģiskās ekspertīzes veikšanu Nr.1508189 secināts, ka uz notikuma vietas apskates laikā izņemtā izsmēķa konstatēts /pers. G/ bioloģiskais materiāls (2.sējuma 136.lapa).

21.10.2015. ekspertu atzinumos Nr. 1509484, Nr. 1509483 par komisijas bioloģisko ekspertīžu veikšanu secināts, ka notikuma vietas apskates laikā izņemtie kaulu fragmenti dziļas termiskas degradācijas dēļ nav derīgi personu identifikācijai (3.sējuma 102., 103.lapa).

No 02.11.2015. tiesu medicīnas eksperta atzinuma Nr.29-R izriet – "ņemot vērā, ka ekspertīzei iesniegtie kaulu fragmenti izteikti pārogļoti un nav saglabājuši savu sākotnējo formu, atbildēt uz jautājumu: "Vai kaulu fragmenti pieder cilvēkam" kategoriski nav iespējams, bet tas nav izslēgts (3.sējuma 104.-105.lapa).

Pirmās instances tiesas sēdē kā lieciniece nopratināta izņemto kaulu fragmentu komisijas bioloģiskās ekspertīzes veikusī eksperte /pers. DR/. Ekspertīžu atzinumos norādītos secinājumus viņa apstiprināja (5.sējuma 42.lapa).

Pirmās instances tiesas sēdē kā liecinieks nopratināts tiesu medicīnas ekspertīzi veikušais /pers. DS/. Viņš arī apstiprināja eksperta atzinumā norādītos secinājumus. Liecināja, ka ekspertīzei bija iesniegti tieši kaulu fragmenti. To var noteikt pēc materiāla struktūras, jo tiem bija poraina uzbūve un viegli salūza lielāka spiediena rezultātā. Iesniegto kaulu fragmentu stāvoklis liecina par to, ka ķermenis iznīcināts uguns iedarbībā (5.sējuma 42.lapa).

Pirmās instances tiesa pareizi atsaucās uz Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 20.08.2015. lēmumā lietā Nr. SKK-279/2015 paustajām atziņām, kurām piekrīt arī apelācijas instances tiesa. No šīm atziņām izriet, ka „saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 195.panta 1.punktu ekspertīze ir obligāta, lai noteiktu nāves cēloni vai miesas bojājumu smagumu un raksturu. Tajā pašā laikā jāņem vērā, ka ekspertīze ir viens no pierādījumiem, kurš jāvērtē atbilstoši Kriminālprocesa likuma 128., 129. un 130.pantā noteiktajiem kritērijiem, tostarp Kriminālprocesa likuma 128.panta trešajā daļā noteiktajam, ka nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem.

Kriminālprocesa likuma 124.panta piektajā daļā noteikts, ka pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību. Tādēļ, lai izdarītu atzinumu par pierādījumu trūkumu apsūdzībā norādīta pierādīšanas priekšmetā ietilpstoša apstākļa konstatēšanai, nepieciešams izvērtēt kriminālprocesā iegūtos pierādījumus atbilstoši Kriminālprocesa likuma 127.-130.pantā noteiktajam.

Fakts, ka izpētes materiāla neesamības vai nepietiekamības dēļ nav iespējams izdarīt ekspertīzi personas nāves cēloņa noteikšanai, neatbrīvo tiesu no pienākuma pārbaudīt un izvērtēt kriminālprocesā iegūtos pierādījumus, lai konstatētu, vai apsūdzētās personas ir izdarījušas apsūdzībā norādītās faktiskās darbības un vai pastāv saprātīgas šaubas, ka citas personas nāve iestājusies par pierādītām atzīto faktisko darbību rezultātā".

Cietušais/pers. L/ liecināja, ka viņa dēlam /pers. N/ bija laba veselība. Slimnīcā ārstējies viņš nebija, medicīnas iestādēs uzskaitēs neatradās, viņš bija fiziski spēcīgs.

No lietai pievienotā ambulatorā pacienta /pers. N/, dzimuša /datums/medicīniskās kartes izraksta izriet, ka ģimenes ārsta praksē viņš reģistrēts 2004.gadā un ir vesels (4.sējuma 240.lapa).

/pers. H/ liecināja, ka līdz /pers. G/ atnākšanai viņš vairākas reizes ar dūri un galvu iesita /pers. N/ pa seju, nodarot viņam uz galvas miesas bojājumus. No /pers. H/sitieniem /pers. N/ bija pārsists deguns un zila acs. Atnākušais /pers. G/ izvilka /pers. N/ no automašīnas un ar līdzi paņemto koka mietu cietušajam sita pa kājām, rokām un vēderu tik ilgi, kamēr viņš palika grāvī guļam. Cietušais neelpoja un no viņa galvas tecēja asinis.

/pers. G/ liecināja, ka viņš izrāva /pers. N/ no automašīnas un sāka ar līdzi paņemto koka mietu sist. Vairākas reizes trāpīja pa kāju, roku, ribām, pleciem un vienu reizi pa galvu. Konkrēti cik reizes un pa kurieni iesita, neatceras. No šiem sitieniem /pers. N/zaudēja samaņu, jo saļima un nekustējās.

/pers. G/un /pers. H/ liecināja, ka piekaušanas vietā iestājās /pers. N/ nāve. Šajā vietā viņi ar /pers. J/ palīdzību /pers. N/ līķi iecēla cietušā automašīnas bagāžniekā. Šo automašīnu ar līķi aizvilka ar traktoru pie dīķa un mēģināja noslīcināt, bet tad sadedzināja.

/pers. I/ liecināja, ka pēc viņas aicinājuma ieradās dēls /pers. G/ un /pers. N/ piekāva. Kad /pers. I/ izgāja ārā, redzēja, ka /pers. N/, sarāvies čokurā, gulēja grāvī un vaidēja.

Apsūdzētais /pers. J/ liecināja, ka pēc piekaušanas /pers. N/bez dzīvības pazīmēm gulēja grāvī. No viņa galvas kreisās un labās puses tecēja asinis.

Liecinieks /pers. AH/ liecināja, ka pēc tam, kad /pers. G/un /pers. H/ bija piekāvuši /pers. N/, viņš palika nekustīgs guļam ceļmalas grāvī.

Pamatojoties uz šīm ziņām, apelācijas instances tiesa piekrīt pirmās instances tiesas atzinumam, ka /pers. N/ nāve iestājās no /pers. G/ un /pers. H/, darbojoties personu grupā, cietušajam nodarītiem smagiem dzīvībai bīstamiem miesas bojājumiem - galvas traumas./pers. I/,/pers. G/u n /pers. H/ kopīgais un mērķtiecīgais nodarījums atrodas tiešā cēloniskā sakarā ar cietušā nāves iestāšanos.

/pers. G/un /pers. H/ apzinājās, ka cietušā piekaušanā /pers. G/ izmantotais koka miets un/pers. H/izmantotais āmurs (kuvalda) ir rīki, ar kuriem var tikt izraisīta cilvēka nāve. /pers. G/un /pers. H/ apzinājās, ka galva ir cilvēka dzīvībai svarīgs orgāns.

2009.-2010.gadā LR Augstākās tiesas veiktā tiesu prakses apkopojuma "Tiesu prakse krimināllietās par slepkavībām (Krimināllikuma 116.-118.pants)" kopsavilkuma 19.punktā norādīts, ka ar slepkavību, kas izdarīta personu grupā, par ko atbildība paredzēta KL 117.panta 10.punktā, jāsaprot divu vai vairāku personu kopīga rīcība ar vienotu nodomu, kas bijis vērsts uz cietušā nonāvēšanu. Par nozieguma līdzizdarītājiem atzīstamas personas, kuras tieši piedalās dzīvības atņemšanas procesā, pilnīgi vai daļēji izpildot slepkavības objektīvo pusi, un apsūdzēto kopīgās darbības atrodas cēloniskā sakarā ar cietušā nāves iestāšanos. Iepriekšēja vienošanās šajā gadījumā nav obligāta. Lai atzītu, ka divas vai vairākas personas ir vainīgas slepkavības izdarīšanā, nav katrā ziņā jākonstatē, ka katra no šīm personām nodarījusi cietušajam tādus miesas bojājumus, kas tieši izraisījuši cietušā

nāvi, bet gan jākonstatē, ka visas šīs personas piedalījušās dzīvības atņemšanas procesā, ar to saprotot šo personu vienotu nodomu saskaņotu darbību veidā, kuras vērstas uz dzīvības atņemšanu. Tas apstāklis, ka kāda no grupā ietilpstošajām personām izdarījusi mazāk sitienu vai dūrienu nekā līdzizdarītāji, nemaina tās darbības juridisko kvalifikāciju. (Pieejams: www.at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka ar iepriekš minētajiem pierādījumiem pierādīts, ka/pers. G/un /pers. H/ rīkojās kopīgi un saskaņoti, tas ir personu grupā abi piedalījās cietušā /pers. N/ dzīvības atņemšanas procesā. Viņu pielietotie nonāvēšanas rīki – koka mieta un liels āmurs, sišana pa dzīvībai svarīgu orgānu - galvu un turpmākā rīcība - neatliekamās medicīniskās palīdzības neaicināšana, liecina par nodomu cietušo nonāvēt. Viņu kopīgu darbību rezultātā cietušā /pers. N/ nāve arī iestājās.

Atšķirībā no aizstāvības apelācijas instances tiesai nav saprātīgu šaubu, ka /pers. G/ un /pers. H/, darbojoties personu grupā, /pers. N/ nodarītie smagie, dzīvībai bīstamie miesas bojājumi atrodas tiešā cēloniskā sakarā ar cietušā nāvi. Tāpat apelācijas instances tiesa nepiekrīt aizstāvības viedoklim, ka ar koka mietu un lielu āmuru sišana pa dzīvībai svarīgu orgānu - galvu un tik ilgi, kamēr cietušais vairs nekustas un turpmākā rīcība - neatliekamās medicīniskās palīdzības neaicināšana, liecina par vardarbīgo personu nodomu cietušo piekaut.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. I/ nodoms uzkūdīt dēlus /pers. H/ un /pers. G/ personu grupā izdarīt /pers. N/ slepkavību radās brīdī, kad viņa 03.05.2015. naktī otru reizi zvanīja kaimiņos dzīvojošajam/pers. G/, viņam stāstīja par /pers. N/ iekļūšanu guļamistabā un izvarošanas mēģinājumu un lūdza tūlīt atnākt un izskaidroties ar /pers. N/.

/pers. I/ zināja, ka dēlam /pers. G/ pret /pers. N/ ir naidīgas attiecības, viņi jau bija konfliktējuši un kāvušies. Otrā zvana izdarīšanas brīdī /pers. I/ zināja, ka pēc /pers. H/ piekaušanas /pers. N/, mūkot prom no /pers. H., I/ mājas, ar automašīnas aizmugurējo daļu bija iebraucis un iebuksējis ceļmalas grāvī pie viņas mājas.

Pēc mātes zvana /pers. G/ saprata, ka viņa vēlas, lai viņš cietušo piekauj, tāpēc savās mājās paņēma un notikuma vietā ieradās ar beisbola nūjai līdzīgu paštaisītu koka nūju.

/pers. H/ nepiekrita /pers. J/ priekšlikumam iedarbināt traktoru un izvilkt grāvī iestigušo /pers. N/ automašīnu, kamēr nav atnācis/pers. G/.

/pers. I/ un /pers. H/ redzēja, ka /pers. G/ no savām mājām atnesa paštaisītu koka nūju. Pēc /pers. I/ aicinājuma /pers. G/ ar šo koka nūju,/pers. H/un /pers. I/ devās pie grāvī iestigušās /pers. N/ automašīnas. Apsūdzētās/pers. I/ klātbūtnē/pers. G/un /pers. H/, pielietojot fizisku spēku, divatā izvilka no automašīnas pretojošos /pers. N/ un abi kopā sāka sist. /pers. H/ cietušajam sita ar dūrēm pa seju un vismaz vienu reizi ar āmuru pa galvu. /pers. G/ cietušajam ar koka mietu sita pa kājām, krūtīm, rokām, pleciem un 2 reizes pa galvu. /pers. I/, to visu redzot, cietušā nonāvēšanas nolūkā dēliem teica: "Ja sitiet, tad sitiet līdz galam"./pers. G/un /pers. H/ cietušo arī sita līdz viņš vairāk nekustējās.

Lieciniecei/pers. CS/ /pers. I/izstāstīja, ka viņas dēls /pers. H/ /pers. N/ piekāva tik stipri, ka /pers. G., H., I/nevarēja pieļaut, ka viņš brauc mājās ne dzīvs, ne miris. /pers. I/ nekas cits neatlika kā aicināt /pers. G/, lai cietušo nogalina.

Lieciniekam /pers. AM/ /pers. I/ stāstīja, ka /pers. N/ bija pārāk daudz lūzumu – lauzta kāja, roka, ribas un nav zināms, vai viņš izdzīvotu, tāpēc neatliekamo medicīnisko palīdzību nesauca.

Pēc miesas bojājumu nodarīšanas /pers. I/,/pers. G/un /pers. H/ redzēja, ka /pers. N/guļ piekaušanas vietā. Liecinieka /pers. AH/ ierosinājuma izsaukt neatliekamo medicīnisko palīdzību ignorēšana arī liecina par visu apsūdzēto vēlēšanos, lai iestājas cietušā nāve.

2009.-2010.gadā LR Augstākās tiesas veiktā tiesu prakses apkopojuma "Tiesu prakse krimināllietās par slepkavībām (Krimināllikuma 116.-118.pants)" kopsavilkuma 20.punktā norādīts, ka par līdzdalību uzskatāma apzināta darbība vai bezdarbība, ar kuru persona (līdzdalībnieks) kopīgi ar citu personu (izdarītāju) piedalījusies slepkavības izdarīšanā, bet pati nav bijusi tās tieša izdarītāja. (Pieejams: *www.at.gov.lv/lv/judikatura/tiesu-prakses-apkopojumi/kriminaltiesibas*).

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pierādījumi lietā atbilst juridiskajā literatūrā paustajam viedoklim, ka Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā paredzētā uzkūdītāja loma izpaužas tādējādi, ka viņš noziedzīgā nodarījuma realizēšanai izvēlas citu personu un ar tās palīdzību tiek izdarīts noziedzīgs nodarījums. Uzkūdīšanas rezultātā citai personai rodas vēlēšanās izdarīt noziedzīgu nodarījumu (*Sk. Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. pirmā daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2015, 107.lpp.*);

Pierādījumi lietā atbilst arī Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta 16.11.2006. lēmumā lietā Nr.SKK-680/2006 paustajai atziņai, ka uzkūdītāja kā noziedzīga nodarījuma līdzdalībnieka nodoms ir vērsts uz noziedzīga rezultāta sasniegšanu ar citas personas palīdzību, savukārt noziedzīga nodarījuma izdarītāja nodoms ir vērsts tieši uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu. Līdz ar to nodomam izdarīt noziedzīgu nodarījumu jābūt gan uzkūdītājam, gan izdarītājam.

Vērtējot iepriekš norādītās ziņas par faktiem, apelācijas instances tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. I/ apzinājās, ka viņas stāsts pa telefonu un lūgums tūlīt ierasties un izskaidroties ar /pers. N/, zinot par viņu naidīgajām attiecībām un iepriekš notikušajiem konfliktiem, /pers. G/ izraisīs vēlēšanos cietušo nonāvēt. /pers. I/ apzinājās, ka cietušā piekaušanā /pers. G/ izmantotais koka mietu un /pers. H/ izmantotais āmurs (kuvalda) ir rīki, ar kuriem var tikt izraisīta cilvēka nāve. /pers. I/ arī apzinājās, ka galva ir cilvēka dzīvībai svarīgs orgāns. /pers. N/ piekaušanas laikā /pers. I/ teiktais /pers. G/ un /pers. H/: "Ja sitiet, tad sitiet līdz galam" un turpmākā rīcība – neatliekamās medicīniskās palīdzības nesaukšana liecina par nodomu cietušo nonāvēt.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. I/, /pers. G/ un /pers. H/ viņiem inkriminēto noziegumu sakarā ar cietušā /pers. N/ slepkavību izdarīja ar tiešu nodomu. Viņi apzinājās savu darbību kaitīgumu, paredzēja cietušā nāves iestāšanos, vēlējās /pers. N/ nāvi, cietušā nāve arī iestājās.

Apelācijas instances tiesa piekrīt pirmās instances tiesas atzinumam, ka liecinieks /pers. AH/ un apsūdzētais /pers. J/ sākumā atšķirīgas liecības deva, baidoties no apsūdzēto /pers. G., H., I/ atriebības./pers. H/un /pers. G/, bet sevišķi /pers. I/, /pers. G., H., I/ aktīvu pretestību lietas faktisko apstākļu noskaidrošanā izrādīja ne tikai pirmstiesas izmeklēšanas laikā, bet arī lietas iztiesāšanas laikā pirmās instances tiesā.

No liecinieka /pers. AH/ liecībām izriet, ka pēc automašīnas durvju stikla sasišanas /pers. H/ jautāja – varbūt viņam arī vajag. /pers. AH/ nobijās, nesaprata, kas notiek, bet atbildēja, ka viņu nav par ko sist, jo neko sliktu nav izdarījis. Pēc /pers. N/ nonāvēšanas /pers. I/ ar saviem dēliem piedraudēja noslepkavot /pers. AH/ tāpat kā /pers. N/. /pers. AH/ šos draudus uztvēra kā reālus un baidījās par savu veselību un dzīvību. Šā iemesla dēļ sākumā liecinieks sāka pastiprināti lietot alkoholu un baidījās visu stāstīt.

No apsūdzētā /pers. J/ liecībām izriet, ka pēc /pers. G/ un /pers. I/ norādījuma viņš piedalījās /pers. N/ līķa iecelšanā automašīnas bagāžniekā, mēģinājumā automašīnu ar līķi noslīcināt dīķī, pēc tam mežā noslēpa, apliekot ar zariem. /pers. G/uzvedās agresīvi, rokās viņam bija koka miets, tāpēc /pers. J/ baidījās izrādīt pretošanos un palīdzēja cietušā līķi iecelt automašīnas bagāžniekā. Ejot uz mājām, /pers. G/ viņam teica, ja būtu atteicies palīdzēt slēpt /pers. N/ līķi un automašīnu, vai mēģinātu bēgt, tad dabūtu ar mietu pa galvu un atrastos automašīnas bagāžniekā kopā ar /pers. N/. /pers. J/ policijai par notikušo nepaziņoja, jo baidījās, ka tādā gadījumā /pers. G/ viņu nositīs.

Pēc slepkavības, dienā/pers. I/un /pers. G/ runāja, ko darīt ar /pers. AH/, jo viņš var izstāstīt par redzēto. /pers. I/ ieteica /pers. AH/ piezvanīt un neuzkrītoši noskaidrot, vai viņš ko atceras. /pers. G/ atbildēja, ka dabūs arī /pers. AH/, ja kaut ko stāstīs, bet diez vai ko atceras, jo bija piedzēries.

04.05.2015. /pers. J/ klātbūtnē /pers. I/ kaut kam piezvanīja un teica, ka viņai vajag puišus, kuriem jāpieskata viens vīrietis, lai nebūtu nepatikšanu.

/pers. J/ saprata, ka viņš ir tas pieskatāmais. Tad /pers. I/ teica /pers. J/, ja viņš kaut kur ies un teiks par /pers. N/ slepkavību, atbrauks četri puiši no Kārsavas un viņu piekaus. Piebilda, lai /pers. J/ sēž tepat un klusē.

01.07.2015., kad /pers. J/ dzīvoja pie māsas /adrese G/, vakarā ap plkst. 21 klāt pienāca divi nepazīstami vīrieši. Latgaliešu valodā viņi paskaidroja, ka ieradās /pers. I/ uzdevumā sakarā ar slepkavību. Svešie teica, lai neko vairāk par slepkavību nestāsta, tāpat par daudz ir pateicis. Paziņoja, ka pretējā gadījumā /pers. J/ un viņa ģimenei būs nepatikšanas. Svešie vairākkārt noprasīja, vai /pers. J/ to ir sapratis. Par apmeklējumu svešie aizliedza ziņot arī policijai. Svešo vīriešu apmeklējumu un pateikto /pers. J/ uztvēra kā reālus draudus sev un ģimenei.

No liecinieka /pers. AG/ liecībām izriet, ka drīz pēc /pers. N/ nonāvēšanas istabā iegāja /pers. AH/ un prasīja, kāpēc /pers. G., H/ sita /pers. N/. /pers. G/ atbildēja, ka varbūt /pers. AH/ arī vajag kā /pers. N/.

Lieciniece/pers. CS/ liecināja, ka apmēram 12.05.2015./pers. I/Rēzeknes policijas nodaļas koridorā viņai izstāstīja par /pers. N/ nonāvēšanas apstākļiem. Pēc dažām dienām /pers. I/ ieradās liecinieces mājās, teica aizmirst viņas stāstīto un izteica draudus attiecībā uz liecinieces mājlopiem, māju un mazbērniem. Apmēram 28.jūnijā /pers. I/ atkal ieradās liecinieces mājās, atkārtoti lika aizmirst viņas stāstīto un atkārtoja iepriekšējos draudus.

01.07.2015. /pers. I/ prasīja, vai viņa ir turējusi savu muti, vai ir kādam izstāstījusi. /pers. CS/ /pers. I/ draudus uztvēra kā reālus un no viņas stipri baidījās.

Liecinieki /pers. DD/ un /pers. AM/ liecināja, ka gadu pēc slepkavības – 2016.gada augustā /pers. I/ centās viņus pierunāt 23.09.2016. tiesas sēdē sniegt nepatiesas liecības, ka 03.05.2015. viņi redzēja kā /pers. N/ un /pers. J/ dedzina automašīnu Mercedes Benz un ar to pierādītu, ka cietušais ir dzīvs. Par to viltus lieciniekiem /pers. I/ solīja samaksāt 5000 *euro*. Mēģinot dabūt šim nolūkam naudu, viņa nodedzināja /pers. G/ māju.

No šīm ziņām par faktiem izriet, ka /pers. G., H., I/ veica reālas darbības nolūkā ietekmēt lietā liecinošās personas /pers. AH/, /pers. J/ un /pers. CS/. Aizstāvības norādītās ziņas, ka /pers. AH/ sakarā ar bailēm tiesībsargājošās iestādēs nevērsās, strādāja /pers. I/ saimniecībā un citām personām stāstīja par notikuma apstākļiem, pēc apelācijas instances tiesas ieskata nedod pamatu secināt, ka viņš no /pers. I/ nebaidījās.

Pirmās instances tiesa sprieduma motīvu daļā atzina, ka /pers. J/ pieteikšanās par vainīgu un sākotnējās liecības norāda, ka līdzapsūdzēto izteiktos draudus par reāliem viņš neuzskatīja, tāpēc viņa liecības par draudu izteikšanu tiesa atzina par mēģinājumu izvairīties no kriminālatbildības (5.sējuma 231.-232.lapa). Apsūdzētais /pers. J/ šo tiesas atzinumu neapstrīdēja.

Apsūdzēto/pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ liecības, ka /pers. G/ un /pers. H/ personu grupā cietušo nesita, /pers. I/ cietušā piekaušanas brīdī klāt nebija un dēlus nemudināja /pers. N/ nosist līdz galam, apelācijas instances tiesa atzīst par neticamām.

Apsūdzēto liecības šajā daļā ir pretrunā ar liecinieka /pers. AH/ liecībām, kuras pirmās un arī apelācijas instances tiesa atzina par ticamām. Pēc apelācijas instances tiesas ieskata tādas liecības apsūdzētie dod, lai /pers. G/ nodarījums no Krimināllikuma 117.panta 5.un 10.punkta tiktu pārkvalificēts uz mazāk bīstamu noziegumu, lai /pers. H/ varētu izvairīties no soda pēc Krimināllikuma 117.panta 5.un 10.punkta, lai /pers. I/ vispār izvairītos no soda par inkriminēto noziegumu izdarīšanu. Jau tūlīt pēc /pers. N/ nonāvēšanas, cietušā līķa un automašīnas sadedzināšanas /pers. I/,/pers. G/un /pers. H/ vienojās un visiem stāstīja, ka 03.05.2015. naktī /pers. N/pie /pers. I., H/ bija atbraucis, iebrauca grāvī, ar traktoru viņa automašīna tika izvilkta un viņš aizbrauca prom. /pers. G/ un /pers. H/ policija aizturēja 11.05.2015. Līdz aizturēšanas brīdim policija netālu no apsūdzēto dzīvesvietām atrada viņu sadedzinātās, ar autogēnu sagrieztās un dīķī iemestās /pers. N/ automašīnas atliekas un cietušajam piederošās mantas. Pēc apelācijas instances tiesas ieskata tad par /pers. N/ nonāvēšanas apstākļiem /pers. G., H., I/ izdomāja jaunu versiju. Saskaņā ar to /pers. G/ viens pats uzņēmās vainu pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, tas ir, par tīšu smagu miesas bojājumu nodarīšanu /pers. N/, kas vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei.

/pers. I/ versiju, ka liecinieka /pers. AM/ un viņas sarunas audioieraksts nav izmantojams kā pierādījums, jo iegūts, pielietojot vardarbību, apelācijas instances tiesa atzīst par nepamatotu. No audioieraksta izriet, ka /pers. I/ tajā sniedza tik detalizētu informāciju, kuru /pers. DD/ un /pers. AM/ pirms tam nevarēja zināt. Turklāt sarunas laikā bija klāt apsūdzētās jaunākais dēls /pers. BF/. No sarunas audioieraksta skaidri izriet, ka notiek saruna, nevis /pers. I/ lasa uzrakstītu tekstu.

Tāpat apelācijas instances tiesa nepiekrīt aizstāvības viedoklim, ka, lai izvairītos no soda par citas personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu, pietiek uz nonāvētā ķermeni iedarboties tādā veidā un tik stipri, lai tiesu medicīnas ekspertīze nevarētu noteikt miesas bojājumu raksturu, smagumu un nāves cēloni.

Pārbaudot apsūdzētājiem inkriminētās apsūdzības daļā par to, ka /pers. I/ atbalstīja, dodot norādījumus un novēršot šķēršļus, bet /pers. G/ un /pers. H/ personu grupā veica līķa apgānīšanu, kā arī /pers. I/ uzkūdīja, tas ir, pamudināja citas personas izdarīt svešas mantas tīšu iznīcināšanu, saistītu ar dedzināšanu, kā arī apzināti atbalstīja šī nozieguma izdarīšanu, novēršot šķēršļus un dodot norādījumus, apelācijas instances tiesa ņem vērā lietā iegūtās ziņas par šiem apstākļiem.

Apsūdzētie/pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/ pirmstiesas izmeklēšanā liecināja un parādīja liecību pārbaudē uz vietas, kā /pers. G/ ar /pers. J/ /pers. N/ līķi ielika cietušā automašīnas bagāžniekā, /pers. H/ automašīnu ar līķi ar traktoru aizvilka pie dīķa, bet automašīnu dīķa sekluma dēļ noslīcināt neizdevās. Parādīja vietu, kur viņi visi trīs tajā pašā dienā automašīnu ar bagāžniekā esošo /pers. N/ līķi 3-4 stundu laikā sadedzināja. No /pers. N/ līķa pāri palika pelni, bet no automašīnas virsbūve un motors. /pers. N/ līķa pelnus izkaisīja tuvākā apkārtnē. Automašīnas virsbūves atliekas /pers. H/ ar autogēnu sagrieza gabalos, trijatā tos sakrāva traktora piekabē, aizveda un noslīcināja divos dīķos, parādīja autogēnu, lāpstu un traktora piekabi (1.sējuma 127.-129.lapa (/pers. J/), 132.-133.lapa (/pers. G/), 138.-140.lapa (/pers. G/), 146.-147.lapa (/pers. H/), 154.-155.lapa (/pers. G/ liecības pārbaude uz vietas, pielikumā CD ar videoierakstu), 163.-165.lapa (/pers. H/), 166.-167.lapa (/pers. H/ liecības pārbaude uz vietas, pielikumā CD ar videoierakstu), 176.-178.lapa (/pers. J/), 2.sējuma 58.-59.lapa (/pers. J/ liecības pārbaude uz vietas, pielikumā CD ar videoierakstu), 78.-79.lapa (/pers. J/) un 140.-142.lapa (/pers. J/), 3.sējuma 5.-9.lapa (/pers. J/) un 200.-204.lapa (/pers. J/)).

No apsūdzētā /pers. G/ liecībām izriet, ka automašīnu un līķi sadedzināt izdomāja viņš.

No apsūdzētā /pers. H/ liecībām izriet, ka automašīnu sadedzināt kopā ar tur esošo /pers. N/ līķi nolēma /pers. G/ vai /pers. J/.

No /pers. I/ liecībām izriet, ka viņa pēc /pers. N/ piekaušanas piedzērās, bija stiprā alkohola reibumā un nogulēja līdz plkst.10.00. Tad aizgāja uz fermu, kur strādāja līdz plkst. 12. Par /pers. N/ līķa un automašīnas dedzināšanu neko nezina.

Par /pers. I/līdzdalību šajos noziegumos /pers. G/ un /pers. H/ neliecina.

25.05.2015. liecības pārbaudes uz vietas laikā aizdomās turētais /pers. J/ liecināja, ka 03.05.2015. ap plkst. 10 viņu pamodināja /pers. G/, lai apspriestos, ko darīt ar /pers. N/ līķi un viņa automašīnu. Šajā apspriedē piedalījās arī /pers. H/ un /pers. I/. /pers. H/ ieteica automašīnu ar autogēnu sagriezt. /pers. I/ ieteica automašīnu sadedzināt un nodot metāllūžņos./pers. G/tam iebilda, jo metāllūžņos nodoto automašīnu var atrast policija. Automašīnas sadedzināšanai viņš piekrita. /pers. H/ teica, ka automašīnu var sagriezt ar autogēnu./pers. I/teica, ka uz viņas zemes ir liela pārplūdusi upe, kurā automašīnas daļas var noslīcināt. /pers. G/ ierosināja reizē ar automašīnu sadedzināt arī cietušā līķi, ka nekas pāri nepaliks./pers. I/ierosināja automašīnas sagrieztās daļas traktora piekabē aplikt ar plēvēm, lai kāds nepamana, tad plēves izmest uz viņas zemes pagrabā (2.sējuma 58.-59. lapa CD ar videoierakstu).

04.01.2016. apsūdzētais /pers. J/ liecināja, ka 03.05.2015. ap plkst. 10 viņš piedalījās /pers. I/, /pers. G/ un /pers. H/ sarunā – ko darīt ar /pers. N/ līķi un viņa automašīnu. /pers. I/ierosināja /pers. N/ aprakt uz viņas zemes turpat pie automašīnas, bet automašīnu nodot metāllūžņos. /pers. G/iebilda, jo automašīnu var atrast policijas darbinieki. Tad /pers. I/ierosināja automašīnu sadedzināt. /pers. G/ierosināja reizē ar automašīnu sadedzināt arī tās bagāžniekā esošo /pers. N/ līķi. Viņš paskaidroja, ka no kaut kur lasītā zina, ka lielas temperatūras ietekmē cilvēka vai dzīvnieka līķis pilnībā sadeg, pāri paliek tikai pelni. /pers. I/ atbalstīja cietušā līķa sadedzināšanu un piedāvāja līķa atliekas izkaisīt pa viņas zemi. /pers. H/ ierosināja nesadegušās automašīnas daļas sagriezt ar autogēnu un samest ūdens tilpnēs. /pers. I/ piedāvāja daļu automašīnas sagrieztos gabalus samest viņas zemes tālāk izvietotajā dīķī /Nosaukums K/ ciemā, bet citus dīķī /Nosaukums/ ciemā. /pers. I/ teica, ka sagrieztās automašīnas daļas jāpārved ar traktora piekabi, apsedzot ar polietilēna plēvi, lai tās neredzētos. /pers. G/un /pers. H/ un /pers. J/ automašīnu un cietušā līķi sāka dedzināja ap plkst. 11. Dedzināšanas sākumā /pers. I/ piezvanīja /pers. G/ un pateica, lai nebaidās. Gadījumā, ja kāds uz to pusi brauks, viņa piezvanīs un brīdinās. 04.05.2015. /pers. G/un /pers. H/ un /pers. J/ ar traktoru atkal ieradās automašīnas un līķa dedzināšanas vietā. /pers. G/ar grābekli lielākos /pers. N/ sadedzinātā līķa gabalus sašķaidīja sīkos fragmentos. Cietušā atliekas tika izbārstītas tepat mežā.

6.vai 7.maijā /pers. I/ pamanīja /pers. G/ automašīnā koka mietu, ar kuru viņš sita /pers. N/. Pēc /pers. I/ norādījuma /pers. G/ šo koka mietu un dēli no grāvja ar cietušā asins pēdām sadedzināja krāsnī (3.sējuma 200.-204.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē apsūdzētais /pers. J/ apstiprināja, ka nolasītās liecības viņš iepriekš sniedza un tās ir pareizas (7.sējuma 83.lapa).

Lieciniece/pers. CS/ pirmās instances tiesas sēdē atteicās dot liecības, jo apsūdzētais /pers. J/ ir viņas dēls. Pirmstiesas izmeklēšanā /pers. CS/ dotās liecības pirmās instances tiesa nolasīja saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punktu.

No /pers. CS/ liecībām par 2015.gada notikumiem izriet, ka apmēram 12.05.2015. Rēzeknes policijas nodaļas koridorā /pers. I/ viņai izstāstīja, ka pēc /pers. N/ nonāvēšanas viņa izdomāja, kā atbrīvoties no /pers. N/ līķa un no viņa automašīnas. Šajā pasākumā viņa iesaistīja dēlus /pers. H/un /pers. G/, kuri viņu klausīja. Noklausījusies nolasītās liecības, lieciniece /pers. CS/ tās pilnībā apstiprināja (2.sējuma 135., 143.-145., 4.sējuma 212.lapa).

Liecinieks/pers. AM/ pirmās instances tiesas sēdē liecināja, ka 2016.gada vasarā /pers. I/ viņam, /pers. DD/ un vēl vienam cilvēkam solīja samaksāt 5000 euro par melošanu tiesas sēdē, ka 2015.gada maija sākumā pie degošas automašīnas redzēja /pers. J/ un /pers. N/, bet vēlāk/pers. N/kaut kur aizbēga. Pēc tādām liecībām visi domātu, ka /pers. N/ir dzīvs. 5000 euro viņa dabūtu, nodedzinot dēla /pers. G/ māju un saņemot apdrošināšanu. Trešo sarunu ar /pers. I/ /pers. AM/ ierakstīja savā mobilajā telefonā. Šajā sarunā piedalījās /pers. I/ jaunākais dēls /pers. BF/. Sarunas audioierakstu /pers. AM/ iesniedza policijā, lai nebūtu līdzvainīgs nozieguma izdarīšanā.

No /pers. AM/ veiktā audioieraksta izriet:

atbildot uz /pers. AM/ jautājumu, vai viņa ieteica sadedzināt, /pers. I/ sarunā vairākas reizes atkārto teicienu – ja nav ķermeņa, nav arī lietas. Viņa skaidro, ka līdz galam viss netika izdarīts. Nedaudz kaulu palika, bet tie sadega tik stipri, ka DNS neatrada. Palikušos kaulus ar āmuru sasmalcināja un sabēra ūdens grāvī. /pers. I/ bija pateikusi visus kaulus sasmalcināt pulverī, bet viņi nedaudz paslinkoja un pelnus sabēra ūdenī traktora riteņu sliedē. Pavasarī viss kalta un kauli palika augšā. /pers. I/ saka – kas atdots ugunij, nav pierādījums, jo tā iznīcina visu. /pers. I/ paskaidro, ja līķis kaut kur būtu apraksts, agri vai vēlu viņš tiktu atrasts.

/pers. AM/ noklausījās pirmās instances tiesas sēdē atskaņoto ierakstu, liecināja, ka tā ir viņa un /pers. I/ trešā saruna (4.sējuma 46.-47.lapa, CD aploksnē 34.lapā).

Vērtējot šīs ziņas par faktiem, pirmās instances tiesa pamatoti iepriekš minētās /pers. J/ liecības atzina par ticamām, jo tās apstiprina citi pierādījumi. Liecinot, ka automašīnas un tās bagāžniekā esošā /pers. N/ līķa dedzināšanas sākumā /pers. I/ zvanīja dēlam /pers. G/, /pers. J/ kļūdās. Ar apsūdzētās telefona zvanu izdruku pierādīts, ka tajā laikā viņa zvanīja dēlam/pers. H/.

Lieciniece/pers. CS/ liecina, ka /pers. I/ drīz pēc notikuma stāstīja, ka tieši viņa izdomāja, kā atbrīvoties no /pers. N/ līķa un no viņa automašīnas.

No liecinieka /pers. AM/ liecībām un viņa veiktā audioieraksta, kuru liecinieks apstiprināja, izriet, ka /pers. I/ sarunā vairākas reizes atkārtoja teicienu – ja nav ķermeņa, nav arī lietas. /pers. I/ skaidroja, ka līdz galam viss netika izdarīts. Nedaudz kaulu palika. Tie ar āmuru tika sasmalcināti un sabērti ūdens grāvī. /pers. I/ bija teikusi visus kaulus sasmalcināt pulverī, bet /pers. G/un /pers. H/ un /pers. J/ nedaudz paslinkoja un pelnus sabēra ūdenī traktora riteņu sliedē. Pavasarī viss kalta un kauli palika augšā. /pers. I/ saka – kas atdots ugunij, nav pierādījums, jo tā iznīcina visu. /pers. I/ paskaidro, ja līķis kaut kur būtu apraksts, agri vai vēlu tiktu atrasts.

Apelācijas instances tiesa tāpat kā pirmās instances tiesa neatrod iemeslus, kuru dēļ /pers. J//pers. I/ aprunātu.

Šīs /pers. J/ liecības apstiprina arī objektīvi pierādījumi. Saskaņā ar elektronisko sakaru komersanta sniegtajām izziņām par telefonu zvaniem /pers. I/ no telefona Nr./numurs 1/ /pers. H/ uz telefonu Nr. /numurs 3/ zvanīja 03.05.2015. plkst.09.58 – sarunas ilgums 87 sekundes un plkst.10.34 – sarunas ilgums 23 sekundes (4.sējuma 52.-53., 54.lapa). Šie zvani apstiprina apsūdzētā /pers. J/ liecības, ka /pers. I/ apsolīja apsūdzētos informēt par personām, kas tuvosies /pers. N/automašīnas un līķa dedzināšanas vietai.

Apsūdzēto /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ sniegtās liecības, ka /pers. I/ nav pamudinājusi izdarīt /pers. N/ automašīnas dedzināšanu un nav atbalstījusi /pers. N/ līķa apgānīšanu, pirmās instances tiesa pamatoti atzina par neticamām. Tādas viņu liecības ir pretrunā ar līdzapsūdzētā /pers. J/ un liecinieku /pers. CS/ un /pers. AM/ liecībām.

/pers. I/ versija, ka pēc /pers. N/ nonāvēšanas viņa piedzērās, ārā dzirdēja traktora rūkoņu, vairāk nekā nezina, atspēkota ar elektronisko sakaru komersanta sniegtajām izziņām par telefonu zvaniem. /pers. I/ no telefona Nr./numurs 1/ /pers. J/ uz telefonu Nr./numurs 4/zvanīja 03.05.2015. plkst.04.50 – sarunas ilgums 13 sekundes, plkst.04.55- sarunas ilgums 87 sekundes un plkst.05.18 – sarunas ilgums 25 sekundes (4.sējuma 52.-53., 54.lapa). Pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka ar šiem /pers. I/ veiktajiem telefonu zvaniem pierādīts, ka laikā, kad apsūdzētie /pers. G/, /pers. H/ un /pers. J/ slēpa /pers. N/ automašīnu un viņa līķi, viņa sazinājās ar apsūdzēto /pers. J/, nevis gulēja.

Apelācijas instances tiesa jau iepriekš šajā nolēmumā norādīja, ka Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā paredzētās uzkūdīšanas rezultātā citai personai rodas vēlēšanās izdarīt noziedzīgu nodarījumu. Uzkūdītājs to realizē ar citas personas starpniecību.

03.05.2015. ap plkst. 10, apspriežot, ko darīt ar /pers. N/ līķi un viņa automašīnu, tieši /pers. I/ ierosināja automašīnu sadedzināt. Šis viņas priekšlikums /pers. G/ un /pers. H/ un /pers. J/ radīja vēlēšanos izdarīt Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu – svešas mantas tīša iznīcināšana, ja tā izdarīta ar dedzināšanu. Rezultātā viņi /pers. N/ automašīnu *M*ercedes Benz 300, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, 2000 *euro* vērtībā, sadedzināja. /pers. I/ tādas rīcības motīvs – vēlēšanās pašai un dēliem /pers. G/ un /pers. H/ izvairīties no soda par /pers. N/ noslepkavošanu. /pers. I/ ne tikai uzkūdīja izdarīt šo noziegumu, bet arī atbalstīja tā izdarīšanu, tiešajiem izpildītājiem norādot, kur pēc dedzināšanas automašīnas atliekas jānoslīcina, ka traktora piekabē pārvešanas laikā tās jāapklāj ar plēvēm, lai nepamanītu citi cilvēki. Automašīnas dedzināšanas sākumā /pers. I/ piezvanīja dēlam /pers. H/ un pateica, ja kāds uz to pusi brauks, viņa piezvanīs un brīdinās.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. I/ Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 185.panta otrajā daļā paredzēto noziegumu izdarīja ar tiešu

nodomu – viņa apzinājās, ka uzkūda izdarīt noziegumu, paredzēja, ka rezultātā tiks iznīcināta sveša manta un to vēlējās.

Juridiskajā literatūrā pausts viedoklis, ka līķa apgānīšana (Krimināllikuma 117.panta 5.punkts) var izpausties kā tā dedzināšana un citādi. Tiesu prakse liecina, ka šāda nozieguma motivācija galvenokārt saistās ar vēlēšanos slēpt iepriekš izdarītu slepkavību, kad tiek izdarīta līķa sadedzināšana (*Sk. Krastiņš U., Liholaja V. Krimināllikuma komentāri. Otrā daļa. Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2015, 241.lpp.*).

Pirmās instances tiesa pareizi ņēma vērā tiesību doktrīnā pausto viedokli, ka likumdevējs Krimināllikuma 117.panta 5.punktā ir apvienojis divus noziedzīgos nodarījumus – slepkavību un līķa apgānīšanu, par ko pie krimināatbildības saucama persona, kura izdarījusi slepkavību un pēc tam apgānījusi līķi neatkarīgi no tā, vai tas izdarīts tūlīt pēc slepkavības vai vēlāk. Savukārt saskaņā ar Krimināllikuma 228.panta pirmajā un otrajā daļā noteikto, sodāma persona, kura apgāna neapbedītu cilvēka līķi, kuru noslepkavojusi cita persona *(skat. U.Krastiņš, V.Liholaja, A.Niedre. Krimināl tiesības. Sevišķā daļa. Trešais papildinātais izdevums. Tiesu nama aģentūra, 2009,140.lapa)*.

Par atbalstītāja subjektīvo attieksmi tiesību doktrīnā pausta atziņa, ka atbalstītāja subjektīvā attieksme pret izdarīto izpaužas nodoma formā. Viņš apzinās, kādu noziegumu gatavojas izdarīt vai izdara izpildītājs, un vēlas, lai konkrētais noziegums ar viņa atbalstu tiktu izdarīts, vai arī apzināti pieļauj, ka noziegums notiks un iestāsies kaitīgās sekas (*sk. Krastiņš U., Mācība par nozieguma sastāvu. – Rīga: Zvaigzne ABC, 1995, 116.lpp.*).

Krimināllikuma 20.panta ceturtā daļa, kas attiecas uz izskatāmo lietu, noteic, ka atbalstītājs ir persona, kas apzināti veicinājusi noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, dodot padomus, norādījumus, līdzekļus vai novēršot šķēršļus tā izdarīšanai.

03.05.2015. ap plkst. 10, apspriežot, ko darīt ar /pers. N/ līķi un viņa automašīnu, pēc /pers. G/ ierosinājuma reizē ar automašīnu sadedzināt arī /pers. N/ līķi, /pers. I/ šo ierosinājumu atbalstīja. Viņa izpildītājiem norādīja, ka /pers. N/ līķa pilnīgi nesadegušos kaulus jāsasmalcina sīkos gabalos un jāizber grāvī ar ūdeni. Izpildītāji daļēji tā arī rīkojās. /pers. N/ līķa dedzināšanas sākumā /pers. I/ piezvanīja dēlam /pers. H/ un pateica, ja kāds uz to pusi brauks, viņa piezvanīs un brīdinās. /pers. I/ tādas rīcības motīvs – vēlēšanās pašai un dēliem/pers. G/un /pers. H/ izvairīties no soda par /pers. N/ noslepkavošanu.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. I/ Krimināllikuma 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 5.punktā paredzēto noziegumu izdarīja ar tiešu nodomu – viņa apzinājās savas rīcības raksturu un vēlējās apgānīt līķi pēc cietušā nonāvēšanas.

Aizstāvības versiju, ka /pers. I/ 03.05.2015. ap plkst. 10 nezvanīja un ne par kādiem sarežģījumiem nebrīdināja, jo tajā laikā vēl neviens mežā pie /pers. N/ automašīnas neatradās, apelācijas instances tiesa atzīst par neticamu. Šī versija ir pretrunā ne tikai /pers. J/ liecībām par tādu /pers. I/ zvanu, bet arī objektīvām ziņām - elektronisko sakaru komersanta sniegtajām izziņām, ka /pers. I/ zvanīja dēlam /pers. H/ 03.05.2015. plkst.09.58 – sarunas ilgums 87 sekundes un plkst.10.34 – sarunas ilgums 23 sekundes. Tas nozīmē, ka šajā laikā /pers. G/ un /pers. H/ un /pers. J/ jau bija devušies vai sāka dedzināt /pers. N/ automašīnu un līķi. Ja viņi vēl atrastos /pers. I/ mājā, viņai nebūtu vajadzības veikt šos zvanus.

Vērtējot visu iepriekš minēto, apelācijas instances tiesai nav sapratīgu šaubu, ka apsūdzētie /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. J/ ir vainīgi viņiem inkriminēto noziegumu izdarīšanā. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124.panta piekto daļu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Nosakot sodus /pers. G/, /pers. H/, /pers. I/ un /pers. J/, pirmās instances tiesa objektīvi un detalizēti pārbaudīja ziņas, kas raksturo apsūdzēto personības, ņēma vērā viņiem konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, Krimināllikuma 35.pantā paredzēto soda mērķi un šā likuma 46.pantā noteiktos soda noteikšanas vispārīgos principus (5.sējuma 232.-236.lapa).

/pers. I/ tiesa atbildību pastiprinošus un mīkstinošus apstākļus nekonstatēja.

/pers. G/ un /pers. H/ tiesa atbildību mīkstinošus apstākļus nekonstatēja, bet abiem par Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu konstatēja šā likuma 48.panta pirmās daļas 1.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli – noziedzīgs nodarījums izdarīts personu grupā.

/pers. J/ pirmās instances tiesa konstatēja Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 1., 2. un 4.punktā paredzētos atbildību mīkstinošos apstākļus: pieteikšanos par vainīgu *(1.sējuma 127.-128.lapa)*, vaļsirdīgu atzīšanos un izdarītā nožēlošanu; aktīvi veicināja noziedzīgā nodarījuma atklāšanu un izmeklēšanu; sekmēja apsūdzēto /pers. H/, /pers. G/ un /pers. I/ izdarīto sevišķi smagu noziegumu atklāšanu. /pers. J/ tiesa konstatēja arī Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 2.un 12.punktā paredzētos atbildību pastiprinošos apstākļus: Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums izdarīts personu grupā; Krimināllikuma 313.panta otrajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Pirmās instances tiesa ņēma vērā /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ Krimināllikuma 117.panta 5. un10.punktā paredzētā nozieguma rezultātā iestājušās neatgriezeniskās sekas – cietušā/pers.N/ nāvi.

Lietā nav strīda, ka /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ par izdarītajiem sevišķi smagiem noziegumiem sodāmi ar reālu brīvības atņemšanas sodu.

Apelācijas instances tiesa piekrīt /pers. G/ aizstāvja apelācijas sūdzībā norādītajam, ka nav saprotams, kāpēc viņam par Krimināllikuma 117.panta 5.un 10.punktā izdarīto noziegumu brīvības atņemšanas sods noteikts ievērojami bargāks nekā /pers. H/ – attiecīgi 17 un 12 gadi. Viņi apsūdzēti par vienu un to pašu noziegumi, agrāk nebija sodīti, atbildību pastiprinošu apstākļu nav.

Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesas spriedums par /pers. H/ noteiktajiem sodiem to mīkstuma dēļ netika apstrīdēts, apelācijas instances tiesai nav pamata lemt par iespēju viņam noteikt bargākus sodus. Iespēju mīkstināt /pers. H/ noteiktos sodus apelācijas instances tiesa arī neatrod.

Nodrošinot par Krimināllikuma 117.panta 5.un 10.punktā izdarītā nozieguma noteikto sodu samērīgumu, pēc apelācijas instances tiesas ieskata /pers. G/ noteiktais sods mīkstināms.

Nosakot sodus, tiesa ņem vērā/pers. G/un /pers. H/ par pierādītām atzītās personu grupā veiktās darbības:

pirms miesas bojājumu nodarīšanas cietušo /pers. N//pers. G/ un /pers. H/ no automašīnas izvilka abi kopā;

/pers. H/ tīši iesita ne mazāk kā 2 reizes /pers. N/ ar dūrēm pa seju, kā arī vismaz 1 reizi ar āmuru pa galvu;

/pers. G/ tīši iesita /pers. N/ ar koka nūju ne mazāk kā 2 reizes pa kājām, ne mazāk kā 3 reizes pa krūšu kurvi, rokām un pleciem un ne mazāk kā 2 reizes pa galvu.

Ņemot vērā, ka /pers. G/ vardarbību pret cietušo piemēroja intensīvāk, viņam noteiktajam sodam jābūt bargākam.

Saskaņā ar Krimināllikuma 54.panta pirmo daļu, nosakot sodu noziedzīga nodarījuma līdzdalībniekiem, tiesa ņem vērā katra līdzdalības raksturu un lomu izdarītajā noziedzīgajā nodarījumā. /pers. I/ kā uzkūdītāja un atbalstītāja ir līdzdalībniece. Ņemot vērā viņas līdzdalību raksturu un lomu, pēc apelācijas instances tiesas ieskata, /pers. I/ mīkstināmi par visiem noziegumiem noteiktie pamatsodi. /pers. I/ kā līdzdalībnieces loma attiecīgo noziegumu izdarīšanā bija mazāka, salīdzinot ar šo noziegumu izpildītāju – /pers. G/ un /pers. H/ un arī /pers. J/ lomām.

Neskatoties uz konstatētiem vairākiem /pers. J/ atbildību mīkstinošiem apstākļiem, apsūdzētā un viņa aizstāves lūgumi par noteikto sodu mīkstināšanu un galīgā soda noteikšanu nosacīti, nav pamatoti.

Pirmās instances tiesa pareizi norādīja, ka /pers. J/ izdarīja vienu sevišķi smagu un divus mazāk smagus noziegumus - izdarīja slepkavības pēdu iepriekš neapsolītu slēpšanu, neapbedīta līķa dedzināšanu personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, kā arī noslepkavotajam /pers. N/ piederošās automašīnas iznīcināšanu, kas izdarīta ar dedzināšanu.

Valsts probācijas dienests izvērtēšanas ziņojumā norādīja, ka /pers. J/ kriminogēnās uzvedības faktori ir draugu un paziņu loks, apreibinošo vielu lietošanas problēmas un attieksme. Viņš viegli ietekmējas no citu personu puses, kas var veicināt atkārtotu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu. Viņam vērojamas kritiskās domāšanas problēmas, kas uzskatāmas par kriminogēnās uzvedības cēloni. /pers. J/ nedomā par situāciju un neanalizē to pirms reaģēšanas, nesaprot iemeslus, kāpēc viņam izveidojusies nelabvēlīga situācija. /pers. J/ racionalizē savu uzvedību, domā neelastīgi un dažādās situācijās rīkojas tā, kā ir pieradis to darīt. Apsūdzētais neizprot apreibinošo vielu lietošanas ietekmi, viņam trūkst kritiskas attieksmes pret savu rīcību un veselību. Uzvedība un emocionālā stabilitāte apreibinošo vielu un draugu ietekmē mainās un ir vērtējama kā riska faktors jauna likumpārkāpuma iespējamībā (4.sējuma 60.-64.lapa).

/pers. J/ pēc 03.05.2015. izdarītajiem noziegumiem divas reizes atzīts par vainīgu un sodīts par noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu - pēdējo reizi ar Rēzeknes tiesas 2016.gada 22.jūnija spriedumu par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbiem uz 200 stundām, piespriesto sodu ir izcietis.

Apelācijas instances tiesai tāpat kā pirmās instances tiesai nav pārliecības, ka /pers. J/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus, tāpēc nav pamata piemērot Krimināllikuma 55.panta nosacījumus un viņu notiesāt nosacīti. /pers. J/ nav pamata noteikt nosacītu sodu arī, ņemot vērā viņa izdarīto noziegumu raksturu.

Tiesas debatēs cietušais /pers. L/ piekrita prokurora paustajam viedoklim arī daļā par /pers. J/ noteiktā soda negrozīšanu. Līdz ar nav pamatots aizstāvības viedoklis, ka cietušajam nav pretenziju pret /pers. J/.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka /pers. J/ noteiktie sodi par katru izdarīto noziegumu, noteiktais sods par vairākiem noziedzīgiem nodarījumiem saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu un noteiktais galīgais sods saskaņā ar šā likuma 55.panta piekto daļu ir taisnīgi, atbilst /pers. J/ izdarītajiem noziegumiem un personībai.

13.10.2016. /pers. I/ vērsās ar iesniegumu Rēzeknes tiesā, kurā sakarā ar viņai piemērotā drošības līdzekļa – apcietinājums, piemērošanu lūdza nodrošināt bez uzraudzības palikušā īpašuma aizsardzību (5.sējuma 95.-101.lapa).

17.10.2016. Rēzeknes tiesa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 248.pantu uzdeva Rēzeknes novada pašvaldības /Nosaukums/ pagasta pārvaldei veikt /pers. I/ mantas aizsardzību, uzraudzību un aprūpi līdz 16.01.2017. Saskaņā ar šā panta otro un trešo daļu, ja personai, piemērojot ar brīvības atņemšanu saistītu procesuālo piespiedu līdzekli, bez uzraudzības un aprūpes paliek īpašums un dzīvnieki un persona nav sazinājusies ar tuvinieku vai citu personu par to uzraudzības un aprūpes nodrošināšanu, kā arī nav lūgusi procesa virzītāju nodrošināt īpašuma aizsardzību, procesa virzītājs ar lēmumu uzdot pašvaldībai pēc īpašuma atrašanās vietas nodrošināt bez uzraudzības palikušā īpašuma aizsardzību un dzīvnieku aprūpi un rīcību ar to normatīvajos aktos noteiktā kārtībā. Lēmumā norādīts, ka šajā laikā /pers. I/ jāvienojas ar tuviniekiem vai citām personām par viņas īpašumu turpmāku pārvaldīšanu (5.sējuma 105.-106.lapa).

No Rēzeknes novada pašvaldības /Nosaukums/ pagasta pārvaldes 03.03.2017. izziņas Nr.2.3/2 izriet, ka saskaņā ar Rēzeknes tiesas tiesneša 17.10.2016. lēmumu apsūdzētās /pers. I/ īpašums/Nosaukums/pagasta pārvaldes aizsardzībā atradās līdz 16.01.2017. 23.12.2016. Latgales apgabaltiesas zvērināta notāre Ļ.Pavlovska sastādīja speciālpilnvaru ar kuru zemnieku saimniecības /Nosaukums A/ īpašniece /pers. I/ pilnvaroja /pers. EG/ pārdot zemnieku saimniecībai piederošos lopus. Saskaņā ar šo pilnvaru /pers. EG/ visus lopus izpārdeva. Atlikusī manta, kas atradās /Nosaukums/ pagasta pārvaldes aizsardzībā, ar nodošanas-pieņemšanas aktu 16.01.2017. nodota /pers. EG/ (6.sējuma 94., 95., 96., 97.-98.lapa).

27.03.2017. Rēzeknes novada pašvaldība ar iesniegumu Nr.22.3/494 vērsās Latgales apgabaltiesā par procesuālo izdevumu, kas saistīti ar īpašuma aizsardzību, atlīdzināšanu atbilstoši 06.10.2009. Ministru kabineta noteikumu Nr.1132 „Kārtība, kādā aizsargā personas īpašumu, kurai piemērots ar brīvības atņemšanu saistīts procesuāls piespiedu līdzeklis" 19.punktu. Iesniegumam pievienots Rēzeknes novada pašvaldības Finanšu un grāmatvedības nodaļas aprēķins uz 5 lapām un izdevumus apliecinošo dokumentu kopijas uz 140.lapām (6.sējuma 117.-262.lapa).

No Rēzeknes novada pašvaldības Finanšu un grāmatvedības nodaļas 24.03.2017. izziņas Nr.4.13/486 par procesuālo izdevumu summu izriet, ka n o 17.10.2016. līdz 16.01.2017. Rēzeknes novada pašvaldības /Nosaukums/ pagasta pārvaldes procesuālo izdevumu summa krimināllietā Nr.11903021215, kas izlietota bez uzraudzības palikušajiem /pers. I/ piederošajiem īpašumiem un mājdzīvniekiem, kas atrodas /adrese A/", sastāda 17854,*81 euro* (6.sējuma 118.lapa). Šī summa veidojas no strādniekiem aprēķinātās darba algas, siena iegādes, saimniecības preču iegādes, vetārsta pakalpojumiem, mēslu pārvietošanas, ekskavatora pakalpojumiem, maksas par elektrību, siena iekraušanas un izkraušanas darbiem. Visas izmaksas apstiprinās ar attiecīgiem aprēķiniem, pavadzīmēm un rēķiniem (6.sējuma 119.-122.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē lieciniece /pers. EH/ liecināja, ka strādā par /Nosaukums/. 17.10.2016. Rēzeknes tiesa uzdeva Rēzeknes novada pašvaldības /Nosaukums/ pagasta pārvaldei veikt /pers. I/ mantas aizsardzību, uzraudzību un aprūpi līdz 16.01.2017. /pers. EH/ runāja ar /pers. I/ radiniekiem un citām personām, bet neviens viņas mantas un lopu aprūpi neuzņēmās. Pēc /pers. I/apcietināšanas /Nosaukums/ pagasta pārvalde veica viņas saimniecības un lopu aprūpi. 25.08.2016. bija attiecīgs procesa virzītāja lēmums. Šos darbus pagasta pārvalde arī veica laikā no 17.10.2016. līdz 16.01.2017. saskaņā ar Rēzeknes tiesas lēmumu.

Veicot mantas aprūpi, pagasts pieņēma darbā trīs strādniekus un naktssargu, jo 24 stundu laikā bija jānodrošina mantas apsardzība, lopu barošana un jāveic citi saimniecībā nepieciešami darbi. Bija ne mazāk par 60 lopiem – teļi, govis, buļļi. Pagastam kā valsts iestādei darbus vajadzēja organizēt tā, lai strādniekiem dotu brīvdienas un samaksātu par nakts darbu. Par strādniekiem tika maksāti arī visi normatīvajos aktos noteiktie nodokļi. Pamatalga strādniekiem mēnesī bija 600 *euro*. Darba alga 1000 *euro* mēnesī varēja tikt maksāta tikai naktssargam. Prēmijas par darbu /Nosaukums A/ netika maksātas. Darba algas pamatsumma bija augstāka par minimālo, jo neviens strādnieks nepiekrita strādāt kūtī par mazāku algu un vispār nebija cilvēku, kas vēlējās strādāt kūtī. /pers. EH/ arī pašai nācās veikt dažādus darbus /pers. I., H/saimniecībā.

Lopus turēja fermā un baroja ar sienu. Sākumā mala graudus un deva lopiem. /pers. I., H/ graudu un siena bija sagādāts ļoti maz. Bija cilvēki, kas sienu ziedoja, bet pamatā to pirka. Vajadzēja maksāt arī par nopirktā siena iekraušanu, transportēšanu un izkraušanu. Dienā vajadzēja apmēram 4 ruļļus siena. Visu laiku komunicēja ar /pers. I/ nepilngadīgo – 17 gadus veco dēlu /pers. BF/.

Saimniecības uzturēšanai kārtībā pirka naglas, krānus, šļūtenes, strādniekiem gumijas zābakus un citas saimniecībā vajadzīgas lietas. Paplašināja teļu novietni, fermā salaboja ūdensvadu, transportieri, iztīrīja un pielaboja logus.

Fermā bija antisanitāri apstākļi. Par to ir pārtikas veterinārā dienesta secinājums. Remontēja fermu – salaboja ūdensvadu, transportieri. Izmantoja veterinārā ārsta pakalpojumus.

/pers. EH/ izsauca pārtikas veterināro dienestu, kas apsekoja fermas un lopu stāvokli. Izsauca arī vides dienestu, jo mēslu bedre bija pārpildīta. Pagasts maksāja par elektroenerģiju, lai tā netiktu atslēgta (7.sējuma 80.-82.lapa).

Liecinieks/pers. EI/ apelācijas instances tiesas sēdē liecināja, ka viņš strādā /Nosaukums/. Palīdzēja /pers. EH//pers. I., H/ saimniecībā organizēt un veikt dažādus darbus. Tur strādāja 4 cilvēki. Pirka lopiem nepieciešamo barību un saimniecības preces – dakšas, zābakus, naglas un citas. Bija

jāremontē aploki, aizgaldi un kūts. Liecinieks parakstīja aktus par 2 govju bojāeju. Par šiem gadījumiem ir attiecīgi vetārsta slēdzieni (6.sējuma 82.lapa).

Apsūdzētā/pers. I/ sakarā ar šiem procesuālajiem izdevumiem liecināja, ka neapstrīd ne siena ruļļu cenu, ne to iekraušanas un izkraušanas izmaksas, ne vetārsta pakalpojumus, ne mēslu krautuves sakārtošanu, ne kūtsmēslu pārkraušanu, ne izmaksas par patērēto elektroenerģiju. Apsūdzētā apstrīd tikai strādnieku algas, jo tās uzskata par nesamērīgi augstām. Par samērīgām uzskata minimālās algas. /pers. I/ pati aprūpēt savu saimniecību nevienu nepilnvaroja. Tajā laikā viņa pati nebija spējīga noorganizēt strādniekus, kas saimniecībā strādātu par zemāku algu. Pēdējā vārdā /pers. I/ lūdza viņu atbrīvot no samaksas par pašvaldības izdevumiem sakarā ar mantas aprūpi, jo tas skat viņas trīs nepilngadīgos bērnus (7.sējuma 81., 128.lapa).

Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 7.punkts noteic, ka procesuālie izdevumi ir summas, kas izlietotas mantas aizsardzībai.

Šā likuma 368.panta pirmā daļa nosaka, ka procesuālos izdevumus ar tiesas nolēmumu piedzen no notiesātajiem, izņemot šā panta trešajā, ceturtajā, piektajā un sestajā daļā minētos gadījumus, kurus tiesa nekonstatē.

Šā panta ceturtā daļa nosaka, ka tiesa var atbrīvot notiesāto no procesuālo izdevumu piedziņas, ja piedziņa var būtiski ietekmēt to personu mantisko stāvokli, kuras atrodas notiesātā apgādībā.

Ar Rēzeknes novada pašvaldības/Nosaukums/bāriņtiesas 24.08.2016. lēmumu Nr.r.1-6/22 pārtrauktas aizgādības tiesības /pers. EG/ un /pers. I/ uz bērniem: /pers. BF/, /pers. EK/ un /pers. EL/ (5.sējuma 85.-87.lapa).

Vērtējot lietā esošās ziņas par šiem faktiem, apelācijas instances tiesa atzīst, ka Rēzeknes novada pašvaldības iesniegumā un tā pielikumos norādītā summa par procesuālajiem izdevumiem 17854,81 *euro* ir pamatota un pilnībā piedzenama no /pers. I/.

Apelācijas instances tiesas sēdē pēc /pers. I/ lūguma juridisko palīdzību viņai sniedza advokāte L.Vinogradova, kura par darbu iesniedza rēķinu par 830 *euro* samaksu no valsts līdzekļiem (7.sējuma 13., 14., 65., 66., 77. un 114.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē pēc /pers. H/ lūguma juridisko palīdzību viņam sniedza advokāts V.Plapirs, kurš par darbu iesniedza rēķinu par 790 *euro* samaksu no valsts līdzekļiem (7.sējuma 18., 14., 67., 75. un 116.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē pēc /pers. G/ lūguma juridisko palīdzību viņam sniedza advokāts V.Petrovskis, kurš par darbu iesniedza rēķinu par 842,10 *euro* samaksu no valsts līdzekļiem (7.sējuma 115.-16., 64. un 115.lapa).

Apelācijas instances tiesas sēdē pēc /pers. J/ lūguma juridisko palīdzību viņam sniedza advokāte G.Makarova, kura par darbu iesniedza rēķinu par 690 *euro* samaksu no valsts līdzekļiem (7.sējuma 17., 68., 76. un 117.lapa).

Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punkts un 368.panta pirmā daļa nosaka, ka šie procesuālie izdevumi piedzenami no notiesātajiem. Nav likumā paredzēto nosacījumu, lai /pers. I/, /pers. H/, /pers. G/ un /pers. J/ atbrīvotu no šo procesuālo līdzekļu nomaksas.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu apsūdzētajiem jānosaka 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Pamatojoties uz iepriekš minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta pirmās daļas 3.punktu, apelācijas instances tiesa

nosprieda

Rēzeknes tiesas 21.11.2016. spriedumu atcelt daļā:

par /pers. G/ noteikto sodu par Krimināllikuma 117.panta 5. un 10.punktā paredzētā nozieguma izdarīšanu un par /pers. G/ galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu;

par /pers. I/ noteikto sodu par Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 117.panta 10.punktā un 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 5.punktā paredzētā nozieguma izdarīšanu, par /pers. I/ noteikto sodu par Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 185.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu un par /pers. I/ galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu.

Taisot atceltajā daļā jaunu spriedumu:

/pers. G/ par Krimināllikuma 117.panta 5. un 10.punktā paredzētā nozieguma izdarīšanu sodīt ar brīvības atņemšanu uz 14 (četrpadsmit) gadiem ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu /pers. G/ noteikt brīvības atņemšanu uz 15 (piecpadsmit) gadiem un probācijas uzraudzību uz 3 (trīs) gadiem;

/pers. I/ par Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 117.panta 10.punktā un 20.panta ceturtajā daļā un 117.panta 5.punktā paredzētā nozieguma izdarīšanu sodīt ar brīvības atņemšanu uz 11 (vienpadsmit) gadiem, ar probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. I/ par Krimināllikuma 20.panta trešajā daļā un 185.panta otrajā daļā paredzētā nozieguma izdarīšanu sodīt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu un probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, galīgo sodu /pers. I/ noteikt brīvības atņemšanu uz 11 (vienpadsmit) gadiem un 6 (sešiem) mēnešiem un probācijas uzraudzību uz 2 (diviem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Pārējā daļā pirmās instances tiesas spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. G/ valsts labā samaksu 842,10 *euro* (astoņi simti četrdesmit divi *euro 10 centi*) par aizstāvja V.Petrovska sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā. Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai šo procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Piedzīt no /pers. H/ valsts labā samaksu 790 *euro* (septiņi simti deviņdesmit *euro*) par aizstāvja V.Platpira sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā. Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai šo procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Piedzīt no /pers. J/ valsts labā samaksu 690 *euro* (seši simti deviņdesmit *euro*) par aizstāves G.Makarovas sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā. Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai šo procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Piedzīt no /pers. I/ valsts labā samaksu 830 *euro* (astoņi simti trīsdesmit *euro*) par aizstāves L.Vinogradovas sniegto juridisko palīdzību apelācijas instances tiesā. Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai šo procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Piedzīt no/pers. I/Rēzeknes novada pašvaldības labā 17854,81 *euro* (septiņpadsmit tūkstoši astoņi simti piecdesmit četri eiro 81 cents), kas izlietota viņas mantas aizsardzībai. Noteikt 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai šo procesuālo izdevumu atlīdzināšanai. Šī nauda jāpārskaita uz norēķinu kontu LV56HABA0551026404073 56, AS „Swedbank" kods HABALV22.

Nolēmumu 10 dienu laikā var pārsūdzēt vai noprotestēt par Kriminālprocesa likuma 574., 575.pantā paredzētajiem kasācijas iemesliem Augstākajā tiesā, kasācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Latgales apgabaltiesā.

Tiesnesis referents J.Dimpers

Tiesneši D.Skudra

I.Zalužinska